

Psalmynas

1

¹ Koks didžiai palaimintas žmogus, kuris nevaikščioja *pagal nedorėlių patarimą, nei stovi nusidėjėlių kelyje, nei sėdi †šaipūnų ‡būryje. ² Priešingai – jis šmėgsta VIEŠPATIES įstatymą ir apmąsto jo įstatymą dieną ir naktį. ³ Ir jis bus kaip medis, pasodintas prie vandens upelių, kuris duoda savo vaisių savo metu; ir jo lapai nenuvys, ir visa, ką jis bedaro, pasiseks. ⁴ Ne tokie yra nedorėliai, bet jie yra kaip pelai, kuriuos išsklaido vėjas. ⁵ Todėl nedorėliai neišsilaikys teisme, nei nusidėjėliai teisiųjų susirinkime, ⁶ nes VIEŠPATS *pažįsta teisiųjų kelią, bet nedorėlių kelias pražus.

2

Žmonės maištauja, bet Dievo Mesijas turi galutinę valdžią

Bergždžias tautų maištas

* **1:1** „pagal nedorėlių patarimą“ – T. „nedorėlių patarime“.

† **1:1** „šaipūnų“ – Arba „išjuokėjų“, „besityčiojančių“. ‡ **1:1** „būryje“ – Arba „buveinėje“; plg. hbr. reikšmę Ps 107:32.

Š **1:2** „mėgsta VIEŠPATIES įstatymą“ – T. „jo gėrėjimasis – VIEŠPATIES įstatyme“.

* **1:6** „pažįsta teisiųjų kelią“ – Viena vertus, tai gali reikšti „pripažįsta teisiųjų gyvenseną“ arba „pritaria teisiųjų gyvensenai“, kita vertus gal „numato teisiųjų kelią“ arba „nustato teisiųjų kelią“ arba net „saugo teisiųjų kelią“ (žr. Job 23:10).

1 Kodėl *kitataučiai †siaučia ir ‡tautos Šapmąsto tuštybę? 2 Žemės karaliai *stoja į kovą, ir valdovai išvien tariasi prieš VIEŠPATĮ ir prieš jo pateptąjį, *sakydami*: 3 „Sutraukykime jų pančius, numeskime nuo savęs jų virves!“

Dievo Tėvo atsakas maištui

4 Tas, kuris †sėdi danguose, juokiasi; Viešpats tyčiojasi iš jų. 5 Tada jis kalbės jiems †rūstaudamas ir §inirtęs juos *išgąsdins: 6 † „O aš pats †pastačiau savo karalių ant Siono, savo švento kalno!“

Dievo Sūnaus atsakas maištui

7 § „Paskelbsiu įsaką; VIEŠPATS man tarė: * „Tu esi mano Sūnus, šiandien aš tave pagimdžiau. 8 Prašyk manęs, ir aš tau duosiu kitataučius, – tavo veldinį, ir tolimiausius žemės kraštus, – tavo nuosavybę. 9 Tu daugysi

* 2:1 „kitataučiai“ – Arba „pagonys“, „tautos“. † 2:1 „siaučia“ – Arba „bruzdėdami renkasi“. ‡ 2:1 „tautos“ – Arba „žmonių bendruomenės“, „žmonės“. § 2:1 „apmąsto“ – Arba „sutelkia dėmesį į“, „susikaupia į“; gal „sumąsto“. * 2:2 „stoja į kovą“ – Arba „išsirikiuoja“. † 2:4 „sėdi“ – T. y. kurio sostas yra dangūs. ‡ 2:5 „rūstaudamas“ – T. „savo rūstybėje“. § 2:5 „inirtęs“ – „savo inirtyje“. * 2:5 „išgąsdins“ – Arba „sukrės“. † 2:6 „O aš pats“ t. „O aš, aš“. ‡ 2:6 „pastačiau“ – Arba „patepiau“, t. y. įgalinau, kaip einantį pareigas. § 2:7 „Paskelbsiu įsaką“ – Arba „Pranešiu apie įsaką“, „Paskelbsiu įsako patvirtinimą“. * 2:7 „Tu esi [...]“ – Dievo galia įvyksiantis Mesijo išėjimas iš kapo rūsio (prisikėlimas) lyginimas su kūdikio išėjimo iš motinos įščių; Apd 13:33; I Kor 15:4; Hbr 1:5, 5:5.

juos geležine lazda, kaip puodžiaus indą juos †daužysi į šukes!“

Štai ką įsidėmėti

¹⁰ Taigi dabar, o karaliai, būkite išmintingi; duokitės †įspėjami jūs, žemės teisėjai.

¹¹ Tarnaukite VIEŠPAČIUI su baime ir džiūgaukite drebėdami. ¹² Bučiuokite Sūnų, kad jis nerūstautų ir kelyje nežūtumėte, jo pykčiui Štruputį užsidegus. Kokie didžiai palaiminti visi, kurie bėga prieglaudon pas jį!

3

¹ Dovydo psalmė, jam bėgant nuo savo sūnaus Abšalomo veido.

O VIEŠPATIE, kaip padaugėjo mano priešų! Daug tų, kurie sukyla prieš mane! ² Daug tų, kurie sako apie mano sielą: „Jam *iš Dievo nėra išgelbėjimo!“

Sela.

³ Bet Tu, VIEŠPATIE, esi skydas †aplink mane, mano šlovė ir tas, †kuris pakelia mano galvą.

† 2:9 „daužysi į šukes“ – Arba „sukulsi“, „sutrupsinsi“. † 2:10 „įspėjami“ – Arba „sudraudžiami“. § 2:12 „truputį“ – Arba „trumpam“. * 3:2 „iš Dievo“ – T. „Dieve“ (viet.). † 3:3 „aplinka“ – Arba „padengiantis“. † 3:3 „kuris pakelia mano galvą“ – T. y. kuris išvaduoja mane iš bėdų.

4 Savo balsu *Šne kartą* šaukiausi VIEŠPATIES, ir jis nuo savo *šventojo kalno †išklausė mane.

Sela.

5 Aš – aš atsiguliu ir užmigau. Atsibudau, nes VIEŠPATS mane ‡palaikė. 6 Nebijau Šdešimt tūkstančių žmonių, kurie yra sustoję prieš mane iš visų pusių.

7 Kelkis, o VIEŠPATIE! Išgelbėk mane, o mano Dieve! Juk tu visiems mano priešams smogei į žandą, nedorėlių dantis sutrupinai.

8 VIEŠPAČIUI *priklauso* išgelbėjimas! Tavo tautai *tebūna* tavo palaiminimas!

Sela.

4

1 Vyriausiajam muzikui. Su *styginiais instrumentais. Dovydo psalmė.

Kai šaukiuosi, išklausk mane, mano teisumo Dieve! Kai būdavau prispaustas, Tu suteikdavai man erdvės. Būk man maloningas ir išgirk mano maldą! 2 O žmonių sūnūs, kaip ilgai mano šlovę versite į gėdinimą? *Kaip ilgai* mylėsite tuštybę *ir* ieškosite to, kas melaginga?

Sela.

3 Bet žinokite, kad dievotąjį VIEŠPATS atskyrė sau; VIEŠPATS išgirsta, kai jo šaukiuosi.

§ 3:4 „*ne kartą* šaukiausi“ ir „išklausė mane“ – Hbr. k. veiksmažodžių forma gali rodyti į kartojamą veiksma, arba praeityje arba dabartyje. * 3:4 „šventojo“ – Arba „šventumo“. † 3:4 „išklausė mane“ – Arba „atsiliepė man“. ‡ 3:5 „palaikė“ – Arba „palaiko“. § 3:6 „dešimt“ – Arba „dešimčių“. * 4:1 „styginiais instrumentais“ – Arba „rankomis *grojamais* instrumentais“.

4 †Bijokite ir nenusidėkite; apmąstykite savo širdyje *būdami* savo lovoje ir ‡nusiraminkite. Sela.

5 Aukokite teisingas aukas ir pasitikėkite VIEŠPAČIU! 6 Daugelis sako: „Kas parodys mums gera? O VIEŠPATIE, pakelk virš mūsų savo veido šviesą! 7 Tu į mano širdį įdėjai daugiau džiaugsmo negu tuo metu, kai padaugėjo Šanų javų ir anų *šviežio vyno. 8 Ramus aš atsigulsiu ir taip pat užmigsiu, nes tu †vienas, o VIEŠPATIE, ‡darai taip, kad saugiai gyvenu.

5

1 Vyriausiajam muzikui. *Nehilotu. Dovydo psalmė.

Klausykis mano žodžių, o VIEŠPATIE, atkreipk dėmesį į mano †apmąstymą! 2 Išklausk mano pagalbos šauksmo balsą, mano Karaliau ir mano Dieve, nes ‡pastoviai melsiuosi tau! 3 O VIEŠPATIE, ryte mano balsą išgirsi, ryte

† 4:4 „Bijokite“ – Arba „Drebėkite“. ‡ 4:4 „nusiraminkite“ – Arba „būkite ramūs“, „būkite tylūs“, t. y. baikite tuščiai ir melagingai gyvenę (žr. Ps 4:2). § 4:7 „anų“ (2 k.) – T. „jų“. * 4:7 „šviežio vyno“ – Hbr. „tyjroš“. † 4:8 „vienas“ – Gali būti kad „vienas“ rodo į Dovydą; jeigu taip, prasmė tokia: „tu, VIEŠPATIE, užtikrini man, esančiam vienišas [...]“. ‡ 4:8 „darai taip, kad saugiai gyvenu“ – Arba „užtikrini man saugų pabuvimą / apsistojimą / gyvenimą“. * 5:1 „Nehilotu“ – Gal „Pučiamiesiems instrumentams“, bet tai gali būti gaidos pavadinimas arba kitas nurodymas, susijęs su muzikiniu atlikimu. † 5:1 „apmąstymą“ – Hbr žodis vartojamas tik čia ir Ps 39:3. ‡ 5:2 „pastoviai melsiuosi tau“ – Arba „maldauju tave“, „pastoviai meldžiuosi tau“, „melsiuosi tau“.

sudėliosiu prieš tave *savo maldą* ir atidžiai stebėsiu. ⁴ Nes tu nesi toks dievas, kuriam patiktų nedorybė, Šneįmanoma blogajam apsisitoti pas tave. ⁵ *Pagyrūnai neišstovės prieš tavo akis; tu neapkenti visų, †darančių neteisybę. ⁶ Tu pražudysi tuos, kurie kalba melą; VIEŠPATS bjaurisi kraugeriu ir apgaviku.

⁷ Bet aš įeisiu į tavo namus per tavo apstų gailęstingumą, ‡bijodamasis tavęs nusilenksiu tavo šventos Šbuveinės link. ⁸ Vesk mane, o VIEŠPATIE, savo teisumo ribose dėl mano priešų! Nutiesk prieš mane tiesiai savo kelią. ⁹ Nes *jų burnoje nėra †nieko patikimo; jų vidus – ‡pati nedorybė, jų gerklė – atviras kapas, jie pataikauja savo liežuviu. ¹⁰ Špražudyk juos, o Dieve! Tegul jų pačių *kėslai parklupdo juos; nusviesk juos dėl jų †maištavimų daugybės, nes jie sukilo prieš tave! ¹¹ Bet tegul džiaugiasi visi, kurie bėga prieglaudon pas tave! Tegul jie visada džiaugsmingai šūkauja, nes tu apsaugoji juos! Tegul džiūgauja tavimi tie, kurie myli tavo

§ 5:4 „neįmanoma“ – Tokiam nėra nei leidimo nei sugebėjimo būti arti Dievo nors ir trumpam. * 5:5 „Pagyrūnai“ – Arba „Kvailiai“; plg. tą patį hbr. žodį, vartojamą Ps 73:3; Ps 75:4; Job 12:17, Iz 44:25. † 5:5 „darančių neteisybę“ – Arba „blogadarių“. ‡ 5:7 „bijodamasis tavęs“ – T. „tavo baimėje“. § 5:7 „buveinės“ – Arba „šventyklos“, „šventovės“, „rūmų“, „namų“. * 5:9 „jų“ – T. „jo“, t. y. bet kurio iš jų. † 5:9 „nieko patikimo“ – Arba „tvirtumo“, „nepajudinamumo“. ‡ 5:9 „pati nedorybė“ – Arba „didžiulė pražūtis“, „baisi nelaimė“. § 5:10 „Pražudyk juos“ – Arba „Trauk juos atsakomybėn už kalnę“. * 5:10 „kėslai“ – Arba „sumanymai“. † 5:10 „maištavimų“ – Arba „nusižengimų“.

vardą! ¹² Nes tu, o VIEŠPATIE, laimini teisųjį, apgaubi jį palankumu lyg didžiuoju skydu.

6

¹ Vyriausiajam muzikui. Su styginiais instrumentais *pagal šeminitą. Dovydo psalmė.

O VIEŠPATIE, nebark manęs rūstaudamas, ir nedrausmink manęs įtūždamas! ² Pasigailėk manęs, o VIEŠPATIE, nes aš silpnas; pagydyk mane, o VIEŠPATIE, nes mano kaulai sukrėsti, ³ ir mano siela labai sukrėsta! Bet tu, o VIEŠPATIE, – kiek ilgai? ⁴ Atsigręžk, o VIEŠPATIE! Išvaduok mano sielą! Išgelbėk mane dėl savo gailestingumo! ⁵ Nes mirtyje nėra tavo atminimo; kas kape tau dėkos? ⁶ Nuvargau †bedejuodamas, kasnakt aptvindau savo lovą, ašaromis ‡aplieju savo patalą. ⁷ Nuo sielvarto sunyko mano Šakys, paseno dėl visų mano priešų.

⁸ Atsitraukite nuo manęs, visi blogadariai! Nes VIEŠPATS išgirdo mano verksmo balsą. ⁹ VIEŠPATS išgirdo mano palankumo prašymą, VIEŠPATS priima mano maldą. ¹⁰ Tegul visi mano priešai susigėsta ir tebūna labai sukrėsti; tegul jie atsigręžia ir susigėsta staiga!

* **6:1** „pagal šeminitą“ – T. „ant aštuntojo“, kuris gali rodyti į oktavą arba boso partiją, arba gali būti kitas nurodymas, susijęs su muzikiniu atlikimu. † **6:6** „bedejuodamas“ – T. „su savo dejone“. ‡ **6:6** „aplieju“ – Arba „ištirpinu“. § **6:7** „akys“ – T. „akis“.

7

¹ Dovydo *šigajonas, kurį jis giedoja VIEŠPAČIUI dėl Benjamino palikuonio Kušo †žodžių.

VIEŠPATIE, mano Dieve, bėgu prieglaudon pas tave! Išgelbėk mane nuo visų †mano persekiotojų ir išvaduok mane, ² kad Štoks nesuplėšytų mano sielos į gabalus kaip liūtas, *kuris* sudrasko, kai nėra kam išvaduoti. ³ O VIEŠPATIE, mano Dieve, jei aš tai padariau, jei mano rankose yra *neteisybė, ⁴ jei atsilyginau blogu tam, kuris laikėsi taikos su manimi (juk išvadavau tą, kuris be priežasties yra mano priešas), ⁵ *tai* priešas †tepersekioja mano sielą ir *ją* †tepagauna; taip, tesutrypia į žemę mano gyvybę ir tepaguldo mano garbę Šį dulkes!

Sela.

⁶ Kelkis, o VIEŠPATIE, *rūstaudamas! Pakilk prieš mano priešų įtūžį ir mano labai pabusk teismui, kurį įsakei! ⁷ Taip žmonių †susirinkimas apsups tave; todėl dėl jų sugrįžk į aukštybes. ⁸ VIEŠPATS teis tautas. Paskelbk kaltinimo nepagrįstumo nuosprendį

* **7:1** „šigajonas“ – Gal „nėvienodos giesmės“, „įvairios melodijos“. Hbr. žodis vartojamas tik čia ir Hab 3:1, kur pasitaiko dgs. forma. † **7:1** „žodžių“ – Arba „reikalų“, „pranešimų“, „veiklos“ (hbr. dgs.), „ketinimų“. † **7:1** mano persekiotojų,“ – Arba „tų, kurie mane vejasi“. § **7:2** „toks“ – Arba „jis“, „kas“; nurodo į Kušą ir bet kokį kitą Dovydo priešą, kuris elgiasi, kaip Kušas. * **7:3** „neteisybė“ – T. y. tai, kas gauta neteisybės būdu. † **7:5** tepersekioja,“ – Arba „tesiveja“. † **7:5** „tepagauna“ – Arba „tenutveria“. § **7:5** „į dulkes“ – T. „dulkėse“. * **7:6** „rūstaudamas“ – T. „savo rūstybėje“. † **7:7** „susirinkimas“ – Arba „sambūris“, „bendruomenė“.

apie mane, o VIEŠPATIE, pagal mano teisumą ir pagal †mano vientisumo dorybę, esančią manyje. ⁹ Prašau nedorėlių blogiui padaryti galą! Bet teisųjų sutvirtink! Nes ištiria širdis ir Šgiliausias žmogaus dalis būtent teisingis Dievas. ¹⁰ Mano skydas yra *pas Dievą, kuris išgelbsti tiesiaširdžius. ¹¹ Dievas †yra teisingas teisėjas, ir toks Dievas, kuris kasdien pyksta ant nedorėlių. ¹² Jei žmogus †neatsigręžia, ŠVIEŠPATS galanda savo kalaviją, jis yra išlenkęs savo lanką ir jį paruošęs. ¹³ Be to, jis tokiam yra paruošęs mirtinus ginklus, *savo strėles yra padaręs degančias. ¹⁴ Štai toks patiria gimdymo skausmus nedorybei įvykdyti; jis gi tapo neščias žalingumu ir pagimdo melą. ¹⁵ Jis padarė duobę ir ją iškasė ir pats įkrito į griovį, kurį padarė. ¹⁶ Jo žalingumas sugriš jam ant galvos, ir jo smurtas nusileis jam ant †pakaušio. ¹⁷ Aš girsiu VIEŠPATĮ deramai pagal Jo teisumą ir giedosiu gyrių VIEŠPATIES, Aukščiausiojo, vardui.

‡ **7:8** „mano vientisumo dorybę, esančią manyje“ – Arba „ant manęs esančią mano vientisumo dorybę“ arba „mano vientisumo dorybę, o Iškilusis“. § **7:9** „giliausias dalis“ t. „inkstus“; gal „vidinę būtį“. Šis hbr. žodis vartojamas perkeltine prasme ir Job 19:27; Ps 7:9; Ps 16:7; Ps 26:2; Ps 73:21; Pat 23:16; Jer 11:20; Jer 12:2; Jer 17:10; Jer 20:12; Rd 3:13. Jis turbūt rodo į žmogaus vidinę esmę – į jo proto, jausmų ir valios centrą. * **7:10** „pas Dievą“ – Arba „ant Dievo“; gal „Iškilusis Dievas“. † **7:11** „yra teisingas teisėjas“ – Arba „Dievas teisingas“.
 ‡ **7:12** „neatsigręžia“ – Arba „neatgailauja“. § **7:12** „VIEŠPATS“ – T. „jis“. * **7:13** „savo strėles yra padaręs degančias“ – Arba „paskiria savo strėles prieš persekiotojus“. † **7:16** „pakaušio“ – Arba „viršugalvio“.

8

1 Vyriausiajam muzikui. *Pagal gititą. Dovydo psalmė.

O VIEŠPATIE, mūsų Valdove, koks †didingas tavo vardas visoje žemėje! ‡Tu pastatei savo šlovę virš dangų. 2 Iš kūdikių ir žindomųjų burnos tu priruošei Šstiprybę dėl savo priešų, kad nuramdytum priešą ir keršytoją.

3 Kai žvelgiu į tavo dangus, tavo pirštų darbus, į mėnulį ir žvaigždes, kurias tu išdėstei, 4 kas yra žmogus, kad jį atmeni, ir žmogaus sūnus, kad jį aplankai? 5 Nes jį padarei truputį žemesnį už *angelus, šlove ir garbe jį apvainikavai. 6 Tu davei jam valdyti tavo rankų darbus, visa padėjai po jo kojomis: 7 †visas avis ir jaučius, ir netgi lauko žvėris, 8 padangių paukščius, jūros žuvis ir visa, kas tik keliauja jūrų takais. 9 O VIEŠPATIE, mūsų Valdove, koks didingas tavo vardas visoje žemėje!

* **8:1** „Pagal gititą“ – Arba „gititu“; spėjama, kad žodis rodo į (1) džiaugsmingą gaidą, remiantis tuo, kad žodžio šaknis „gat“ rodo į vynuogių spaustuvą, ir derliaus nuėmimo ir paruošimo metas buvo itin džiaugsmingas, arba (2) į muzikos instrumentą, gaidą arba atlikimo būdą, susijusį su Gato miestu. † **8:1** „didingas“ – Arba „prakilnus“. ‡ **8:1** „Tu“ t. „Kuris“; arba „Tu, kuris“; galbūt yra retorinis klausimas: „Kuris gi *asmuo* pastatė tavo šlovę virš dangų?!“ § **8:2** „stiprybę“ – Žr. Mt 21:16, kurioje Jėzus aiškina, kokia čia stiprybė – gyrius Dievui, galingas įrankis, kuris nutildo priešus; plg. I Kor 1:27. * **8:5** „angelus“ – Arba „galinguosius“; žr. Hbr 2:7. † **8:7** „visas avis ir jaučius“ – hbr. „avis ir jaučius – juos visus“.

9

1 Vyriausiajam muzikui. Pagal mūt lebbèn. Dovydo psalmė.

⌘ *Alef*

Girsiu *tave*, o VIEŠPATIE, visa savo širdimi, apskelbsiu visus tavo nuostabius darbus. ² Būsiu linksmas ir džiūgausiu tavimi, giedosiu gyrių tavo vardui, o Aukščiausiasis.

⌘ *Bet*

³ Kai mano priešai bus atblokšti atgal, jie suklups ir pražus *dėl tavo veido. ⁴ Nes tu †palaikėi mano teisę ir mano bylą: sėdėjai soste, teisingai teisdamas.

⌘ *Gimel*

⁵ Tu subarei ‡pagonis, pragaišiniai bloguosius, išstrynei jų vardą amžių amžiams. ⁶ O priešė, *tavo* pavertimai griuvėsiais baigėsi amžinai, *nors* išrovei miestus su šaknimis. ŠPriešų atminimas pražuvo su jais!

⌘ *Hé*

⁷ Bet VIEŠPATS *pasiliks per amžius; savo sostą jis pastatė teismui. ⁸ Ir jis teis pasaulį vadovaudamasis teisumu, teisingumą įvykdys tautoms vadovaudamasis †lygiateisiškumu.

⌘ *Vav*

* **9:3** „dėl tavo veido“ – Arba „dėl tavo pasirodymo / akivaizdos“, „*būdami išstumti* nuo tavo akivaizdos“; gal „tavo akivaizdoje“. † **9:4** „palaikėi“ – Arba „įvykdei“. ‡ **9:5** „pagonis“ – Arba „tautas“, bet čia pabrėžiama ne tautybė, bet tikėjimas (požiūris į tikrąjį Dievą). § **9:6** „Priešų“ – T. „Jų“. * **9:7** „pasiliks“ – „liks sėdįs *soste*“, t. y., valdys. † **9:8** „lygiateisiškumu“ – Arba „bešališkumu“.

9 Taigi VIEŠPATS bus aukšta prieglauda prislėgtajam, aukšta prieglauda sielvarto laikais. 10 Kurie pažįsta tavo vardą, bėga prieglaudon pas tave, nes tu, VIEŠPATIE, nesi palikęs tų, kurie rūpestingai ieško tavęs.

† *Zajin*

11 Giedokite gyrių VIEŠPAČIUI, kuris gyvena Sione! Skelbkite tautosė jo darbus! 12 †Atkeršydamas už kraują, jis atsimenta juos, jis neužmiršta Šprispaustųjų šauksmo.

▣ *Chet*

13 Pasigailėk manęs, o VIEŠPATIE! Tu, kuris mane pakeli iš mirties vartų, atsižvelk į vargą man nuo tų, kurie manęs neapkenčia, 14 kad garsinčiau visą tavo gyrių Siono dukters vartuose; džiūgausiu dėl tavo išgelbėjimo!

‡ *Tet*

15 *Pagonys nugrimzdo į duobę, kurią patys iškasė; jų koja įkliuvo į pinkles, kurias patys †paspėndė. 16 VIEŠPATS duoda save pažinti: jis vykde teisingumą, nedorėlis įsipainiojamas į savo paties rankų darbą. ŠHigaionas.

Sela.

ˆ *Jod*

‡ 9:12 „Atkeršydamas“ – Arba „Kai jis atkeršija“. § 9:12 „prispaustųjų“ – Arba „nuolankiuųjų“, „romiuųjų“, „varguolių“, „nužemintųjų“. * 9:15 „Pagonys“ – Žr. Ps 9:5 išnašą. † 9:15 „iškasė“ – T. „padarė“. ‡ 9:15 „paspėndė“ – T. „paslėpė“.

§ 9:16 „Higaionas“ – Hbr.

□	□	□	□	□
□	□	□	□	□

 (higgajon). Žodis vartojamas Ps 19:14 „apmąstymas“, Ps 92:3 „rimtu“, Rd 3:62 „šnibždesį“ (tylus besikartojantis garsas). Greičiausiai čia jis yra muzikinis terminas.

17 Nedorėliai suks į pragarą, visos tautos, kurios pamiršta Dievą.

↳ *Kaf*

18 Nes vargšas nebus pamirštas visam laikui; prispaustųjų *lūkestis nebus pražuvęs amžinai.

19 Pakilk, VIEŠPATIE! Teneįsigali †mirtingieji! Tebūna tautos teisiamos tavo akyse. 20 Įvaryk jiems baimės, o VIEŠPATIE! Težino tautos, kad jos – *tik žmonės!*

Sela.

10

↳ *Lamed*

1 Kodėl tu, o VIEŠPATIE, stovi toli, *kodėl* slepiesi sielvarto laikais? 2 Puikuodamiesi nedorėliai persekioja *prispaustuosius; teįkliūva jie *patys* į savo sumanytas pinkles! 3 Nedorėlis gi giriasi savo širdies troškimu bei †laimina gobšuoį *ir* niekina VIEŠPATĮ. 4 Nedorėlis †savo išdidžiu veidu Šatsisako ieškoti *Dievo*; *nėra Dievo visose jo mintyse. 5 Jo keliai visuomet

* **9:18** „lūkestis“ t. y., „tai, ko trokšta“. † **9:19** „mirtingieji“ – Hbr. kuopinis vns. Arba „žmonės“. * **10:2** „prispaustuosius“ – Arba „nuolankiuosius“, „romiuosius“, „varguolius“, „nužemintuosius“. † **10:3** „laimina gobšuoį *ir* niekina VIEŠPATĮ“ – Arba „laimina gobšuoį, *kurį* niekina VIEŠPATS“. ‡ **10:4** „savo išdidžiu veidu“ – T. „pagal savo nosies pakėlimą“. § **10:4** „atsisako ieškoti“ – Arba „neieško“. * **10:4** „nėra Dievo visose jo mintyse“ – Hbr. tekstas gali būti išverstas „visos jo mintys: Dievo nėra“, arba „jo minčių visuma: Dievo nėra“. Tačiau plg. Ps 10:11,13, kurios rodo, kad toks žmogus neneigia Dievo buvimo, bet neigia jo aktualumą, dalyvavimą žmonių gyvenime, rūpinimąsi žmonėmis.

†sukelia sielvartą; tavo teismai yra aukšti, toli nuo jo †akių; o visi jo priešai – jis prunkščia į juos. ⁶ Jis taria savo širdyje: „Aš nesvyruosiu, nes aš nepatirsiu nelaimės Šniekada“.

▣ Pei

⁷ Jo burna pilna keiksmo, *melo ir sukčiavimo, †po jo liežuvium – †nedorybė ir Šneteisybė. ⁸ Jis sėdi tykodamas kaimuose; slaptavietėse jis nužudo nekaltąjį.

↪ Ajin

Jo akys *stebi iš pasalų nelaimėlių. ⁹ Jis tyko slaptavietėse kaip liūtas savo tankmėje. Jis tyko pagrobtį prispaustąjį, čiumpa prispaustąjį, įtraukdamas jį į savo tinklą.

↪ Cadi

¹⁰ Ir †jis pritūpia, puola pagūžom, kad nelaimėliai nukristų jo stipriomis *priemonėmis*. ¹¹ Jis taria savo širdyje: „Dievas pamiršo, jis paslepia savo veidą, jis niekada nepamatys.“

↪ Kof

† **10:5** „sukelia sielvartą“ – T. y. skaudina Dievą arba Jo žmones (plg. Prd 6:6, 12). Be šitos (ko gero, geriausios) interpretacijos, John Gill (1697-1771) tvirtina, kad hbr. žodis galėtų būti išverstas ir „pasilieka“ (t. y. nesikeičia) ir „yra sėkmingos“.

‡ **10:5** „akių“ – Arba „akivaizdos“. § **10:6** „niekada“ – T. „į kartą ir kartą“. * **10:7** „melo ir sukčiavimo“ – Rom 3:14 šie du dalykai įeina į „kartumą“. † **10:7** „po jo liežuvium“ – Panašų į gyvatę. ‡ **10:7** „nedorybė“ – Arba „nelabumas“.

§ **10:7** „neteisybė“ – Arba „blogadarybė“, „tuštybė“. * **10:8** „stebi iš pasalų“ – T. „slepiasi“. † **10:10** „jis pritūpia, puola pagūžom, kad nelaimėliai nukristų jo stipriomis *priemonėmis*“ – Gal „jis triuškina, žemina, ir nelaimėliai krenta jo stipriomis *priemonėmis*“.

12 Kelkis, o VIEŠPATIE! O Dieve, pakelk savo ranką, nepamiršk prispaustojo! 13 Kodėl nedorėlis niekina Dievą? Jis taria savo širdyje: „Tu nepareikalausi *atsiskaityti*.“

↪ *Rėš*

14 Tu pamatei! Nes tu pastebi nedorybę ir skaudinimą, kad atlygintum savo ranka. Nelaimėlis *save* špatiki tau; našlaičio padėjėjas esi tu.

☩ *Syn*

15 Sulaužyk nedoro ir blogo *žmogaus* *ranką, pareikalauk *atsiskaityti už* jo nedorybę, kol *nieko* neberasi. 16 VIEŠPATS yra Karalius per amžių amžius. †Pagonys ‡yra pražuvę iš jo šžemės.

☩ *Tav*

17 Prispaustųjų troškimą tu, VIEŠPATIE, esi išklausęs; jų širdį *paruoši tu, atkreipsi savo ausį 18 našlaičio ir prislėgtojo bylą apginti, kad *joks* žemės †mirtingasis daugiau nebegąsdintų.

11

1 Vyriausiajam muzikui. Dovydo.

‡ 10:14 „nedorybę“ – Arba „nelabumą“, „žalingumą“. § 10:14 „patiki“ – T. „palieka“. Žr. II Tim 1:12, I Pt 4:19. * 10:15 „ranką“ – T. y. jo stiprybę, jėgą. Arba „dilbį“. † 10:16 „Pagonys“ – Arba „Kitatikiai“, „Kitos tautos“, t. y. kas nepripažįsta Jehovos valdymo, Jam nepasiduoda. ‡ 10:16 „yra pražuvę“ – Gali rodyti į ateities tikrumą, arba į įprastą būseną, todėl galima versti „pražus“ arba „pražūsta“. Teisieji, ne nedorėliai, paveldės žemę: Ps 25:13; 37:9,22,29,34; Iz 60:21; Mt 5:5. § 10:16 „žemės“ – Arba „šalies“, „krašto“. * 10:17 „paruoši“ – Arba „sutvirtinsi“. Čia žodis „paruoši“ yra būsimąjo laiko. † 10:18 „mirtingasis“ – Arba „žmogus“.

*Esu pasitikėjęs VIEŠPAČIU! Kaip galite tarti mano sielai: „Pabėk į jūsų kalnus *kaip* paukštis!?”² Nes štai nedorėliai †temptia lanką, ant templės savo strėlę deda, kad tamsoje šaudytų į tiesiaširdžius.³ †Jeigu Špamatai nugriaunami, ką begalės daryti teisisis?”

⁴ VIEŠPATS yra savo *ypatingai šventoje šventykloje – VIEŠPATIES sostas yra danguje. Jo akys stebi, jo akių vokai tiria žmonių palikuonis.⁵ VIEŠPATS teisųjį tiria, bet jo siela nekenčia nedorėlio ir smurtą mylinčio.⁶ Jis lies ant nedorėlių žabangus, ugnį ir sierą, ir †svilinančią audrą; *tai bus* †jiems skirtoji taurė.⁷ Nes VIEŠPATS yra teisus, jis myli teisybę. ŠDorieji matys jo veidą.

12

* **11:1** „Esu pasitikėjęs VIEŠPAČIU“ – Arba „Esu bėgęs prieglaudon pas VIEŠPATĮ“. † **11:2** „†tempia“ – T. „koja nuspaudžia“, t. y. koja užsistoja ant vieno galo, kad lenktų lanką ir dėtų strėlę and templės. † **11:3** „Jeigu“ – Arba „Kai“. § **11:3** „pamatai“ – Hbr. žodis שַׁתָּחַ (shathah) vartojamas ST tik čia ir Iz 19:10. Perkeltine prasme rodo į svarbiausius dalykus, kurie yra pagrindas doram ir normaliam gyvenimui. Jeigu priešai nuvers tvarką, teisisis negalės nieko padaryti – tik Dievas galės įgyvendinti teisingumą (4-6 eil.). * **11:4** „ypatingai šventoje šventykloje“ – T. „šventoje šventykloje“ arba „šventumo šventykloje“. Ši hbr. vartosena pabrėžia viską viršijantį Dievo nepaprastą, išskirtinį šventumą. † **11:6** „svilinančią“ – Arba „siaubingą“. Hbr. žodis זַלַּפָּחַ (zalafah) vartojamas ir Ps 119:53 ir Rd 5:10. † **11:6** „jiems skirtoji taurė“ – T. „jų taurės dalis“; plg. Ps 16:5. § **11:7** „Dorieji“ – Arba „Tiesieji“. Plg. Ps 25:8, kur rašoma, kad VIEŠPATS yra tiesus (prk. „teisingas“).

1 Vyriausiajam muzikui. *Pagal šeminitą. Dovydo psalmė.

Išgelbėk, o VIEŠPATIE, nes nebėra dievo-tojo, nes ištikimieji pradingsta tarp †žmonių palikuonių. 2 Jie kiekvienas su savo kaimynu kalba †netiesą, jie kalba pataikaujančiomis lūpomis ir Šdvilype širdimi. 3 VIEŠPATS prib-aigs pataikaujančias lūpas, didžiakalbį liežuvį – 4 tuos, kurie yra pasakę: „Mes turime stiprų liežuvį; mūsų lūpos yra *mūsų pačių. †Kas gali mums viešpatauti?“ 5 „Dėl smurto prieš prispaustusius, dėl vargšų dejavimo aš pakilsiu dabar, – sako VIEŠPATS. – Aš suteiksiu saugumą nuo to, kuris į jį prunkščia“. 6 VIEŠPATIES žodžiai yra tyri žodžiai, kaip †molio lydykloje grynintas sidabras, septynis kartus nuskaistintas. 7 Tu juos saugosi, o VIEŠPATIE, tu Škiekvieną iš jų išlaikysi nuo šitos kartos per amžius. 8 Nedorėliai vaikščioja visur aplinkui, kai *niekšiški žmonės yra išaukštinti.

* 12:1 „Pagal šeminitą“ – T. „Ant aštuntojo“, kuris gali rodyti į oktavą arba boso partiją, arba gali būti kitas nurodymas, susijęs su muzikiniu atlikimu. † 12:1 „žmonių palikuonių“ – Arba „Adomo sūnų / vaikų / palikuonių“, „žmonijos“. † 12:2 „netiesą“ – Arba „tuštybę“, „nebūtus dalykus“. § 12:2 „dvilype širdimi“ – Plg. I Met 12:33, Jok 1:8. * 12:4 „mūsų pačių“ – T. „su mumis“. † 12:4 „Kas gali mums viešpatauti“ – T. „Kas yra Viešpats / Valdovas virš mūsų“. † 12:6 „molio“ – Arba „žemės“, t. y. lydykloje, padarytoje iš žemės dulkių arba ant žemės. § 12:7 „kiekvieną iš jų“ – Hbr. „jį“ (kuopinis dkt.). * 12:8 „niekšiški“ – Arba „niekam tikę“.

13

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

*Kiek ilgai, VIEŠPATIE? Ar pamirši mane amžinai? Kiek ilgai slėpsi savo veidą nuo manęs? ² Kiek ilgai teks man patarimų dėti sau į sielą, liūdesiui *užėmus* mano širdį dienos metu? Kiek ilgai mano priešas bus išaukštintas virš manęs? ³ Pažvelk, išklausk mane, VIEŠPATIE, mano Dieve! Padaryk šviesias man akis, kad mirties *miegu* neužmigčiau! ⁴ Kad mano priešas nesakytų: „Aš jį nugalėjau“ *ir* mano †prispaudėjai nedžiūgautų dėl to, kad svyruoju. ⁵ Bet aš pasitikėjau tavo gailestingumu. Mano širdis džiūgaus dėl tavo išgelbėjimo. ⁶ Aš giedosiu VIEŠPAČIUI, nes jis dosniai padarė man gera.

14

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo.

Kvailys pasakė savo širdyje: „Nėra Dievo.“
*Tokie sugedę, jie daro šlykščius darbus; nėra gera darančio. ² VIEŠPATS žvelgė žemyn iš dangaus į †žmonių palikuonis, kad pamatytų, ar yra kas išmano, *kas* ieško Dievo. ³ Visi nukrypo į šoną, jie kartu †pasidarė suteršti;

* **13:1** „Kiek ilgai“ (2 k.) – Arba „Kaip dar ilgai“, „Kaip ilgai“.

† **13:4** „prispaudėjai“ – Arba „vargintojai“, „priešininkai“ ir pan. * **14:1** „Tokie“ – T. „Jie“. † **14:2** „žmonių palikuonis“

– Arba „Adomo sūnus / vaikus / palikuonis“, „žmoniją“. † **14:3** „pasidarė suteršti“ – Tas pat hbr. žodis vartojamas Job 15:16, Ps 53:3; visada rodo į dorovinį pagedimą; galimi vertimai: „pagedo“, „doroviškai pakriko“, „pasidarė nešvarūs“, „pasidarė purvini“.

nėra gera darančio, nėra nė vieno. ⁴ Argi visi tie, kurie daro neteisybę, *yra tokie* nežinantys?! Jie ryja mano tautą, *kaip* jie valgo duoną, ir nėra pasišaukę VIEŠPATIES! ⁵ Jie Štenai *drebete drebėjo iš baimės, nes Dievas *yra* su teisiųjų †karta. ⁶ Jūs sugėdintumėte vargšo *primitą* patarimą, bet VIEŠPATS *yra* jo prieglauda. ⁷ O, kad iš Siono ateitų †išgelbėjimas Izraeliui! Kai VIEŠPATS sugrąžins namo savo nelaisvėn paimtą tautą, džiūgaus Jokūbas, apsidžiaugs Izraelis!

15

¹ Dovydo psalmė.

Viešpatie, kas gali *pabūti tavo padangtėje? Kas gali gyventi tavo šventajame kalne? ² Tas, kuris †vaikščioja vientisumo dorybėje, daro, kas teisu, ir †kalba tiesą savo širdyje. ³ Toks nešmeižia savo liežuviu, nedaro savo Šartimui

§ 14:5 „tenai“ – T. y. nusikaltimo prieš teisiuosius vietoje.

* 14:5 „drebete drebėjo iš baimės“ – Hbr. vksm. *yra* perfektyvas, kas dažnai nusako būtąjį laiką. Čia perfektyvas vartojamas turbūt retoriškai, pabrėžiant neišvengiamą ateities įvykį arba jau prasidėjusį procesą. Arba „drebete drebėjo iš išgąščio“, „labai išsigando“. † 14:5 „karta“ – Arba „būriu“; gal „bendruomene“. † 14:7 „išgelbėjimas Izraeliui“ – Arba „Izraelio išgelbėjimas“. * 15:1 „pabūti“ – Arba „pagyventi“, „apsistoti“, t. y. užėiti ir pasilikti būdamas iš svetimos šalies. † 15:2 „vaikščioja vientisumo dorybėje“ t. y. „elgiasi nepeiktinai“, t. y. kurių elgesys rodo, kad turi vieną gryną ir teisingą siekį. † 15:2 „kalba tiesą savo širdyje“ – Arba „kalba tiesą iš širdies“. § 15:3 „artimui“ – Arba „bičiuliui“, „draugui“.

blogu, ir ^{*}nesityčioja iš savo †kaimyno. ⁴ Jo akyse tas, kurį reikia atmesti, yra laikomas niekam tikusiu, bet toksai gerbia tuos, kurie bijo VIEŠPATIES; jis, prisiekęs savo paties žalai, net nedaro pakeitimų. ⁵ Jis savo pinigų neskolina su palūkanomis ir kyšių prieš nekaltąjį neima. Kas šiuos dalykus daro †niekada nebus parblokštas.

16

¹ Dovydo ^{*}miktamas.

Saugok mane, o Dieve, nes †pasitikiu tavimi. ² *O mano siela*, tu tarei VIEŠPAČIUI: „Tu esi mano Viešpats, mano gerovė †nėra kitur, tik tavyje.“ ³ Visiškai šgėriuosi ^{*}šventaisiais, kurie yra žemėje, tai yra šauniaisiais. ⁴ Padaugės

^{*} **15:3** „nesityčioja“ – Arba „nekelia prieš savo kaimyną užgaulės“. † **15:3** „kaimyno“ – Arba „giminaičio“. ‡ **15:5** „niekada nebus parblokštas“ – Arba „nebus parblokštas per amžius“. ^{*} **16:1** „miktamas“ – Hbr. žodis vartojamas ir 56:1; 57:1; 58:1; 59:1; 60:1. Tiksliai šio termino reikšmė nežinoma. † **16:1** „pasitikiu tavimi“ – Arba „esu bėgęs prieglaudon pas tave“. ‡ **16:2** „nėra kitur, tik tavyje“ – T. „nėra už tavęs“, t. y. yra tik tavyje. § **16:3** „gėriuosi šventaisiais“ – T. ≈ „visa tai, ko trokštu / noriu / vertinu, t. y. mano pasigėrėjimas yra šventuosiuose“; plg. Pat 8:31, Iz 62:4. ^{*} **16:3** „šventaisiais, kurie yra žemėje“ – Hbr. žodis, išverstas „šventieji“ gali nusakyti ir šventus angelus. Žodžiai „kurie yra žemėje“ duoda suprasti, kad šis tekstas kalba ne apie tokias dvasines būtybes, bet apie žmones.

sielvartų tiems, kurie nuskuba paskui †kitą! Jų liejamųjų kraujo aukų neaukosiu, nei neimsiu jų vardų į savo lūpas. ⁵ VIEŠPATS yra mano paveldo dalis ir mano Štaurė; tu *išlaikai mano paveldo dalią. ⁶ Man matavimo virvės krito maloniose vietose, iš tikrųjų †mano paveldas yra puikus. ⁷ Laiminsiu VIEŠPATĮ, kuris man yra pataręs; †iš tikrųjų naktimis mane pamoko mano Šgiliausia dalis. ⁸ Nuolatos statau VIEŠPATĮ priešais save; kadangi jis mano dešinėje, aš nesusvyruosiu. ⁹ Todėl linksma mano širdis ir džiūgauja mano *šlovė, ir mano kūnas ilsėsis

† **16:4** „kitą“ – Tekste daugiau nėra parašyta. Nagrinėtojai siūlo „dievą“, „mesiją“, „kuo pasitikėti“ (žr. 1 eil.) ir pan. Atkreiptinas dėmesys, kad kalbėtojas, matyt, įprastai aukodavo tam tikrų žmonių atneštas aukas, todėl manoma, kad jis yra kunigas. Kadangi ši psalmė pranašauja apie Mesiją, tikėtina, kad čia Dovydas iš anksto sako žodžius, kurie priklauso Mesijui, Viešpačiui Jėzui, kuris yra galutinis kunigas (Ps 110:4; Hbr 5:6-10, 6:20, 7:11-21). † **16:5** „paveldo dalis“ – T. y. stabilumo užtikrinimas, kaip agrarinėje visuomenėje žemė, paveldėta iš tėvo, sąlygojo šeimos materialinę gerovę. § **16:5** „taurė“ – T. y. palaiminimas (plg. Ps 23:5). * **16:5** „išlaikai mano paveldo dalią“ – T. y. saugoji tai, ką gavau. † **16:6** „mano paveldas yra puikus“ – Arba „gėriuosi savo paveldu“, „man puikus tas paveldas“. † **16:7** „iš tikrųjų“ – Arba „net“, „be to“, „taip pat“ ir pan. § **16:7** „giliausia dalis“ t. „inkstai“; gal „vidinis būtis“. Šis hbr. žodis vartojamas perkeltine prasme ir Job 19:27; Ps 7:9; 26:2; 73:21; 139:13; Pr 23:16; Jer 11:20; 12:2; 17:10; 20:12; La 3:13. Jis turbūt rodo į žmogaus vidinę esmę – į jo proto, jausmų ir valios centrą. Čia tikriausiai nurodo žmogaus dvasią, kuri po atgimimo turi ryšį su Dievo Dvasia ir bendrauja su Juo. * **16:9** „šlovė“ – Žr. Ps 30:12, Apd 2:26, „liežuvius“.

su viltimi, ¹⁰ nes tu nepaliksi †manęs kape, ir neleisi savo Šventajam ‡patirti supuvimo. ¹¹ Tu parodysi man Šapstaus gyvenimo taką; tavo akivaizdoje – džiaugsmo pilnatvė, tavo dešinėje – malonumai per amžius.

17

¹ Dovydo malda.

Išgirsk, o VIEŠPATIE, tai, kas teisinga, atkreipk dėmesį į mano šauksmą, klausykis mano maldos iš lūpų be *vyliaus! ² Iš tavęs teateina †man nuosprendis, tavo akys temato, kas ‡tiesu. ³ Tu ištyrei mano širdį, aplankei mane naktį, mane išmėginai ir nieko neradai. Esu pasiryžęs, kad mano burna nenusižengs. ⁴ O dėl žmonių darbų, – tavo lūpų žodžiu aš Šsusilaikiau nuo *smurtininko takų. ⁵ Mano žingsniai tvirtai laikėsi tavo takų, mano kojos nesvyravo. ⁶ Aš

† **16:10** „manęs kape“ – Hbr. k. tekstas gali būti verčiamas ir „mano sielos pragare“, bet čia hbr. žodis לְשׂוֹל (šeol) rodo ne į buveinę mirusiųjų nematomoms esybėms, bet, kaip ir Prd 42:38 eilutėje, į kapą. Čia išpranašauta, kad Mesijo kūnas prisikels, o 11-oje eilutėje, kad Jo miręs kūnas nepus. Hbr. k. žodis נֶפֶשׁ (nefeš) pagal kontekstą gali būti išverstas asmeniniu įvardžiu, arba žodžiu „siela“, arba kt. ‡ **16:10** „patirti“ – T. „matyti“ (perkeltine prasme). § **16:11** „apstaus gyvenimo“ – Arba „apsčios gyvybės“. Vartojamas būdvardis „apstus“ todėl, kad hbr. k. žodis, išverstas „gyvenimo“ yra dgs., „gyvenimų“, „gyvybių“. * **17:1** „vyliaus“ – Arba „klastos“, „apgaulės“. † **17:2** „man“ – Arba „mano“. ‡ **17:2** „tiesu“ – T. y. „atitinka teisybę“. § **17:4** „susilaikiau nuo smurtininko takų“ – Arba „kreipiau dėmesį į smurtininko takus“. * **17:4** „smurtininko“ – Arba „plėšiko“, „grobūonio“.

šaukiausi tavęs, nes tu išklausysi mane, Dieve. Palenk prie manęs savo ausį, išgirsk mano kalbą. ⁷ Parodyk savo nuostabią mielaširdystę tu, kuris savo dešine ranka išgelbėji tavimi pasitikinčius nuo tų, kurie sukyla prieš juos. ⁸ Saugok mane kaip Šakies vyzdį, savo sparnų paūksmėje slėpk mane ⁹ nuo nedorėlių, kurie smurtauja prieš mane, mano mirtinųjų priešų, kurie mane apsupa! ¹⁰ Jie yra užsidarę savo taukuose, savo burna išdidžiai kalba. ¹¹ Mūsų žingsnius! Jie apsupo mus! Jie yra nustatę savo akis, kad parklupdytų. ¹² Kiekvienas iš jų yra panašus į liūtą, geidžiantį draskyti, į liūtuką, sėlinantį iš pasalų. ¹³ Kelkis, o VIEŠPATIE, užbėk jam už akių, parklupdyk jį! Savo kalaviju išvaduok mano sielą nuo nedorėlio! ¹⁴ Savo ranka išvaduok iš žmonių, o VIEŠPATIE, Šis žmonių iš pasaulio, kurių dalia yra šiame gyven-

† 17:6 „kalbą“ – Arba „žodį“. † 17:7 „tavimi pasitikinčius“ – Arba „bėgusius prieglaudon pas tave“. § 17:8 „akies vyzdį“ t. „mažąjį žmogų, akies dukrą“. * 17:11 „mus“ – Žodis „mus“ verčiamas iš žodžio MT paraštėje (*Qere*); jei verčiamas iš žodžio pagrindinėje dalyje (*Kethib*), būtų „mane“. † 17:11 „yra nustatę savo akis, kad“ – T. y. ketina. † 17:12 „Kiekvienas iš jų yra panašus į liūtą“ – Hbr. „Jo panašumas“ (kuopinis, t. y. visi tokie yra panašūs į liūtą). § 17:14 iš žmonių iš pasaulio“ – Arba „iš žmonių, iš pasaulio“.

ime, kurių pilvą tu pripildai savo *lobio. †Jiems vaikų netrūksta, ir perteklių jie palieka savo ‡mažyliams. ¹⁵ ŠAš pats *teisume žvelgsiu į tavo veidą ir pabudęs †pasisotinsiu tavo ‡atspindžiu.

18

¹ Vyriausiajam muzikantui. *Psalme* VIEŠPATIES tarno Dovydo, kuris kalbėjo VIEŠPAČIUI šitos giesmės žodžius tą dieną, kai VIEŠPATS jį išvadavo iš visų jo priešų rankų ir iš Sauliaus rankų. Jis kalbėjo:

Tave myliu, o VIEŠPATIE, mano stiprybe.

² VIEŠPATS yra mano aukšta *apsaugos* uola bei mano tvirtovė bei mano *vaduotojas; mano Dievas, mano †uola – ‡juo pasitikiu; mano skydas bei mano išgelbėjimo ragas, mano aukšta

* **17:14** „lobiu“ – Hbr. žodis vartojamas tik čia ST. Jo šaknis – tai kas paslėpta. Gal čia žymi žemės ūkio gėrybes, kurios augo iš „paslėptų“ sėklų, gal brangenybės, paslėptus žemėje. † **17:14** „Jiems vaikų netrūksta“ – Arba „Jų vaikai yra sotūs“. Kadangi didelė šeima yra didžiulis turtas ir tais laikais žmonės tai vertino, pirmenybė teikiama pirmam vertimui – „Jiems vaikų netrūksta“, kuris galėtų būti išversta ir „jie pasisotinę vaikais“. ‡ **17:14** „mažyliams“ – galimai turima omeny vaikaičiai. § **17:15** „Aš pats“ – Hbr. „Aš teisume aš žvelgsiu“; arba „Štai dėl manęs“, „O dėl manęs“. * **17:15** „teisume“ – T. y. teisingai elgdamasi. † **17:15** „pasisotinsiu tavo atspindžiu“ – T. y., tavo buvimas šalia patenkins visus mano poreikius. ‡ **17:15** „atspindžiu“ – Arba „pavidalu“, „atvaizdu“, „panašumu“; kontekste tai rodo į Dievo akivaizdą (veidą).

* **18:2** „išvaduotojas“ – Arba „išlaisvintojas“, „išgelbėtojas“. † **18:2** „uola“ – Arba „stiprybė“, „tvirtumas“, „nejudnamumas“; t. y., tvirtas pagrindas. ‡ **18:2** „juo pasitikiu“ – Arba „pas jį bėgu prieglaudon“.

prieglauda. ³⁰ Štikras Dievas – jo kelias yra tobulas, VIEŠPATIES žodis yra *patikimas; jis yra skydas visiems, kurie †pasitiki juo. ³¹ Nes kas yra Dievas, jei ne VIEŠPATS? Ir kas yra uola, jei ne mūsų Dievas? ³² Tai Dievas, kuris apjuosia mane jėga ir padaro mano #kelią Šneprikaištingą, ³⁵ Tu man davei savo išgelbėjimo skydą, *ir tavo dešinė mane †parėmė, ir tavo #švelnumas padarė mane didį. ⁴⁹ Todėl dėkosiu tau, o VIEŠPATIE, tarp Štautų ir giedosiu gyrių tavo vardui.

19

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

§ **18:30** „Tikras“ – hbr. artikelis, kuris rodo jo išskirtinumą.

* **18:30** „patikimas“ – Arba „išlaikęs išbandymą“; hbr. frazė nurodo į tauriųjų metalų išgryninimo procesą, po kuriuo galima patikėti metalo grynumu. † **18:30** „pasitiki juo“ – Arba „bėga prieglaudon pas jį“. ‡ **18:32** „kelią“ – T. y., elgesį, Dievas keičia elgseną tų, kurie pasitiki Juo.

§ **18:32** „neprikaištingą“ – Arba „tobulą“, „teisingą“, „vientisą“; t. y. be trūkumų dorovės atžvilgiu. * **18:35** „ir“ (2 k.) – Gal „tai yra“.

† **18:35** „parėmė“ – Arba „palaikė“, „patvirtino“, „sustiprino“.

‡ **18:35** „švelnumas“ – Plg. II Sam 22:36. Arba „romumas“, „nuolankumas“, „nusižeminimas“, „gerumas“, „apvaizda“ ir pan. Didis Dievas nusižemino (Flp 2:1-8). Jis švelniai ir romai elgdamasis užsiima su mumis žemaisiais ir duoda mums didžius dalykus (II Pt 1:4, I Jn 2:25, taip pat II Kor 3:6; Ef 1:6, 2:6; Kol 1:12; Apr 1:6, 5:10), kurių esame visiškai neverti. Žr. Mt 5:5; Mt 11:29; Mt 21:5; Rom 12:16; I Kor 4:21; II Kor 10:1; Gal 5:22-23; Gal 6:1; Ef 4:2; Flp 4:5; Kol 3:12; I Tes 2:7; I Tim 3:3, 6:11; II Tim 2:24-25; Tit 3:2; Jok 1:21, 3:13, 3:17; I Pt 2:18, 3:4, 3:15. § **18:49** „tautų“ – Arba „kitataučių“, „pagonių“.

Dangūs skelbia Dievo šlovę ir skliautinė platybė skelbia jo rankų darbą. ² Diena dienai išlieja „kalbą“ ir naktis nakčiai praneša pažinimą ³ (*nors nėra kalbos, nėra posakių* – *jų balsas girdimas be *kalbos ir posakių*). ⁴ Jų matavimo virvė išsitiesė po visą žemę, jų žodžiai iki pasaulio ribos. †Juose ‡jis įtaisė padangtę saulei, ⁵ kuri lyg jaunikis kaskart išeina iš savo kambario, lyg sportininkas džiaugiasi kaskart bėgdamas taku. ⁷ VIEŠPATIES įstatymas yra tobulas, šatgręžiantis sielą; VIEŠPATIES liudijimas

* **19:3** „jų balsas girdimas be *kalbos ir posakių*“ – Arba „jų balsas negirdimas“; hbr. kalba gali būti ir taip ir taip išverčiamas.

† **19:4** „Juose“ – T. y. danguose ir skliautinėje platybėje.

‡ **19:4** „jis“ – T. y. Dievas. § **19:7** „atgręžiantis sielą“ – Arba „atstatantis sielą“, „grąžinantis sielą į *teisingus santykius*“, „atsukdamas sielą į *teisingą kelią*“, „suteikiantis atgailavimą sielai“, „sukeliantis sielos atsigręžimą“; gal „atgaivinantis sielą“, „vėl suteikiantis gyvybę sielai“, „atkuriantis sielą“. Hbr. žodis שׁוּב (šüb) kartais rodo į atgailavimą (I Kar 8:47; Eze 14:6; Eze 18:30 ir kt.); plg. Apd 5:31, 11:18; II Tim 2:25.

*yra patikimas, *doroviškai naivius žmones padarantis išmintingus.* ⁸ VIEŠPATIES nurodymai teisingi, džiuginantys širdį; VIEŠPATIES įsakymas tyras, apšviečiantis akis. ⁹ VIEŠPATIES baimė *yra* skaisti, pasilieianti per amžius; VIEŠPATIES sprendimai *yra* tiesa, visiškai teisingi. ¹⁰ Jie geistini labiau už auksą, net už daug gryno aukso; taip pat saldesni už medų ir varvantį korių medų. ¹¹ Be to, tavo tarnas jais įspėjamas; kas jų laikosi, gauna didelį atlygį. ¹² Kas gali suvokti *savo* klaidas? Apvalyk mane nuo †slaptų kalčių.

20

⁵ Mes krykštausime dėl tavo išgelbėjimo, vėliavas kelsime savo Dievo vardu. Visus tavo prašymus teįvykdo VIEŠPATS! ⁷ Vieni *pasitiki* karo vežimais, kiti žirgais, bet mes

* **19:7** „doroviškai naivius žmones“ – Hbr. žodis rodo į žmogų, kuris lengvai traukiamas į blogį todėl, kad jis yra „atdaras“ vos ne viskam, imlūs visokioms mintims. Neįžvelgdamas esminių skirtumų, nenumatydamas pavojų ir pasekmių, toks mintyse suteikia „erdvės“ įvairioms pasaulėžiūroms, įskaitant pražūtingas. Šie žodžiai gali apibūdinti tokių žmogų: „atdarasis“, „naivuolis“, „nesusigaudantis žmogus“, „žmogus, nepasirinkęs pasaulėžiūros“, „neutralus žmogus, pasaulėžiūros atžvilgiu“, „pasizymintis atvirumu“, „žmogus, kuris atdaras bet kam“, „žmogus, kuris turi vietos nesuderinamoms pasaulėžiūroms“, „neapsisprendęs žmogus“, „neišmanėlis“, „žmogus, nepriėmęs pamokymo“, „neišmokytais“. † **19:12** „slaptų“ – T. y. man nežinomų arba nepastebėtų.

*prisiminsime VIEŠPATIES, savo Dievo, †vardą.

21

6 Nes jį pastatai *apstu palaiminimu amžinai, †tu savo veidu didžiai pradžiugini jį. 13 Būk išaukštintas, VIEŠPATIE, savo galia! Apgiesime ir muzikuodami girsime tavo galybę.

22

1 Vyriausiajam muzikui. *Atliekama* pagal *melodiją* „Aušros elnė“. Dovydo psalmė.

Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane *apleidai, *būdamas* toli nuo mano išvadavimo, *nuo* mano †dejonės žodžių? 4 Tavimi pasitikėjo mūsų tėvai; jie pasitikėjo, ir tu juos †išvadavai.

6 Bet aš *esu* kirminas, o ne žmogus; Šžmonių *patyčių *objektas* ir tautos niekinamas. 16 Nes mane apsupo šunys, blogadarių gauja mane apspito; jie perdūrė mano rankas ir mano kojas.

17 Galiu suskaičiuoti visus savo kaulus. †Tie spokso, žiūri į mane, 18 dalijasi tarpusavyje

* 20:7 „prisiminsime“ – Arba „pareikšime, kad remiamės“, „sukviesime į talką“, „minėsime“ Plg. Joz 23:7, Iz 48:1, Am 6:10.

† 20:7 „vardą“ – Žodis „vardas“ čia rodo į Jehovos asmenį, į Jo charakterį, į visas tobulas Jo savybes; žr. Ps 20:1. * 21:6 „apstu palaiminimu“ – Hbr. „palaiminimais“. † 21:6 „tu savo veidu“ – Arba „tavo akivaizdoje“.

* 22:1 „apleidai“ – Arba „palikai“. † 22:1 dejonės, „– Arba „aimanos“. † 22:4 „išvadavai“ – Arba „išlaisvinai“, „išgelbėjai“.

§ 22:6 „žmonių“ – Hbr. אָדָם (adam); arba „žemiškųjų asmenų“. * 22:6 „patyčių objektas“ – Arba „pajuoka“, „gėda“.

† 22:17 „Tie“ – Arba „jie“, t. y. Ps 22:16 minėti „šunys“ ir „blogadariai“.

mano drabužius ir dėl mano apdaro meta burta.
 19 Bet tu, VIEŠPATIE, nebūk toli! Mano stiprybe, skubėk man padėti! 22 Aš paskelbsiu tavo vardą savo broliams, susirinkimo viduryje tave girsiu. 23 Jūs, kurie bijote VIEŠPATIES, girkite jį! Visi, kurie Jokūbo sėkla, šlovinkite jį! Ir visi, kurie Izraelio sėkla, bijokitės jo!

23

1 Dovydo psalmė.

VIEŠPATS yra mano ganytojas, aš nestokosiu. 2 Jis *guldo mane žaliuojančiose pievose, †švelniai vedžioja mane prie ‡atilsio vietovių vandenu. 3 Jis §atgaivina mano sielą, jis veda mane teismo takais dėl savo vardo. 4 Be to, *nors eičiau per mirties šešėlio slėnį, blogo nebijosiu, nes tu pats esi su manimi; tavo vėzdas ir tavo lazda patys paguodžia mane. 5 Tu paruoši ties manimi stalą mano priešų akivaizdoje, tu aliejumi man †patepi galvą; mano taurė sklidina. 6 Tikrai gerumas ir gailestingumas ‡lydės mane

* 23:2 „guldo“ – Arba „duoda man gulėti“. † 23:2 „švelniai vedžioja“ – Arba „nuveda“, „gano“, t. y. saugiai ir švelniai nukreipia mane. Žr. Ps 31:3, Iz 40:11 ir kt. ‡ 23:2 „atilsio vietovių“ – Arba „atgaivinimo vietovių“, „tylių“; plg. Sk 10:33, Iz 32:18. § 23:3 „atgaivina mano sielą“ – Arba „grąžina mano sielą atgal“, „atstato mano sielą į teisingą kryptį“; žr. Ps 19:7.

* 23:4 „nors eičiau“ – Arba „kai einu“. † 23:5 „patepi“ – Veiksmazodis čia nevertojamas žymint skyrimą į pareigas, verčiau rodo į davėjo dosnumą, į gausius Dievo suteiktus palaiminimus. ‡ 23:6 „lydės“ t. „vysis“.

per visas mano gyvenimo dienas, ir aš pasiliksiu
VIEŠPATIES namuose amžinai.

24

¹ Dovydo psalmė.

VIEŠPAČIUI *priklauso* žemė ir visa, kas *joje, pasaulis ir kas jame gyvena, ² nes jis ant jūrų ją †pastatė, ant srovių ją įtvirtino. ¹⁰ Kas yra tas šlovės Karalius? Kareivijų VIEŠPATS – jis yra šlovės Karalius!

Sela.

³ Kas gali kopti [į] VIEŠPATIES kalną? Arba, kas gali atsistoti jo šventoje vietoje? ⁴ Tas, kurio rankos nekaltos ir širdis tyra, kuris ‡nekėlė savo sielos į tuštybę ir nepriesiekė apgaulingai. ⁵ Tas gaus palaiminimą iš VIEŠPATIES ir teisumą iš savo išgelbėjimo Dievo.

25

¹ Dovydo.

⌘ *Alef*

Į tave, VIEŠPATIE, keliu savo sielą.

⌘ *Bet*

² O mano Dieve, tavimi pasitikiu: neleisk man būti sugėdintam, neleisk mano priešams džiūgauti *turėdami* viršenybę prieš mane.

⌘ *Gimel*

* **24:1** „visa, kas joje“ t. „jos pilnatvė“. † **24:2** „pastatė“ t. „pamatavo“, t. y. padėjo ant pamato. ‡ **24:4** „nekėlė savo sielos į tuštybę“ – Žr. priešybę Ps 25:1 eilutėje.

3 Taip pat, visi laukiantieji tavęs tenebūna sugėdinti; tebūna sugėdinti tie, kurie be pagrindo *laužo ištikimybę.

⌌ *Dalet*

4 O VIEŠPATIE, parodyk man †savo kelius, pamokyk mane savo takų.

⌌ *Hè*

5 †Vesk mane Šsavo *tiesos ribose ir mokyk mane, nes tu esi mano išgelbėjimo Dievas;

⌌ *Vav*

laukiau tavęs visą dieną.

⌌ *Zajin*

6 Atsimink, o VIEŠPATIE, savo †apstų meilingumą ir savo †didį gailęstingumą, Šnes jie yra nuo amžių.

⌌ *Chet*

7 Neatsimink mano jaunystės nuodėmių nei mano nusizengimų; atsimink mane pagal savo gailęstingumą dėl savo gerumo, o VIEŠPATIE!

⌌ *Tet*

* 25:3 „laužo ištikimybę“ – Arba „elgiasi neištikimai“, t. y. kaip išdavikai. † 25:4 „savo kelius“, „savo takų“. – T. y. kaip Tu nori, kad gyvenčiau. † 25:5 „Vesk mane savo tiesos ribose“ – Arba „Daryk taip, kad eičiau tavo tiesos ribose“. Plg. Ps 119:35, III Jn 3. § 25:5 „savo tiesos ribose“ – Arba „pagal savo tiesą“.

* 25:5 „tiesos ribose“ – T. „tiesoje“. † 25:6 „apstų meilingumą“ – T. y. giliausius meilės, apsaugojimo ir palankumo jausmus. Hbr. žodis yra dgs., t. y. „meilingumus“. † 25:6 „didį gailęstingumą“ – Hbr. žodis yra dgs., t. y. „gailęstingumus“. § 25:6 „nes jie yra nuo amžių“ – Dovydas žino, kad Dievas elgsis vienodai ateityje, kaip ir elgėsi praeityje. Parafrazė: „nes nuo praeities amžinybės tos savybės yra neatsiejamoms nuo Tavęs ir Tu visada elgeisi pagal jas“.

8 Geras ir *tiesus yra VIEŠPATS, todėl jis nusidėjėlius moko kelio.

˘ *Jod*

9 †Romiuosius jis ves ‡teisingu *taku* ir romiuosius jis mokys savo kelio.

➤ *Kaf*

10 Visi VIEŠPATIES takai yra gailėstingumas ir ištikimybė tiems, kurie laikosi jo sandoros ir jo liudijimų.

↻ *Mēm*

12 Kas yra tas žmogus, kuris bijo VIEŠPATIES? Tą jis pamokys kelyje, kurį šis turi pasirinkti.

˘ *Ajin*

15 Mano akys nuolat nukreiptos į VIEŠPATĮ, nes jis ištrauks mano kojas iš pinklių.

26

1 Dovydo.

Paskelbk kaltinimo nepagrįstumo nuosprendį apie mane, VIEŠPATIE, nes vaikščiojau savo vientisumo dorybėje ir VIEŠPAČIU pasitikėjau; *nesvyruosiu. 3 Nes tavo mielaširdystė yra man prieš akis, ir vaikštau tavo tiesoje. 8 VIEŠPATIE, aš myliu tavo namų gyvenamąją vietą, tai yra †vietą, kur gyvena tavo šlovė.

* 25:8 „tiesus“ – Žodis „tiesus“ liet. kalboje perkeltine prasme yra „teisingas“; čia vartojamas „tiesus“, kad geriau atitiktų hbr. kalbos žodį. Plg. Ps 11:7 ir kt. † 25:9 „Romiuosius“ – Arba „Nuolankiuosius“ (2 k.). ‡ 25:9 „teisingu *taku*“ – Arba „pagal teisingumą“. * 26:1 „nesvyruosiu“ – Arba „nepaslysiu“. † 26:8 „vietą, kur gyvena tavo šlovė“ – Arba „tavo šlovės buveinė“, „tavo šlovės padangtę“.

27

¹ Dovydo.

VIEŠPATS yra mano šviesa ir mano išgelbėjimas – kurio asmens man bijoti? VIEŠPATS yra mano gyvenimo *tvirtovė – kurio asmens man išsigąsti? ² Kai blogadariai, – mano †prispaudėjai ir mano priešai, – ‡užpuolė mane, kad suėstų mano kūną, jie suklypo ir krito. ³ Nors stovyklautų prieš mane Škariuomenė, nenusigąs mano širdis, ir nors karas kiltų prieš mane, *šiamė dalyke liksiu tikintis. ⁴ Vieno teprašiau iš VIEŠPATIES, to vieno sieksiu: likti VIEŠPATIES namuose per visas savo gyvenimo dienas, kad stebėčiau VIEŠPATIES †pasigėrėjimą ‡ir šsusikaupčiau jo šventykloje.

* **27:1** „tvirtovė“ – Arba „prieglauđa“, „stiprybės vieta“. † **27:2** „prispaudėjai“ – Arba „vargintojai“, „priešininkai“ ir pan. ‡ **27:2** „užpuolė“ – T. „priėjo prieš“ Š **27:3** „kariuomenė“ – T. „kareivių stovykla“. * **27:3** „šiamė dalyke“ – Greičiausiai aplinkybėje, kad Dievas yra tikinčiojo apsauga (Ps 27:1); galbūt karo aplinkybėje. Galima išversti įnagininku („šiuo dalyku pasitikėsiu“), kaip įprastai verčiamas hbr. prielinksnis ב (bet) su vksm. בַּבָּטָח (batach). Reiškia, kad liksiu tikintis, kad VIEŠPATS yra mano šviesa, išgelbėjimas ir tvirtovė ir todėl nereikia bijoti žmonių. † **27:4** „pasigėrėjimą“ – Arba „meilumą“, „maloningumą“, „palankų nusiteikimą“; turbūt Dovydas turėjo omeny matyti, kaip Dievas atsilieps į aukojimą, atliktą teisingu nusistatymu. ‡ **27:4** „ir“ – Arba „tai yra“. Š **27:4** „susikaupčiau“ – Arba „ieškočiau VIEŠPATIES veido / artumo“

8 *Mano širdis už tave tarė: †„Ieškokite mano veido.“ Tavo veido, VIEŠPATIE, aš †ieškosiu.
 9 Neslėpk savo veido nuo manęs, neatstumk supykęs savo tarno! Tu Šesi mano pagalba, neatmesk manęs ir nepalik manęs, o mano išgelbėjimo Dieve! 11 VIEŠPATIE, mokyk mane savo kelio, dėl *mano priešų vesk mane †lygiu taku. 12 Neatiduok manęs mano priešų valiai, nes melagingi liudytojai sukilo prieš mane ir iškvepia smurtą. 14 Lauk VIEŠPATIES! Būk †stiprus, ir jis Šsutvirtins tavo širdį. Lauk, aš sakau, VIEŠPATIES!

28

6 Palaimintas VIEŠPATS, nes jis išklausė mano maldavimų balsą! 7 VIEŠPATS yra mano stiprybė ir mano skydas; juo pasitikėjo mano širdis, ir esu sulaukęs pagalbos. Todėl džiūgauja mano širdis, ir savo giesme girsiu jį. 8 VIEŠPATS jiems yra *stiprybė, taip pat savo pateptojo išgelbėjimo †tvirtovė.

* 27:8 „Mano širdis už tave tarė“ – Dievoto žmogaus širdis aidi Dievo noro, todėl taria „už“ jį, t. y. kartoja paties Dievo jam sakytus žodžius. † 27:8 „Ieškokite“ – Arba „Norėkite“, „Prašykite“, „Siekite“. † 27:8 „ieškosiu“ – Arba „norėsiu“, „prašysiu“, „sieksiu“. § 27:9 „esi“ – hbr. ≈ „esi buvęs“ arba „buvai“; tiesiogiai versti į lietuvių kalbą neįmanoma; aišku, kad tebėra Dovydo pagalba, todėl vartojamas „esi“ čia.

* 27:11 arba: tų, kurie stebi mane. † 27:11 „lygiu“ – Arba „teisumo“, „teisingu“. † 27:14 „stiprus“ – Arba „drąsus“. § 27:14 „sutvirtins“ – Arba „stiprins“; gal „duos drąsos“, „suteiks narsumo“. * 28:8 „stiprybė“ – Arba „galia“. † 28:8 „tvirtovė“ – Arba „stiprybė“.

29

1 Dovydo psalmė.

Duokite VIEŠPAČIUI, o *Galingojo sūnūs, duokite VIEŠPAČIUI šlovę ir galybę! 2 Duokite VIEŠPAČIUI †šlovę, *priklausančią* jo vardui, ‡garbinkite VIEŠPATĮ Ššventumo grožyje. 3 VIEŠPATIES balsas viršum vandenų! Šlovės Dievas sugriaudė. VIEŠPATS viršum didžių vandenų! 4 VIEŠPATIES balsas galingas, VIEŠPATIES balsas didingas. 5 VIEŠPATIES balsas laužo kedrus, VIEŠPATS gi laužo Libano kedrus. 6 Jis šokdina juos lyg veršį, *šokdina* Libaną ir *Sirjoną lyg jauną laukinį jautį. 7 VIEŠPATIES balsas išskelia ugnies liepsnas. 8 VIEŠPATIES balsas sudrebina dykumą, VIEŠPATS sudrebina Kadešo dykumą. 9 VIEŠPATIES balsas sukelia gimdymo skausmus elnėms ir daro miškus plikus, o jo šventykloje †visi kalba apie *jo* šlovę. 10 VIEŠPATS sėdi viršum tvano, VIEŠPATS gi sėdi *kaip* Karalius per amžius. 11 VIEŠPATS suteiks stiprybę savo tautai! VIEŠPATS palaimins savo tautą ‡taika!

* 29:1 „Galingojo“ – Arba „Dievo“. Kalbama angelams.

† 29:2 „šlovę, *priklausančią* jo vardui“ – Arba „jo vardo šlovę“. ‡ 29:2 „garbinkite“ – Arba „nusilenkite VIEŠPAČIUI“,

„parpulkite VIEŠPAČIUI“. Š 29:2 „šventumo grožyje“ – žr. I Met 16:29, II Met 20:21; Ps 96:9; Ps 110:3. * 29:6 „Sirjoną“

– Tai Hermono kalnas; žr. Įst 3:9. † 29:9 „visi kalba apie *jo* šlovę“ – Arba „visa tai sako: „Šlovė!““. ‡ 29:11 „taika“ – Arba „ramybe“, „gerove“, „sėkme“.

30

¹ Psalmė. Giesmė Namų pašventinimui. Dovydo.

Aukštinsiu tave, o VIEŠPATIE, nes tu mane iškelei ir neleidai mano priešams džiūgauti *turėdami* viršenybę prieš mane. ² O VIEŠPATIE, mano Dieve, šaukiausi tavęs, ir tu mane išgydei.

¹⁰ Išgirsk, o VIEŠPATIE, ir pasigailėk manęs! VIEŠPATIE, būk man padėjėjas! ¹¹ Tu pavertei mano raudą šoku ratelyje, nuvilikai man ašutinę ir apjuosei mane džiaugsmu, ¹² tam, kad **mano* šlovė giedotų gyrių tau ir netylėtų. O VIEŠPATIE, mano Dieve, tau dėkosiu amžinai!

31

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

**Tavimi*, o VIEŠPATIE, pasitikiu; niekad tenebūsiu sugėdintas! Išvaduok mane vadovaudamasis savo teisumu. ² Palenk prie manęs savo ausį, išvaduok mane skubiai! Būk man stipri uola, tvirtovių namai mane išgelbėti! ³ Nes tu *esi* mano uola ir mano tvirtovė. Todėl dėl savo vardo vesk mane ir *†vadovauk* man. ⁴ Ištrauk mane iš tinklo, kurį slaptai man padėjo; nes tu *esi* mano stiprybė. ⁵ Į tavo ranką pavedu

* **30:12** „*mano* šlovė giedotų gyrių“ – Plg. Ps 16:9, 57:8; Apd 2:26.

* **31:1** „Tavimi, o VIEŠPATIE, pasitikiu“ – Arba „Prieglobstį, o VIEŠPATIE, turiu tavyje“, „Laikau tave, o VIEŠPATIE, savo prieglauda“, „Esu bėgęs ir pasilikęs prieglaudon pas tave, O VIEŠPATIE“. † **31:3** „vadovauk man“ – Arba „ganyk mane“, t. y. saugiai ir švelniai nukreipk mane ten, kur turėčiau būti.

savo dvasią. Tu išpirkai mane, o VIEŠPATIE, †o tiesos Dieve. ¹⁵ Tavo rankoje yra mano Šlaikai – išplėšk mane iš mano priešų rankos ir iš mano pesekiotojų! ²³ Mylėkite VIEŠPATĮ, visi jo šventieji: VIEŠPATS apsaugo ištikimuosius, bet gausiai atlygina tam, kuris elgiasi išdidžiai.

32

¹ Dovydo. *Maskilas.

Koks didžiai palaimintas, kuriam atleistas †nusižengimas, kurio nuodėmė uždengta! ² Koks didžiai palaimintas žmogus, kuriam VIEŠPATS neiškaito kaltės ir kurio dvasioje nėra apgaulės! ³ Kol tylėjau, mano kaulai †dūlėjo nuo mano Šnuolatinių *dejonų. ⁴ Nes dieną ir naktį mane slėgė tavo ranka; mano †drėgnumas pavirto vasaros sausra. Sela. ⁵ Pripažinau tau savo nuodėmę ir nenuslėpiau savo †kaltės. Tariau: „Aš išpažinsiu savo nusižengimus

‡ **31:5** „o tiesos Dieve“ – Hbr. sandara „tiesos Dieve“ rodo į Dievą, kuris pastoviai daro tai, kas atitinka tiesą, kuris pažadėjo padėti ir nemeluoja, ir todėl yra ištikimas ir patikimas. Plg. Tit 1:2. § **31:15** „laikai“ – T. y. gyvenimo ir mirties laikai. * **32:1** „Maskilas“ – „išmintis, išvalgumas“; gal „išmintingo proto ugdymui“; ši antraštė gali būti kreipinys skaitytojui klausytis ir pasidaryti išmintingas. † **32:1** „nusižengimas“ – Arba „maištavimas“. ‡ **32:3** „dūlėjo“ – Arba „tapo trapūs“. § **32:3** „nuolatinių“ – Hbr. tekstas gali būti išverstas ir „ištisą dieną“, „kasdien“, „visuomet“, „visą dieną“ ir pan. Žr. Prd 6:5. * **32:3** „dejonų“ – Arba „aimanų“. † **32:4** „drėgnumas“ – Hbr. žodis vartojamas tik čia ir Sk 11:8. ‡ **32:5** „kaltės“ (taip pat „kaltę“ vėliau šioje eilutėje) – Arba „nukrypimo nuo gero“, „iškrypimo“, „nedorybės“, „blogadarybės“.

VIEŠPAČIUI.“ Tada tu atleidai mano nuodėmės kaltę.

Sela.

⁶ ŠDėl to kiekvienas dievotasis melsis tau *tuo laiku, kai tave galima rasti; tikrai, †kai patvins gausingi vandenys, jie tokio nepasieks! ⁷ Tu esi mano slėptuvė; nuo bėdos mane apsaugosi. Tu apsupsi mane išvadavimo †giesmėmis. Sela. ⁸ „Mokysiu tave ir rodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti; patarsiu tau, kreipdamas į tave savo akį. ⁹ Nebūk kaip arklys *ar* kaip mulas, neturintis supratimo! Žąslais ir kamanomis jų šsnukų reikia *suvaldyti, kad nesiartintų prie tavęs. ¹⁰ Nedorėliui *būna* daug skausmų, bet tas, kuris pasitiki VIEŠPAČIU, bus apsuptas †palankumo. ¹¹ Džiaugitės VIEŠPAČIU ir džiūgaukite, teisieji, ir džiaugsmingai šūkaukite, visi tiesiaširdžiai!

33

¹ Džiūgaukite VIEŠPAČIU, jūs teisieji! Tiesaširdžiams pritinka *jį girti. ² †Girkite

§ 32:6 „Dėl to“ – T. y. dėl to, kad Dievas atleidžia tam, kuris išpažįsta Jam savo nuodėmę / kaltę / nusizengimą (5 eil.). * 32:6 „tuo laiku, kai tave galima rasti“ – T. „suradimo laiku“. Plg. Iz 55:6. † 32:6 „kai patvins gausingi vandenys“ – T. „prie gausingų vandenų tvano“ arba „gausingų vandenų tvane“. † 32:7 „giesmėmis“ – Arba „džiaugsmingais šūksniais“. § 32:9 „snukų“ – Arba „puošnų apynasrį / apygalvį“; hbr. „puošmeną“, „papuošalą“. * 32:9 „suvaldyti, kad nesiartintų prie tavęs“ (pvz., spirti, kąsti) – Arba „suvaldyti; kitaip jis nesiartina prie tavęs“ (pvz., dresavimui, darbui atlikti). † 32:10 „palankumo“ – Arba „gailestingumo“ ir kt. * 33:1 „jį girti“ – T. „gyrius“. † 33:2 „Girkite VIEŠPATĮ“ – Arba „Dėkokite VIEŠPAČIUI“.

VIEŠPATĮ lyra, giedokite jam arfa ir dešimčiastygiu instrumentu! ³ Giedokite jam naują giesmę, meistriškai įgrodite džiūgavimo skambesiu! ¹⁸ Štai VIEŠPATIES akis *nukreipta* į tuos, kurie jo bijo, į tuos, kurie užtikrintai viliasi jo gailestingumu, ²⁰ Mūsų siela laukia VIEŠPATIES – Jis mūsų pagalba ir mūsų skydas, ²¹ todėl juo džiaugiasi mūsų širdis, nes pasitikėjome jo šventuoju vardu.

34

¹ Dovydo psalmė, kai jis pakeitė savo elgseną Abimelecho akivaizdoje. Tas jį nuvarė, ir jis nuėjo.

⌘ Alef

Laiminsiu VIEŠPATĮ visuomet; jo gyrius nuolat bus mano *lūpose.

⌘ Bêt

² VIEŠPAČIU didžiulisis mano siela; nuolankieji tai išgirs ir džiaugsis.

⌘ Gimel

³ †Apskelbkite su manimi VIEŠPATIES didybę ir kartu aukštinkime jo vardą!

⌘ Dalet

⁴ Ieškojau VIEŠPATIES, ir jis išklausė mane ir išvadavo mane iš visų mano baimių.

⌘ Hé

‡ **33:3** „grodite“ – Arba „skambinkite“; hbr. žodis rodė styginių instrumentų grojimą. * **34:1** „lūpose“ t. „burnoje“; žr. Ps 40:3. † **34:3** „Apskelbkite [...] VIEŠPATIES didybę“ – Žr. Ps 69:30, Lk 1:46. Arba „Skelbkite [...] VIEŠPATĮ esant didį“. T. „Didinkite VIEŠPATĮ“.

5 †Jie žvelgė į jį ir prašviesėjo, ir jų veidai Šnebebus sugėdinti.

† *Zajin*

6 Šis vargšas šaukėsi, ir VIEŠPATS jį išgirdo, ir jį išgelbėjo iš visų jo sielvartų.

† *Chet*

7 VIEŠPATIES angelas stovyklauja aplink tuos, kurie jo bijo, ir juos išvaduoja.

† *Tèt*

8 Ragaukite ir matykite patys, koks geras VIEŠPATS! Koks didžiai palaimintas žmogus, kuris bėga prieglaudon pas jį.

† *Jod*

9 Bijokite VIEŠPATIES, jo šventieji, nes nieko nestokojate tie, kurie jo bijo.

† *Kaf*

10 *Jauni liūtai kenčia skurdą ir badauja, bet tie, kurie ieško VIEŠPATIES, jokio gero nestokos!

† *Lamed*

11 Ateikite, vaikai, klausykite manęs; aš mokysiu jus VIEŠPATIES baimės.

† *Mèm*

12 Kas iš jūsų yra †žmogus, kuris trokšta gyvenimo, geidžia dienų, kad †pamatytų gera?

† *Nun*

13 Sulaikyk savo liežuvį nuo blogo ir savo lūpas nuo apgaulingų kalbų!

† *Samech*

† 34:5 „Jie“ – T. y. „Nuolankieji“ (Ps 34:2). § 34:5 „nebebus“ – Arba „nėra“, „nebus“. * 34:10 „Jauni liūtai [...]“ – Plg. Job 4:10-11. † 34:12 „žmogus“ – Arba „vyras“. † 34:12 „pamatytų gera“ – T. y. „patirtų gera“. Plg. I Pt 3:10.

14 Švenk blogio ir daryk gera, ieškok taikos ir ją vykis!

‣ *Ajin*

15 Viešpaties akys nukreiptos į teisiuosius ir jo ausys į jų šauksmą.

▣ *Pei*

16 VIEŠPATIES veidas yra prieš darančius bloga, kad išdildytų nuo žemės jų atminimą.

‣ *Cadi*

17 *Teisieji* šaukiasi, ir Viešpats klausosi ir išvaduoja juos iš visų jų sielvartų.

‣ *Kof*

18 VIEŠPATS yra arti tų, kurių širdis sudužusi, išgelbsti tuos, kurių dvasia *palaužta.

‣ *Rėš*

19 Daug †blogybių *patiria* †teisusis, bet iš jų visų jį išvaduoja VIEŠPATS.

‣ *Šyn* †

20 Jis saugo visus jo kaulus, Šnė vienas iš jų nesulūžęs.

‣ *Tav*

21 Nedorėlį pražudo *blogis, ir tie, kurie nekenčia teisiojo, †bus nuteisti. 22 VIEŠPATS

§ 34:14 „Venk blogio“ – Arba „Šalinkis nuo blogio“, „Pasitrauk nuo blogio“. * 34:18 „palaužta“ – Arba „perspausta“, „trėkštas“. † 34:19 „blogybių“ – Arba „nelaimių“, „bėdų“, „vargų“. ‡ 34:19 „teisusis“ – Arba „Teisusis“ (Mesijas). Plg. Ps 34:20. § 34:20 „Nė vienas [...]“ Žr. Jn 19:36, Iš 12:46, Sk 9:12, Ps 22:14. * 34:21 „blogis“ – Arba „nelabumas“. † 34:21 „bus nuteisti“ – Arba „atsakys už kaltę“, „bus nubausti už kaltę“. Plg. Ps 34:22, 5:10.

išperka savo tarnų sielą, ir †nebus nuteistas nė vienas, kuris Šbėga prieglaudon pas jį.

35

⁹ Tada mano siela džiaugsis VIEŠPAČIU; ji džiūgaus jo išgelbėjimu. ²⁷ Tekrykštauja ir tedžiūgauja tie, kurie nori teisingumo man, ir tegul jie nuolat sako: „Tebūna išaukštintas VIEŠPATS, kuris nori savo tarno *gerovės!“

36

⁵ VIEŠPATIE, tavo gailestingumas siekia dangų, tavo ištikimumas – debesis. ⁹ Nes tau priklauso gyvenimo šaltinis; tavo šviesoje mes matysime šviesą.

37

¹ Dovydo.

‡ *Alef*

Nesierzink dėl blogadarių, nepavydėk tiems, kurie daro neteisybę! ² Nes jie greitai bus nupjauti kaip žolė, ir nuvys kaip *minkšta žolelė.

‡ *Bét*

† 34:22 „nebus nuteistas“ – Arba „neatsakys už kaltę“, „nebus nubaustas už kaltę“. Plg. Ps 34:21, 5:10; Jn 3:18; Rom 8:1. § 34:22 „bėga prieglaudon pas jį“ – Arba „pasitiki juo“.
* 35:27 „gerovės“ – Arba „ramybės“. * 37:2 „minkšta žolelė“ – Arba „šviežias žalumynas“, „žalias augalas“, „augmenija“.

³ Pasitikėk VIEŠPAČIU ir daryk gera; *taip* liksi apsigyvenęs šalyje ir †būsi pamaitintas tiesa. ⁴ Ir gėrėkis VIEŠPAČIU, ir jis duos tau, ko trokšta tavo širdis.

‡ Gimel

⁵ Pavesk VIEŠPAČIUI savo kelią bei pasitikėk juo, ir jis veiks: ⁶ tai yra, jis †tavo teisybę iškels viešumon kaip šviesą ir tavo teisingumą kaip vidudienį.

‡ Dālet

⁷ Būk ramus prieš VIEŠPATĮ ir kantriai jo lauk! Nesierzink dėl to, kuriam sekasi savajame kelyje – dėl žmogaus, kuris vykdo Šnedorus planus!

‡ Hé

⁸ Liaukis pykęs ir palik rūstybę! Nesierzink! *Tai* veda tik į *bloga. ⁹ Nes blogadariai bus pribaiti, bet tie, kurie laukia VIEŠPATIES, paveldės žemę.

‡ Tèt

¹⁶ Truputis, kurį turi teisusis, yra geriau negu daugelio nedorėlių †turtas.

‡ Mèm

† **37:3** „būsi pamaitintas tiesa“ – Hbr. tekstas įvairiai verčiamas, pvz., „pastoviai būsi ganomas“ „būsi ganomas tiesa / ištikimybė“, „maitinkis tiesa / ištikimybė“ „rūpinkis tiesa / ištikimybė“, „siek tiesos / ištikimybės“, „ganykis saugiai“. ‡ **37:6** „tavo teisybę iškels viešumon [...] ir tavo teisingumą“ – T. „išneš tavo teisybę [...] ir tavo teisingumą“; gal „atskleis tavo teisybę [...] ir tavo teisingumą“, „įvykdys tavo teisybę [...] ir tavo teisingumą“. Plg. Iz 42:1, 3. § **37:7** „nedorus planus“ – Arba „kėslus“, „nedorus sumanymus“. * **37:8** „bloga“ – Arba „žalą“, „kenkimą“. † **37:16** „turtą“ – Arba „gausą“, „perteklių“.

23 *Gero žmogaus žingsniai yra †VIEŠPATIES Šsudėlioti, ir jis džiaugiasi jo keliu.* 24 Nors jis krinta, nebus parblokštas, nes VIEŠPATS palaiko *jį* savo ranka.

‡ Nun

25 Buvau jaunas ir pasenau, tačiau nemačiau nei *Dievo* apleisto teisojo, nei jo *vaikų, †elgetaujančių duonos. 26 Išsisaugojęs dieną *jis* gailėstingas ir †skolina, ir jo Švaikai yra palaiminti.

‡ Samech

27 Venk blogio ir daryk gera ir liksi apsigyvenęs per amžius, 28 nes VIEŠPATS myli teisybę ir nepalieka savo šventųjų.

‡ Ajin

Jie bus išsaugoti per amžius, bet nedorėlių *vaikai bus pribaugti. 37 Atkreipk dėmesį į tobuląjį ir žiūrėk į tiesųjį, nes †ateitis *tokiam* †žmogui yra Šgerovė.

‡ Tav

39 Bet teisiųjų išgelbėjimas *ateina* nuo VIEŠPATIES; *jis* yra jų tvirtovė sielvarto metu. 40 Ir VIEŠPATS jiems padės, ir juos išvaduos. Jis

‡ 37:23 „VIEŠPATIES“ t. „nuo VIEŠPATIES“. § 37:23 „sudėlioti“ – Arba „sutvirtinti“, „paruošti“; gal „padaryti sėkmingais“. * 37:25 „vaikų“ – T. „sėklos“. † 37:25 „elgetaujančių duonos“ – Plg. Rd 1:11 (hbr.). ‡ 37:26 „skolina“ – Plg. Ps 37:21. § 37:26 „vaikai“ – T. „sėkla“. * 37:28 „vaikai“ – T. „sėkla“. † 37:37 „ateitis *tokiam* žmogui yra gerovė“ – Arba „yra ateitis ramybės / taikos žmogui“. ‡ 37:37 „žmogui“ Arba – „vyrui“. § 37:37 „gerovė“ – Hbr. žodis yra plačios reikšmės; arba „taika“, „ramybė“, „sėkmė“.

juos išvaduos iš nedorėlių ir juos išgelbės, nes jie *pasitiki juo.

38

⁹ Viešpatie, tau atviras kiekvienas mano troškimas, ir mano dejavimas nuo tavęs nepaslėptas. ¹⁸ Nes išpažįstu savo kaltę, nerimauju dėl savo nuodėmės. ²² Skubėk man padėti, o Viešpatie, mano išgelbėjime!

39

⁷ Bet ko dabar laikiu aš, Viešpatie? *Esu sudėjęs savo viltis į tave!*

40

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

Aš *laukte laukiau Viešpaties; jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo mano šauksmą. ² Jis ištraukė mane iš †triukšmingos duobės, iš klampaus dumblo, ir pastatė ant uolos mano kojas, sutvirtino mano žingsnius. ³ Jis įdėjo man į burną naują giesmę – gyrių mūsų Dievui. Daugelis ‡matys ir bijos, ir pasitikės VIEŠPAČIU. ⁷ Tada tariau: „Štai ateinu! Knygos ritinyje parašyta apie mane. ⁸ Mėgstu vykdyti tavo valią, mano Dieve, ir tavo įstatymas yra pačiame mano viduje.“ ¹⁷ Nors aš Šprispaustas as ir vargingas,

* **37:40** „pasitiki juo“ – Arba „yra bėgę prieglaudon pas jį“.

* **40:1** „laukte laukiau“ – Arba „kantriai laukiau“. † **40:2** „triukšmingos“ – T. „triukšmo“. ‡ **40:3** „matys“ – T. y. „supras“, „susivoks“, „susigaudys“ (šnek.). Š **40:17** „prispaustas“ – Arba „varguolis“, „nužemintas“, „neturtingas“.

Viešpats galvoja apie mane. Tu mano pagalba ir mano *išvaduotojas; mano Dieve, nedelsk!

41

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

Koks didžiai palaimintas tas, kuris supratingai elgiasi su *vargšais; nelaimės dieną VIEŠPATS jį išgelbės. ² VIEŠPATS jį apsaugos ir išlaikys gyvą, jis bus palaimintas žemėje, ir †tu jo neatidusi į jo priešų valią. ⁴ Sakiau: „VIEŠPATIE, pasigailėk manęs, išgydyk mano sielą, nes esu nusidėjęs tau. ⁹ Netgi mano artimas draugas, kuriuo pasitikėjau, †*kuris valgė mano duonos, pakėlė kulną prieš mane.*

42

¹ Vyriausiajam muzikui. Maskilas. Koracho sūnums.

Kaip elnias geidžia vandens upelių, taip mano siela geidžia tavęs, o Dieve. ² Mano siela trokšta Dievo, gyvojo Dievo; kada ateisiu ir pasirodysiu Dievo akivaizdoje? ³ Mano ašaros tapo mano valgiu dieną ir naktį, kai jie *nuolat manęs klausinėja: „Kur yra tavo Dievas?“ ⁴ Kai šituos *dalykus* prisimenu, išlieju savyje savo sielą: nes aš eidavau su daugybe, eidavau su jais į Dievo namus džiaugsmo ir gyriaus balsu, su

* **40:17** „išvaduotojas“ – Arba „išlaisvintojas“. * **41:1** „vargšais“ – Hbr. kuopinis vns. † **41:2** „tu jo neatidusi“ – Arba „jo neatiduk“. † **41:9** „kuris valgė ...“ – Jn 13:18. * **42:3** „nuolat“ – Arba „ištisą dieną“.

daugybe, kurie šventė šventadieni. ⁵ †Ko esi nusiminus, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Užtikrintai lauk tu Dievo, nes aš dar ‡girsiu jį už šisgelbėjimą, *kurį suteikia* jo buvimas šalia! ⁶ O mano Dieve, mano siela *yra* nusiminusi manyje, todėl iš Jordano krašto ir Hermono *viršūnių krašto*, iš Micaro kalvos *nukreipsiu savo mintis į tave. ⁷ Gelmė šaukia gelmei, tavo kriokliams griaudžiant, visos bangos ir tavo vilnys ritosi per mane. ⁸ Dieną VIESPATS įsakys savo mielaširdystei *lydėti mane*, o naktį jo giesmė *bus* su manimi, malda mano gyvybės Dievui. ⁹ Sakysiu Dievui, savo Uolai: „Kodėl mane pamiršai? Kodėl vaikštau gedėdamas dėl priešų engimo?“ ¹⁰ †Kenčiu lyg kaulus laužant, man priekaištuoja mano priešai, kasdien man sakydami: „Kur *yra* tavo Dievas?“ ¹¹ ‡Ko esi nusiminus, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Užtikrintai lauk tu Dievo, nes aš dar §girsiu jį, mano veido išgelbėjimą ir mano Dievą!

43

³ Siųsk savo šviesą ir savo tiesą, teveda jos

† 42:5 „Ko [...] manyje?“ – Arba „Ką?! Ar nusiminei, mano siela? Ar nerimsti manyje?“ ‡ 42:5 „girsiu jį“ – Arba „garbinsiu jį“ arba „dėkosiu jam“. § 42:5 „išgelbėjimą, *kurį suteikia* jo buvimas šalia“ – T. „jo veido *suteiktą* išgelbėjimą“.

* 42:6 „nukreipsiu savo mintis į tave“ – Arba „atsiminsiu tave“. Dovydas tuomet keliavo per šalį. † 42:10 „Kenčiu lyg kaulus laužant“ – T. „Žudymui / Triuškinimui esant mano kauluose“. ‡ 42:11 „Ko [...] manyje?“ – Arba „Ką?! Ar nusiminei, mano siela? Ar nerimsti manyje?“ § 42:11 „girsiu jį“ – Arba „garbinsiu jį“ arba „dėkosiu jam“.

mane; teparveda mane į tavo šventąjį kalną ir į tavo *didingą padangtę! ⁵ †Ko esi nusiminus, mano siela, ir ko nerimsti manyje? Užtikrintai lauk tu Dievo, nes aš dar ‡girsiu jį, mano veido išgelbėjimą ir mano Dievą!

44

⁸ Dievu giriamės ištisą dieną ir tavo *vardą girsime per amžius. Sela. ²¹ argi Dievas to ne-suieškotų? Nes jis žino širdies paslaptis. ²² Juk †*dėl tavęs mes esame žudomi visą dieną, mes laikomi tarsi pjautinomis avimis.* ²⁶ Pakilk! Padėk mums ir išpirk mus dėl savo gailestingumo!

45

¹¹ tada karalius didžiai trokš tavo grožio; kadangi jis tavo Viešpats, nusilenk prieš jį ir tu. ¹⁷ Aš padarysiu, kad tavo vardą atsimins visose kartų kartose; dėl to tautos tave girs per amžių amžius.

46

¹ Vyriausiajam muzikui. Koracho sūnums. Pri-taikyta *alamot. Giesmė.

* **43:3** „didingą padangtę“ – Hbr. didybės daugiskaitinė forma „padangtes“; gali būti išversta ir „didingą buveinę“. † **43:5** „Ko [...] manyje?“ – Arba „Ką?! Ar nusiminei, mano siela? Ar nerimsti manyje?“ ‡ **43:5** „girsiu jį“ – Arba „garbinsiu jį“ arba „dėkosiu jam“. * **44:8** „vardą girsime“ – Arba „vardui dėkosime“. † **44:22** „dėl tavęs“ – Rom 8:36. * **46:1** „alamot“ – T. „mergelės“; psalmė gal skirta mergelių chorui giedoti arba giedama pagal melodiją, kurios pavadinimas „Mergelės“.

Dievas mums *yra* prieglauda ir stiprybė, labai prieinama pagalba bėdose. ² Todėl mes tikrai nebijosime, nors žemė pasikeistų, ir nors †kalnai †nuslystų į Šjūros *vidurį, ³ *nors* jos vandenys siaustų *ir* putotų, *nors* ir drebėtų kalnai jai sukilus.

Sela.

⁴ *Yra* upė, kurios srovės džiugins Dievo miestą, Aukščiausiojo †didingos buveinės šventąją vietą. ⁵ Dievas *yra* †to miesto viduje: jis negali svyruoti; Dievas jam padės Šrytui brėkstant. ⁶ Siautė tautos, svyravo karalystės; *jam pakėlus balsą – ištirpo žemė! ⁷ Kareivijų VIEŠPATS *yra* su mumis, Jokūbo Dievas mums *yra* aukštoji prieglauda.

Sela.

⁸ Ateikite, stebėkite †VIEŠPATIES veiksmus, kokių suniokojimų jis įvykdė žemėje! ⁹ Jis sustabdo karus iki žemės pakraščio, sulaužo †lankus ir sukapoja ietis, sudegina vežimus ug-

† 46:2 „kalnai nuslystų į jūros vidurį“ – Arba „kalnai svyruotų jūros širdyje“. † 46:2 „nuslystų“ – Arba „judėtų“. § 46:2 „jūros“ – Hbr. dgs., „jūrų“. * 46:2 „vidurį“ – T. „širdį“. † 46:4 „didingos buveinės“ – Arba „didingos gyvenamosios vietos“. Hbr. didybės dgs.; t. „buveinių“, „padangčių“. † 46:5 „to miesto“ – T. „jo“. § 46:5 „rytui brėkstant“ – Ta pati hbr. frazė vartojama Iš 14:27, kur aprašomas Dievo tautos žlugimas jūroje „rytui brėkstant“, arba rytui pasirodant (žr. ir Ts 19:26). Priešai dažnai puldavo iš pačio ryto, tai reikėdavo apsaugos ypač tada. * 46:6 „jam pakėlus balsą“ – Hbr. „jis davė savo balsą“. † 46:8 „VIEŠPATIES veiksmus, kokių suniokojimų jis įvykdė žemėje“ – Arba „veiksmus VIEŠPATIES, kuris įvykdė žemėje suniokojimų“. Plg. Apr 19:15. † 46:9 „lankus [...] ietis [...] vežimus“ – Hbr. kuop. vns.

nimi! ¹⁰ Liaukitės ir pripažinkite, kad aš esu Dievas! Būsiu išaukštintas tautose, išaukštintas žemėje. ¹¹ Kareivijų VIEŠPATS yra su mumis, Jokūbo Dievas mums yra aukštoji prieglauda. Sela.

47

² Nes VIEŠPATS, aukščiausiasis, yra baimę keliantis, didis visos žemės Karalius. ⁶ Giedokite gyrių Dievui, giedokite gyrių! Giedokite gyrių mūsų Karaliui, giedokite gyrių, ⁷ nes Dievas yra visos žemės Karalius! Giedokite gyrių *protaudami!

48

¹⁰ Kaip tavo vardas, o Dieve, taip ir *gyrius tau siekia žemės pakraščius; tavo dešinė pilna teisumo. ¹⁴ kad šis Dievas yra mūsų Dievas per amžių amžius – jis pats ves mus †iki mirties!

49

⁶ Tie, kurie pasitiki savo turtu ir giriasi savo nuosavybės gausybe, ⁷ nė vienas iš jų *jokiu būdu nepajėgia išpirkti savo brolio, nė pajėgia duoti Dievui †išpirkos už jį ⁸ (nes jų sielos

* **47:7** „protaudami“ – Arba „su protu“, „mintingai“; plg. I Kor 14:15.

* **48:10** „gyrius tau siekia žemės pakraščius“ t. „tavo gyrius iki žemės pakraščių“. † **48:14** „iki mirties“ – Hbr. „ant mirties“, „virš mirties“, todėl gal „už mirties“ arba „per mirtį“.

* **49:7** „jokiu būdu negali išpirkti“ – Hbr. padâ padâ (intensyvi forma) ≈ „nepajėgia pirkti išpirkti“. † **49:7** „išpirkos už jį“ – Hbr. koper, t. y. „jo labui rūstybės už nuodėmes numaldančių atnašą vietoj jo“.

išpirkimas yra brangus, †*tad kas bando* tesiliauja visam)

50

¹⁴ Aukok Dievui padėką ir Aukščiausiam vykdyk savo įžadus ¹⁵ ir šaukis manęs bėdos dieną, tai išvaduosiu tave, ir tu mane šlovinsi. ²³ Kas aukoja padėką, pašlovina mane ir *paruošia kelią; tam parodysiu Dievo išgelbėjimą.

51

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė. Kai pranašas Natanas atėjo pas jį po to, kai tas buvo įėjęs pas Batšebą.

Pasigailėk manęs, o Dieve, pagal savo mielaširdystę, pagal savo meilumo apstybę išdildyk mano *nusižengimus. ² Visai nuplauk nuo manęs mano kaltę ir nuo mano nuodėmės apvalyk mane. ³ Nes aš pripažįstu savo †nusižengimus, ir mano nuodėmė †*man yra* nuolat prieš akis – ⁴ tau nusidėjau, tik tai tau, ir padariau, kas bloga tavo akyse, – kad būtum Šišteisintas *kalbėdamas, †nepeiktinas

‡ **49:8** „*tad kas bando* tesiliauja visam“ – Arba: „ir tai trūks amžinai“. * **50:23** „paruošia kelią“ – T. „nustato kelią“; galimas hbr. idiomos, reiškiantis „eina teisingu keliu“ arba „apdairiai keliauja“. * **51:1** „nusižengimus“ – Arba „maištavimus“. † **51:3** „nusižengimus“ – Arba „maištavimus“. ‡ **51:3** „*man yra* nuolat prieš akis“ – T. „nuolat yra prieš mane“. § **51:4** „išteisintas“ – T. y. „pripažintas esant nekaltinamas“. * **51:4** „kalbėdamas“ – T. „savo žodžiuose“. † **51:4** „nepeiktinas“ – Arba „tyras“.

†teisdamas. ⁵ Štai aš buvau Špagimdytas *jau*
*nukrypęs nuo to, kas teisinga, ir nuodėmingą
mane pradėjo mano motina. ⁶ Štai tu trokšti
matyti tiesą *žmogaus* viduje, ir duosi man
pažinti išmintį †*mano* slaptame „aš“.

⁷ Apvalyk mane yzopu, ir būsiu švarus,
nuplauk mane, ir būsiu baltesnis už sniegą.
⁸ Duok man išgirsti džiaugsmo ir linksmybės
žinią, kad džiūgautų kaulai, *kuriuos* sudaužei!
⁹ Paslėpk savo veidą nuo mano nuodėmių ir
išdildyk visas mano kaltes. ¹⁰ Sukurk man
tyrą širdį, o Dieve, ir †teisingą dvasią atnaujink
manyje. ¹¹ Nenumesk manęs iš savo akivaiz-
dos, ir savo Ššventosios Dvasios neatimk nuo
manęs. ¹² Gražink man džiaugsmą, *kilusį* iš
tavo išgelbėjimo, ir paremk mane *savo* *noringa
Dvasia. ¹³ Mokysiu †nusižengėlius tavo kelių, ir
nusidėjėliai †atsivers į tave.

¹⁴ Išlaisvink mane nuo kraujo kaltės, o
Dieve, mano išgelbėjimo Dieve, *ir* mano liežuvis
džiaugsmingai šūkaus apie tavo teisumą. ¹⁵ O
Viešpatie, praverk mano lūpas, ir mano burna
skelbs tavo gyrių! ¹⁶ Nes tu Šnenori aukos,
– priešingu atveju tau *ją* atnašaučiau, – tavęs

‡ 51:4 „teisdamas“ – T. „savo teisime“. § 51:5 „pagimdytas“
– Arba „supavidalintas“. * 51:5 „nukrypęs nuo to, kas
teisinga“ – Arba „nedoras“. † 51:6 „mano slaptame „aš““ – T.
„slaptojoje vietoje“. ‡ 51:10 „teisingą“ – Arba „tvirtą“. § 51:11
„Šventosios Dvasios“ – Arba „šventumo Dvasios“. Plg. Iz
63:10-11. * 51:12 „noringa“ – Gal „kilnia“, „dosnia“. † 51:13
„nusižengėlius“ – Arba „maištautojus“. ‡ 51:13 „atsivers“
– Arba „atsigręš“. § 51:16 „nenori aukos“ – Arba „nesigėri
auka“.

nedžiugina deginamoji auka. ¹⁷ Dievui *tin-kamos* aukos – sudužusi dvasia; sudužusios ir palaužtos širdies tu, Dieve, nepaniekinsi. ¹⁸ Savo gera valia daryk gera Sionui: pastatyk Jeruzalės sienas! ¹⁹ Tada tu būsi patenkintas teisingomis aukomis, *tai yra* deginamąja auka ir visai sudeginama auka, tada jaučiai bus atnašaujami ant tavo aukuro.

52

⁸ Bet aš *esu* kaip žaliuojantis alyvmedis Dievo namuose; aš pasitikiu Dievo gailestingumu visados ir per amžius.

53

¹ Vyriausiajam muzikui. Pagal *mahalatą. †Maskilas. Dovydo.

Kvailys pasakė savo širdyje: „Nėra Dievo“. ‡Tokie sugedę ir daro šlykščią neteisybę; nėra gera darančio. ² Dievas žvelgė žemyn iš dangaus į Šžmonių palikuonis, kad pamatytų, ar yra kas išmano, *kas* ieško Dievo. ³ Visi atsitraukė, jie kartu *pasidarė suteršti; nėra gera darančio,

* **53:1** „mahalatą“ – Greičiausiai hbr. žodis מַהֲלָת (mahalath) rodo į liūdną, graudulingą gaidą, nes yra kilęs iš žodžio, reiškiančio ligą. † **53:1** „Maskilas“ – „išmintis, išvalgumas“; gal „išmintingo proto ugdymui“; ši antraštė gali būti kreipinys skaitytojui klausytis ir pasidaryti išmintingas. ‡ **53:1** „Tokie“ – T. „Jie“. § **53:2** „žmonių palikuonis“ – Arba „Adomo sūnus / vaikus / palikuonis“, „žmoniją“. * **53:3** „pasidarė suteršti“ – Tas pat hbr. žodis vartojamas Job 15:16, Ps 14:3; visada rodo į dorovinį pagedimą; galimi vertimai: „pagedo“, „doroviškai pakriko“, „pasidarė nešvarūs“, „pasidarė purvini“.

nėra nė vieno. ⁴ Argi tie, kurie daro neteisybę, *yra tokie* nežinantys?! Jie ryja mano tautą, *kaip* jie valgo duoną, ir nėra pasišaukę Dievo! ⁵ Jie †tenai ‡drebete drebėjo iš baimės, Škokios dar nėra buvus, nes Dievas išmėtė tave apgulusiųjų kaulus. *Tu juos sugėdinai, nes Dievas juos atmetė. ⁶ O, kad iš Siono ateitų †galutinis išgelbėjimas Izraeliui! Kai Dievas sugrąžins namo savo nelaisvėn paimtą tautą, džiūgaus Jokūbas, apsidžiaugs Izraelis!

54

⁴ Štai Dievas *yra* mano pagelbėtojas, Viešpats
*palaiko mano sielą!

55

¹⁶ *Štai dėl manęs – aš šauksiuosi Dievo,
ir VIEŠPATS mane išgelbės. ²² Mesk ant

† 53:5 „tenai“ – T. y. nusikaltimo prieš teisiuosius vietoje.
‡ 53:5 „drebete drebėjo iš baimės“ – Hbr. vksm. yra perfektyvas, kaip Ps 14:5, bet gal ši psalmė apsaiko baigtus įvykius, o 14-oji apsaiko arba jau vykstančius ar ateities veiksmus. Arba „drebete drebėjo iš išgąščio“, „labai išsigando“. § 53:5 „kokios dar nėra buvus“ – T. „nebuvo baimės“. * 53:5 „Tu“ – Kalbama Izraelio tautai. † 53:6 „galutinis išgelbėjimas Izraeliui“ – Arba „galutinis Izraelio išgelbėjimas“. Hbr. „Izraelio išgelbėjimai“ (intensyvus). * 54:4 „palaiko mano sielą“ – Tas pats hbr. tekstas gali būti išverstas ir „yra su tais, kurie palaiko mano sielą“. * 55:16 „Štai dėl manęs – aš šauksiuosi Dievo“ – T. „aš Dievui, aš šauksiuosi“.

VIEŠPATIES savo †naštą, ir jis ‡palaikys tave; jis niekad os neleis teisiajam pargriūti.

56

³ *Tuomet, kai bijau, pasitikėsiu tavimi.
¹³ Nes tu išvadavai mano sielą iš mirties; ar *neišvaduos* mano kojų nuo suklypimo, kad †Dievo akivaizdoje vaikščiočiau ‡gyvųjų šviesoje?

57

¹ Vyriausiajam muzikui, Altaschitas. Dovydo *miktamas, kai jis bėgo nuo Sauliaus į olą.

Būk man gailėstingas, o Dieve, būk man gailėstingas, nes mano siela †pasitiki tavimi ir tavo sparnų paūksmėje turėsiu prieglobstį, kol praeis ‡didžiulė nelaimė. ² Aš šauksiuosi Dievo, Aukščiausiojo, Dievo, kuris iki galo veikia mano labui. ¹⁰ nes didis, siekiantis dangų, *yra* tavo gailėstingumas ir *siekianti* debesis tavo ištikimybė.

† 55:22 „naštą“ – Arba „tai, ką gavai“, t. y. tau skirtą sunkumą.

‡ 55:22 „palaikys“ – Arba „aprūpins“. * 56:3 „Tuomet“ – T. „Dieną“. † 56:13 „Dievo akivaizdoje“ – Arba „prieš Dievą“, t. y., Dievui matant. ‡ 56:13 „gyvųjų“ – Arba „to gyvenimo“.

* 57:1 „miktamas“ – Žr. Ps 16:1 išnašą. † 57:1 „pasitiki tavimi“ – Arba „bėga prieglaudon“, „lieka prieglobstyje“, „yra prieglaudon pas tave bėgusi ir pasilikusi“; tas pats hbr. žodis toliau išverstas „turėsiu prieglobstį“. ‡ 57:1 „didžiulė nelaimė“ – Hbr. „nelaimės“ (intensyvus daugiskaitinis).

59

¹⁶ Bet aš giedosiu apie tavo jėgą ir krykštausiu rytmetį dėl tavo gailestingumo, nes tu pasidarei man aukšta prieglauda, priebėga mano suspaudimo dieną.

60

¹ Vyriausiajam muzikui. *Atliekama pagal melodiją* * „Šošanim-edut“. Dovydo †miktamas. Pamokymui. Kai jis kariavo su ‡Aram-naharaimais Šir *Aram-zoba ir kai Joabas apsisuko ir sumušė Druskos slėnyje dvylika tūkstančių iš Edomo.

O Dieve, tu mus atstūmei, †ant mūsų išsiveržei, tu užsirūstinai – o ‡atstatyk mus! ⁵ Kad tavo mylimieji būtų išvaduoti, išgelbėk savo dešine ir išklausyk mane! ¹² Su Dievu mes veiksime galingai, nes jis sumindys mūsų priešus.

61

¹ Vyriausiajam muzikui. Su *styginiu instrumentu. Dovydo.

* **60:1** Hbr. „Liudijimas apie lelijas“, „Liudijimo lelijos“ arba pan. † **60:1** „miktamas“ – Žr. Ps 16:1 išnašą. ‡ **60:1** „Aram Naharaimais“ – „dvių upių Aramu“ arba „dvių upių Sirija“. § **60:1** „ir“ – Arba „tai yra“. * **60:1** „Aram-zoba“ – Arba „Aram-coba“; žr. II Sam 8:3 ir toliau, kur kalbama apie Zobos (arba Cobos) kraštą. † **60:1** „ant mūsų išsiveržei“ – Arba „mus išsklaidei“, „mus sulaužei“. ‡ **60:1** „atstatyk mus“ – „gražink mus atgal“; gal „atsigręžk į mus vėl“; žr. Ps 23:3. * **61:1** „styginiu instrumentu“ – Arba „rankomis *grojamu* instrumentu“.

O Dieve, išgirsk mano šauksmą, klausykis mano maldos! ² Iš žemės pakraščio šaukiuosi tavęs, mano širdžiai †alpstant – vesk mane į uolą, aukštesnę už mane! ³ Juk tu buvai ir tebesi man prieglauda *ir* stiprus bokštas ‡gintis nuo priešo. ⁴ Aš gyvensiu tavo padangtėje amžinai, Šliksiu bėgęs prieglaudon į tavo sparnų slėptuvę.

Sela.

⁵ Nes tu, o Dieve, girdėjai mano įžadus; tu davei man paveldą *su tais, kurie bijo tavo vardo. ⁶ Pridėsi dienų prie karaliaus †gyvenimo, *pridėsi* metų lyg iš kartos į kartą. ⁷ Jis ‡sėdės per amžius Dievo akivaizdoje; paskirk Šgerumą ir tiesą, kurie jį apsaugos. ⁸ Tada aš giedosiu gyrių tavo vardui per amžius, kad kasdien vykdyčiau savo įžadus.

62

² Jis vienintelis *yra* mano uola ir mano išgelbėjimas, mano aukšta prieglauda; aš *nepargriūsiu galutinai. ⁵ Mano siela, ramiai lauk vien tik Dievo, nes iš jo *ateina* tai,

† **61:2** „alpstant“ – Arba „esant *jausmų* užlietai“. ‡ **61:3** „gintis nuo priešo“ – T. „nuo priešo veido“. § **61:4** „liksiu bėgęs prieglaudon į tavo sparnų slėptuvę“ – Arba „pasitikėsiu tavo sparnų slėptuvę“. * **61:5** „su tais“ – T. „tų“, bet jeigu taip išversta, gali atrodyti, kad Dievas atėmė iš vienu, kad duotų Dovydui. † **61:6** „gyvenimo“ – Hbr. „dienų“. ‡ **61:7** „sėdės“ – Gal „sėdės *soste*“. § **61:7** „gerumą“ – Arba „palankumą“, „gailėstingumą“, „mielaširdystę“, „meilingą rūpinimąsi“. * **62:2** „nepargriūsiu galutinai“ – Arba „nevyruosiu daug“.

ko užtikrintai laukiu.† ⁶ Jis vienintelis *yra* mano uola ir mano išgelbėjimas, mano aukšta prieglauda; aš †nepargriūsiu. ⁷ Ant Dievo *rymo* mano išgelbėjimas ir mano šlovė; mano stiprybės uola, mano prieglobstis *yra* Dieve. ⁸ ŠO žmonės, pasitikėkite juo visados! Išliekite jo aki-vaizdoje savo širdį; Dievas *yra* mūsų prieglauda! Sela.

63

³ Tavo mielaširdystė *yra* geresnė už *geriausią gyvenimą, todėl mano lūpos girs tave.

64

¹⁰ Teisusis džiaugsis VIEŠPAČIU ir bėgs prieglaudon pas jį: ir visi tiesiaširdžiai *rodys šlovę.

65

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė. Giesmė.

Gyrius *laukia tavęs Sione, o Dieve, ir tau bus įvykdytas †įžadas. ⁴ Koks didžiai palaimintas

† 62:5 „tai, ko užtikrintai laukiu“ – Arba „tai, ko trokštu neabejodamas išsipildymu“. † 62:6 „nepargriūsiu“ – Arba „nevyruosiu“. § 62:8 „O žmonės,“ – „O žmonių susirinkime!“, „O žmonių sambūri!“ * 63:3 „geriausią gyvenimą“ – T. „gyvenimus“, kitaip tariant „gyvenimų gyvenimą“; tai yra hebraizmas, kuris rodo į patį geriausią gyvenimą, gyvenimo pilnatvę. * 64:10 „rodys šlovę“ – Arba „iškilmingai minės tai“, „švęs“, „spindės“. * 65:1 „laukia tavęs“ – Arba „tyliai laukia tavęs“, „Tau gyrius yra tylus laukimas“. † 65:1 „įžadas“ – hbr. vienaskaitinis žodis, bet jei čia tai kuopinis daiktavardis, gali būti išversta „įžadai“.

žmogus, kuri tu išsirenki ir artini *prie savęs*, kad gyventų tavo kiemuose! Pasitenkinsime tavo namų, tavo †šventų rūmų, Šgėrybėmis. ¹¹ Tu apvainikuoji metus savo gerumu, ir tavo *vežimų* provėžos trykšta riebalais.

66

¹ Vyriausiajam muzikui. *Giesmė. Psalmė.

O †visos šalys, kelkite džiaugsmingą skambų garsą VIEŠPAČIUI! ² Apgiedokite jo vardo šlovę; †girkite jį šlovingai. ¹⁸ Jei būčiau Špritaręs nedorybei savo širdyje, tai Viešpats nebūtų manęs išklaęs. ²⁰ *Tebūna* palaimintas Dievas, kuris neatmetė mano maldos ir *neatitraukė* savo gailėstingumo nuo manęs.

67

¹ Vyriausiajam muzikui. Su styginiais instrumentais. Psalmė. Giesmė.

Tebūna Dievas mums maloningas ir telaimina mus, savo veido šviesą tekreipia į mus,

Sela.

† 65:4 „šventų rūmų“ – Arba „šventos šventyklos“. § 65:4 „gėrybėmis“ – Arba „gerumu“, gal „puikumu“. * 66:1 „Giesmė. Psalmė.“ – Kai abudu terminai vartojami psalmių antraštėse, galbūt „giesmė“ nurodo muzikinį kūrinį, atliekamą balsais, t. y. chorū, o „psalmė“ nurodo muzikinį kūrinį, atliekamą instrumentais. † 66:1 „visos šalys“ – T. „visa žemė“, „visas krašte“, „visa salie“. † 66:2 „girkite jį šlovingai“ t. „padarykite jo gyrių šlovingą“. § 66:18 „pritaręs“ – Hbr. „matęs“, bet prasmė yra matyti ir neimti veiksmų pašalinti.

² kad tavo kelias būtų žinomas žemėje, tavo išgelbėjimas visose tautose. ⁶ Žemė duos savo derlių; laimins mus Dievas, mūsų pačių Dievas!

68

⁵ Našlaičių tėvas ir našlių *gynėjas – *tai* Dievas savo šventoje buveinėje. ⁶ Dievas apgyvendina vienišus šeimose, jis išveda †belaisvius, sukaustytus grandinėmis, bet ‡maištininkams tenka gyventi išdegusioje vietovėje. ⁹ Tu, o Dieve, siuntei gausų lietu, kuriuo tu sutvirtinai savo veldinį, kai jis buvo nuvargęs. ¹¹ Viešpats davė žodį, *tos* geros žinios Špranešėjų *būrys buvo didžiulis. ¹⁹ Tebūna palaimintas Viešpats, *kuris* diena iš dienos †apkrauna mus *geradarystėmis*; Dievas yra mūsų išgelbėjimas! Sela. ²⁰ Mūsų Dievas yra išgelbėjimo Dievas, ir JEHOVAI, Viešpačiui, *priklauso* išeitys iš mirties. ²⁸ ‡Tavo Dievas yra tavo stiprybės priežastis; pasirodyk stiprus, O Dieve Š– tu tai darei mūsų labui!

* **68:5** „gynėjas“ – Arba „teisėjas“ (plg. I Sam 24:15 (hbr.)).
 † **68:6** „belaisvius, sukaustytus grandinėmis“ – Gal „belaisvius į gerovę“. Hbr. žodis, išverstas „sukaustytus grandinėmis“, vartojamas tik čia ST. ‡ **68:6** „maištininkams tenka gyventi“ – T. „maištininkai gyvena“. § **68:11** „geros žinios pranešėjų“ – Hbr. mot. gim. * **68:11** „būrys“ – Arba „kariuomenė“, „kareivija“. † **68:19** „apkrauna mus *geradarystėmis*“ – T. „mūsų labui apkrauna“; gal „mus nešioja“ (plg. Iz 46:4, 63:9) arba „neša mūsų *naštas*“. ‡ **68:28** „Tavo Dievas yra tavo stiprybės priežastis“ – Arba „Tavo Dievas įsakė tavo stiprybei *atsirasti*“; arba „Dėl tavo Dievo paliepimo *egzistuoja* tavo stiprybė.“ § **68:28** „tu tai darei mūsų labui“ – Arba: „tu, ka darei musu labui!“

69

4 Daugiau negu mano galvos plaukų yra tų, kurie nekenčia manęs be priežasties. *Galingi yra tie, kurie nori mane sunaikinti, neteisėtai *būdami* mano priešais. Tada aš gražinau *tai*, ko nebuvau †paėmęs. 9 Nes ‡uolumas dėl tavo namų sugraužė mane, ir Šužgauliojimai tų, kurie tave užgaulioja, krito ant manęs. 12 Tie, kurie sėdi vartuose, kalba prieš mane, ir aš – geriančiųjų *stipriųjų gėrimų *pašaiapos* daina. 17 Ir neslėpk savo veido nuo savo tarno, nes esu †bėdoje; skubiai išklausk mane! 32 Nuolankieji tai matys ir nudžiugs, jūs, ieškantys Dievo – atgis gi jūsų širdis! 34 Tegul jį giria dangus ir žemė, jūros ir visa, kas jose ‡juda!

71

3 Būk man *saugi gyvenamoji vieta, į kurią galima nuolat ateiti; tu įsakei išgelbėti mane, nes tu *esi* mano uola ir mano tvirtovė. 8 Mano burna tebūna pripildyta tavo gyriaus *ir* tavo garbės visą dieną. 14 Bet aš nuolat užtikrintai vilsiuosi ir daugiau pridėsiu prie viso tavo gyriaus. 16 Aš †eisiu su Viešpaties DIEVO jėga, minėsiu tavo

* 69:4 „Galingi“ – Arba „Gausūs“. † 69:4 „paėmęs“ – Arba „pavogęs“, „pagrobęs“. ‡ 69:9 „uolumas [...]“ – Žr. Jn 2:17. § 69:9 „užgauliojimai“ – Arba „patyčios“, „pajuokos“, „sugėdinimai“. * 69:12 „stipriųjų gėrimų“ – hbr. vns. † 69:17 „bėdoja“ – Arba „sielvarte“. ‡ 69:34 „juda“ – Arba „grakščiai juda“. * 71:3 „saugi gyvenamoji vieta“ – Arba „saugi buveinė“, „stipri gyvenamoji vieta“; t. „uola, kuri yra buveinė / gyvenamoji vieta“. † 71:16 „eisiu“ – hbr. žodis gali būti verčiamas arba „ateisiu“ arba „eisiu“.

teisumą, tavo vieno! ¹⁹ Ir tavo teisumas pasiekia aukštybę, o Dieve, kuris padarei didžiųjų dalykų; o Dieve, kas yra lygus tau?!

Baigiamasis gyrius

²³ Džiaugsmingai šūkaus mano lūpos, kai tau giedosiu, ir mano siela, kurią išpirkai!

72

¹² Nes jis išvaduoja neturtėlį, kuris šaukiasi pagalbos, ir *varguolį bei *tą*, kuriam nėra padėjėjo. ¹³ Jis pasigailės vargšo bei neturtėlio ir išgelbės neturtėlių sielas. ¹⁸ *Tebūna* pagarbintas VIEŠPATS Dievas, Izraelio Dievas, kuris vienas daro stebuklus!

73

¹ Asafo psalmė.

Tikrai Dievas geras Izraeliui, tiems, kurių širdis tyra! ² O mano atvejis *buvo toksai*: mano kojos vos *nepaslydo, mano žingsniai bemaž buvo ėmę slidinėti, ³ nes pavydėjau pagyrūnams, mačiau, †kaip gerai sekasi nedorėliams. ⁷ Nuo riebalų išsiverčia jų akys, ‡jie turi daugiau, negu geidžia širdis. ²⁴ Tu vesi mane savo nutarimu ir paskui priimsi mane į šlovę. ²⁵ *Be tavęs*, kas man danguje? Ir

* **72:12** „varguolį“ – Arba „skurdžių“. * **73:2** „nepaslydo“ – Arba „nejudėjo toli viena nuo kitos“. † **73:3** „kaip gerai sekasi nedorėliams“ – Hbr. „nedorėlių sėkmė / gerovė“. ‡ **73:7** „jie turi daugiau, negu geidžia širdis“ – Arba „Jie peržengia širdies įsivaizdavimus“, „prasimanymai pereina per jų širdis“.

Šžemėje man nėra ko gėrėtis be tavęs. ²⁶ Mano kūnas ir mano širdis sunyksta, *bet* Dievas yra mano širdies *stiprybė ir mano dalis per amžius. ²⁷ Nes štai tie, kurie yra toli nuo tavęs, pražus; tu [†]išrausi su šaknimis visus, kurie nueina nuo tavęs paleistuvaudami. ²⁸ O dėl manęs – man gera būti arti Dievo; aš bėgau prieglaudon pas Viešpatį JEHOVĄ, kad paskelbčiau visus tavo darbus.

75

⁷ *bet* *teisėjas yra Dievas; vieną jis pažemina, o kitą išaukština.

77

⁸ Nejaugi jo gailėstingumas pasiliovė amžinai?! Argi liks neįvykdytas jo pažadas kartų kartoms?!

¹¹ Aš atsiminsiu VIEŠPATIES darbus, tikrai atsiminsiu tavo *stebuklus nuo [†]tolimos praeities.

78

¹ Asafo *maskilas.

§ **73:25** „žemėje man nėra ko gėrėtis be tavęs“ – Arba „žemėje nieko nenoriu išskyrus tave“. * **73:26** „stiprybė“ – Arba „prieglauđa“; hbr. „uola“. [†] **73:27** „išrausi“ – Hbr. perfektyvas („išrovei / esi išrovęs su šaknimis“) čia vartojamas nusakant ateitį („pranašystės perfektyvas“.). Hbr. žodis מַחֲצִיץ (tsâmath) gali būti išverstas „padaryti galą“, „naikinti“. * **75:7** „teisėjas yra Dievas“ – T. „Dievas teisia“. * **77:11** „stebuklus“ – Arba „nuostabus veiksmus“. [†] **77:11** „tolimos praeities“ – Arba „senovės“. * **78:1** „maskilas“ – Arba „išmintis, išvalgumas“; gal „išmintingo proto ugdymui“; ši antraštė gali būti kreipinys skaitytojui klausytis ir pasidaryti išmintingas.

Klausykis, o mano tauta, mano įstatymo; palenkite savo ausis prie mano burnos žodžių! ² Atversiu savo burną palyginimu, išliesiu senovės mįslės, ²² nes jie netikėjo Dievu ir †nepasitikėjo Jo išgelbėjimu. ³⁴ Kai jis juos †mirtinai smogė, tada jie jo ieškojo: jie gi Šatsigrėžė ir *rimtai kreipėsi į Dievą. ³⁵ Ir jie atsiminė, kad Dievas yra jų uola ir aukščiausiasis Dievas jų išpirkėjas. ⁴¹ Taip, jie †nusigrėždavo ir gundydavo Dievą, ir †apribodavo Izraelio Šventąjį. ⁵³ Ir jis saugiai juos vedė, Štodėl jie neišsigando; bet jūra *užtvindė jų priešus.

79

⁹ Padėk mums, mūsų išgelbėjimo Dieve, / dėl savo vardo šlovės! / Išgelbėk mus ir *atpirkimu pašalink mūsų nuodėmes / dėl savo vardo! / ¹³ O mes, tavo tauta ir tavo ganyklos avys, amžinai tau dėkosime, kartu kartoms garsinsime tavo gyrių!

† **78:22** „nepasitikėjo Jo išgelbėjimu“ – Arba „nebėgo prieglaudon į Jo išgelbėjimą“. † **78:34** „mirtinai smogė“ – Arba „žudė“. § **78:34** „atsigrėžė“ – Arba „nususuko“, „apsisuko“. * **78:34** „rimtai“ – Arba „anksti“, „kol dar liko laiko“. † **78:41** „nusigrėždavo ir“ – Jei hbr. vksm. čia vartojama kaiprieveiksmis, gali būti išversta „vis iš naujo“, „nuolat“. † **78:41** „apribodavo“ – Hbr. žodis vartojamas tik čia ST; kiti siūlomi vertimai: „supykdydavo“, „skaudindavo“. § **78:53** „todėl“ t. „ir“. * **78:53** „užtvindė“ – Arba „apdengė“. * **79:9** t. y. dėl atpirkimo aukos to, kuris prisiima mūsų bausmę panaikink.

80

¹ Vyriausiajam muzikui. *Atliekama pagal melodiją* * „Šošanim-edut“. Asafo. Psalmė.

Klausykis, O Izraelio Ganytojau! Tu, kuris vedi Juozapą lyg kaimenę. Suspindėk tu, kuris sėdi †*tarp* kerubų. ¹⁸ Tada nesitrauksime nuo tavęs; atgavink mus, ir mes šauksimės tavo vardo!

81

¹⁰ Aš VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris atvedžiau tave aukštyn iš Egipto šalies. Plačiai atverk savo burną, ir aš ją pripildysiu.

82

¹ Asafo psalmė.

Dievas stovi galingųjų susirinkime; tarp *dievų jis daro teisumą.

83

¹ *Giesmė. Asafo psalmė.

O Dieve, nebūk ramiai nutylėjęs! Nebūk nebylus ir nebūk ramus, o Dieve! ¹⁸ kad žmonės žinotų, jog tu vienas, kurio vardas JEHOVA, esi aukščiausiasis visai žemei.

* **80:1** Hbr. „Liudijimas apie lelijas“, „Liudijimo lelijos“ arba pan. † **80:1** „tarp“ – Arba „virš“. * **82:1** „dievų“ – Žodis „dievų“ galėtų būti kabutėse, t. y. tariamų / vadinamų dievų. Žr. Jn 10:34-36; hbr. žodis verčiamas įvairiai („Dievas“, „dievai“, arba „teisėjai“; žr. Iš 21:6; 22:8-9), bet kalbant apie šį tekstą, Viešpats Jėzus pasakė, kad tai „dievai“. Tai korumpuoti teisėjai, kurie vadinami – gal ironiškai – dievais turbūt dėl to, kad jiems kaip Dievo atstovams buvo patikėtas Dievo žodis. Ps 82:6-7 tvirtina tokį paaiškinimą. * **83:1** „Giesmė [...] psalmė“ – Žr. Ps 66:1 išnašą.

84

1 Vyriausiajam muzikui. Pagal *gititą. †Koracho sūnums. Psalmė.

Kokia ‡miela tavo Šdidinga padangtė, o Kareivijų VIEŠPATIE! 2 VIEŠPATIES kiemų trokšta mano siela, netgi alpsta! Mano širdis ir mano kūnas krykštuoja *dėl buvimo arti* gyvojo Dievo! 3 Net *žvirblis rado namus ir kregždė sau lizdą, kur galėtų sudėti savo jauniklius, prie tavo aukurų, o kareivijų VIEŠPATIE, mano Karaliau ir mano Dieve. 4 Kokie didžiai palaiminti, kurie gyvena tavo namuose: jie ir toliau girs tave. Sela. 5 Koks didžiai palaimintas žmogus, kurio stiprybė yra tavyje – aukštieji keliai yra †tokių žmonių ‡širdyse. 6 Keliaudami per Bachos slėnį, jie pavers jį paversmiu, ir lietus Šprripildys duburius. 7 Jie eina iš stiprybės į stiprybę, *kiekvienas iš jų pasirodo Dievo akivaizdoje Sione. 8 O VIEŠPATIE, kareivijų Dieve, išgirsk mano maldą! Klausykis, o Jokūbo Dieve!

Sela.

9 Pažvelk, o Dieve, į mūsų skydą! Ir pažiūrėk į savo pateptojo veidą! 10 Juk *viena* diena tavo

* 84:1 „gititą“ – Hbr. žodis galbūt rodo į džiaugsmingą gaidą, bet yra ir kitų paaiškinimų. † 84:1 „Koracho sūnums“ – Hbr. prielinksnis leidžia suprasti ir „Koracho sūnų“, t. y., kad kas iš jų parašė psalmę. ‡ 84:1 „miela“ – Arba „mylima“.

§ 84:1 „didinga padangtė“ – Hbr. didybės daugiskaitinė forma „padangtės“; gali būti išversta ir „didinga buveinė“. Žr. Ps 43:3. * 84:3 „žvirblis“ – T. „paukštelis“, „mažas paukštis“.

† 84:5 „tokių žmonių“ – T. „jų“. ‡ 84:5 „širdyse“ – T. „širdyje“.

§ 84:6 „prripildys“ – T. „padengs“. * 84:7 „kiekvienas“ – T. „jis“.

kiemuose *yra* geresnė už tūkstantį *kitur*. Verčiau pasirinkčiau būti durininkas savo Dievo namuose, negu gyventi nedorybės palapinėse. ¹¹ Nes VIEŠPATS Dievas *yra* saulė ir skydas; VIEŠPATS teikia malonę ir šlovę. Jis nesulaiko gero nuo tų, kurie †vaikščioja vientisumo dorybėje. ¹² O kareivijų VIEŠPATIE, koks didžiai palaimintas žmogus, kuris pasitiki tavimi!

85

⁶ Ar tik ne tu dar kartą *atgaivinsi mus, kad tavo tauta džiaugtųsi tavimi? ⁸ Tegul aš klausysiu, ką kalba VIEŠPATS Dievas, nes jis †žada †ramybę savo tautai, savo Ššventiesiems; bet jie tegul nesigrėžia į kvailystę! ¹⁰ Gailestingumas ir tiesa susitiko, teisumas ir taika pasibučiavo. ¹² Taip, VIEŠPATS duos gera, ir mūsų šalis duos savo derlių.

86

¹ Dovydo malda.

Palenk, o VIEŠPATIE, savo ausį, išklausyk mane, nes aš *prispaustas ir vargingas. ⁵ Nes tu, Viešpatie, esi geras ir nusiteikęs atleisti, kupinas gailestingumo visiems, kurie tavęs šaukiasi.

† **84:11** „vaikščioja vientisumo dorybėje“ t. y., „elgiasi nepaštinai“, t. y. kurių elgesys rodo, kad turi vieną gryną ir teisingą siekį. * **85:6** „atgaivinsi mus“ – Arba „suteiksi mums gyvybingumą“. † **85:8** „žada“ – Arba „kalba“, „skelbia“. † **85:8** „ramybę“ – Arba – „gerovę“, „sėkmę“. § **85:8** „šventiesiems“ – Arba „dievotiesiems“. * **86:1** „prispaustas“ – Arba „varguolis“, „nužemintas“, „neturtingas“.

11 Pamokyk mane, VIEŠPATIE, savo kelio; aš vaikščiosiu tavo tiesoje; suvienyk mano širdį, kad bijotų tavo vardo. ¹³ Nes tavo gailestingumas yra man didelis; tu net išgelbėjai mano sielą iš giliausio pragaro.

87

³ Apie tave kalba šlovingų dalykų, o Dievo mieste!

Sela.

89

¹⁴ Teisumas ir teisingumas yra tavo *sosto †įtvirtinta buveinė; gailestingumas ir tiesa ‡eina tavo veido priešakyje.

¹⁵ Kokia didžiai palaiminta yra tauta, kuri pažįsta džiūgavimo šauksmą, o VIEŠPATIE, – jie vaikščios tavo veido šviesoje. ¹⁶ Visą dieną jie džiūgauja dėl tavo vardo, ir tavo Šteisumu jie išaukštinti. ¹⁹ Tada tu regėjime kalbėjai savo *dievotiesiems ir pasakei: „Aš suteikiau pagalbą *tam tikram* karžygiui, išaukštinau išrinktąjį iš tautos. ³⁴ Aš nelaužysiu savo sandoros ir nepakeisiu to, kas išėjo iš mano lūpų. ⁴⁸ Kuris

* **89:14** „sosto“ – rodo į Jo karalystę. † **89:14** „įtvirtinta buveinė“ – Arba „įtvirtinta vieta“, „pamatas“. ‡ **89:14** „eina tavo veido priešakyje“ t. y., būna Tavo akivaizdoje; kur Tu, ten ir gailestingumas ir tiesa. § **89:16** „teisumu“ – Arba „teisume“.

* **89:19** „dievotiesiems“ – „ištikimiesiems“, „šventiesiems“, t. y. Samueliui (I Sam 13:14, 16:1-13) ir Natanui (II Sam 7:1-17).

žmogus gali gyventi ir †nepatirti mirties?! Argi jis išgelbės savo sielą iš kapo rankos? Sela.

90

¹ Dievo vyro Mozės malda.

Viešpatie, tu *esi mūsų †buveinė per kartų kartas. ² Prieš gimstant kalnams ir prieš tau gimdant žemę bei pasaulį, nuo amžinybės iki amžinybės tu esi Dievas. ⁸ Tu statei mūsų †neteisybes prieš save, savo veido šviesoje mūsų slaptas *nuodėmes*. ⁹ Nes visos mūsų dienos praslenka tau rūstaujant; mes Ŗeikvojame savo metus kaip atodūsi. ¹² Taigi pamokyk *mus* skaičiuoti savo dienas, kad *priartintume *savo* Ŗirdis prie išminties. ¹⁶ Tebūna matoma tavo tarnams tavo veikla ir jų vaikams tavo †šlovė! ¹⁷ Ir tegul VIEŠPATIES, mūsų Dievo, †pasigėrėjimas būna ant mūsų; ir mūsų labai Ŗpadaryk nepajudinamą mūsų rankų darbą; taip, padaryk nepajudinamą mūsų rankų darbą.

† **89:48** „nepatirti“ t. „nematyti“, bet kalbama apie paties to žmogaus mirtį, ne apie tai, kad mato, kaip kitas miršta.

* **90:1** „esi“ – Arba „buvai ir tebesi“. † **90:1** „buveinė“ – Gal „gyvenamoji vieta“, „gyvavimo erdvė“, „erdvė gyvenimui“; gyvenimas užtikrintas esant pas Dievą. † **90:8** „neteisybes“ – Arba „kaltes“, „nedorybes“, „blogadarybes“, „kaltės vertus veiksmus“, „blogus veiksmus“; t. y. nukrypimai nuo to, kas teisinga, nuo Dievo nustatytos normos. § **90:9** „eikvojame“ – Arba „baigiame“, „praleidžiame“. * **90:12** „priartintume“ – Arba „atvestume“. † **90:16** šlovė,“ – Arba „didybė“. † **90:17** „pasigėrėjimas“ – Arba „grožybė“, „labai palankus nusiteikimas“. § **90:17** „padaryk nepajudinamą“ – Arba „įtvirtink“.

91

Bendra taisyklė

¹ Kas gyvena Aukščiausiojo *slaptavietėje, tas pasiliks Visagalio †šešelyje. ² Aš sakyčiau VIEŠPAČIUI: „Mano prieglauda ir mano tvirtovė, mano Dieve! Pasitikiu juo.“ ⁴ Savo plunksnomis jis uždengs tave ir po jo sparnais turėsi prieglaudą. Jo †tiesa yra Šdidysis skydas ir *apskritasis skydas. ¹¹ Nes jis savo angelams įsakys apie tave, kad saugotų tave visuose tavo keliuose. ¹² Ant rankų jie nešios tave, kad neužsigautum kojos į akmenį.

92

¹ Psalmė, giesmė šabo dienai.

Gera dėkoti VIEŠPAČIUI ir giedoti gyrių tavo vardui, o Aukščiausiasis, ² skelbti rytmetį tavo mielaširdystę, kas naktį tavo ištikimybę ³ dešimčiastygium instrumentu ir arfa, lyros rimtu garsu. ⁴ Nes tu, o VIEŠPATIE, *pradžiuginai mane savo †veikla, dėl tavo rankų darbų aš

* **91:1** „slaptavietėje“ – Hbr. žodis **שֶׁטֶר** (sether) čia nurodo padėtį, kai žmogus yra Dievo apsaugomas, „uždengtas“ taip, kad yra nepaliečiamas. † **91:1** „šešelyje“ – Arba „paūksmėje“. † **91:4** „tiesa“ – Arba „patvarumas“, „tvirtumas“, „nekintamumas“, „ištikimybė“. § **91:4** „didysis skydas“ – T. y. maždaug 1,2 m. aukšto skydas, kuriuo dengiamas kone visas kario kūnas.

* **91:4** „apskritasis skydas“ – T. y. lėkštės formos skydas, kuris dengia kario kūno vietą, į kurią dabar taikoma. * **92:4** „pradžiuginai mane“ – Arba „padarei mane linksmą“. † **92:4** „veikla“ – Arba „darbu“.

krykštauju. ¹² Teisusis †klestės kaip palmė, jis auga kaip kedras Libane.

93

² *Nuo senovės įtvirtintas tavo sostas, nuo amžinybės tu †*valdai*. ⁴ VIEŠPATS aukštybėje yra galingesnis už gausių vandenų griausmą, už galingas jūros bangas! ⁵ Tavo liudijimai labai patikimi; tavo namams, VIEŠPATIE, šventumas pritinka visados.

94

¹¹ VIEŠPATS žino *žmonių mintis, kad jos yra tuštybė. ¹⁴ Juk VIEŠPATS †neatstums savo tautos, ir savo veldinio nepaliks. ¹⁸ Kai sakiau: „Slysta mano koja“, – tavo gailestingumas, VIEŠPATIE, palaikė mane.

95

Kvietimas garbinti Dievą

¹ Ateikite, *džiaugsmingai šūkaukime VIEŠPAČIUI, kelkime džiaugsmingą skambų garsą mūsų išgelbėjimo Uolai! ² Įeikime jo akivaizdon su padėka! Psalmėmis kelkime jam

‡ **92:12** „klestės“ – T. „sudygs“; žr. Ps 92:7. * **93:2** „Nuo senovės“ – Arba „Nuo tada“, „Nuo pradžios“; žr. kaip vartojamas hbr. žodis Iz 48:3 eilutėje. † **93:2** „*valdai*“ – Arba „*esi*“; pabrėžiamas Jehovos amžinas viešpatavimas, palyginus su žmonių laikinu valdymu. * **94:11** „žmonių“ – hbr. kuopinis vns. † **94:14** „neatstums“ – Arba „neatmes“. * **95:1** „džiaugsmingai šūkaukime“ – Arba „krykštaukime“.

džiaugsmingą skambų garsą! ³ Nes VIEŠPATS yra didysis Dievas ir didysis Karalius viršum visų dievų. ⁴ †Jo rankoje yra žemės gelmės; be to, kalnų viršūnės priklauso jam. ⁵ Jo yra jūra – jis ją padarė – ir sausumą supavidalino jo rankos. ⁶ Ateikite, garbinkime ir nusilenkime; klaupkimės prieš VIEŠPATĮ, mūsų Kūrėją. ⁷ Nes jis yra mūsų Dievas, o mes – jo ganyklos tauta bei jo rankos *ganomos* avys.

Įspėjimas

‡*Jeigu šiandien klausytumėtės jo balso, ⁸ neužkietinkite savo Šširdžių kaip maištavime, kaip gundymo dieną dykumoje, ⁹ kur jūsų protėviai gundė mane, bandė mane, nors buvo matę mano darbą!*

96

² Giedokite VIEŠPAČIUI, laiminkite jo vardą, dieną iš dienos skelbkite jo išgelbėjimą. ⁵ Nes visi tautų dievai yra *stabai, bet VIEŠPATS sukūrė dangus. ⁶ Didybė ir †šlovė yra jo priešakyje, galybė ir ‡grožybė yra jo šventovėje. ¹⁰ Sakykite tarp tautų, kad VIEŠPATS karaliauja; ir nepajudinamai bus įtvirtintas pasaulis; jis teis tautas Šteisingai.

† **95:4** „Jo“ – T. „kurio“. ‡ **95:7** „Jeigu šiandien“ – Hbr 3:7 ir toliau. § **95:8** „širdžių“ – T. „širdies“ * **96:5** „stabai“ – Arba „nieko verti“, „niekam tikę“; hbr. žodis vartojamas Job 13:4; Jer 14:14 ir kt. † **96:6** „šlovė“ – Arba „spindesys“, „puošnumas“, „grožybė“, „puikumasis“. ‡ **96:6** „grožybė“ – Arba „šlovė“. § **96:10** „teisingai“ – Arba „lygiai“, t. y. bešališkai.

97

10 Jūs, kurie mylite VIEŠPATĮ, nekęskite blogio; jis apsaugo savo *šventųjų sielas, iš nedorėlių rankos juos išvaduoja. 11 Šviesa sėjama teisiamam ir džiaugsmas – tiesiaširdžiui. 12 Džiūgaukite, teisieji, VIEŠPAČIU, ir prisimindami jo šventumą reikškite dėkingumą.

98

3 Jis atsiminė savo gailestingumą ir savo *ištikimybę Izraelio namams; visi žemės pakraščiai pamatė mūsų Dievo išgelbėjimą. 8 Teploja rankomis upės, kartu †tekrykštauja kalnai 9 VIEŠPATIES akivaizdoje, nes jis ateina žemės teisti! Jis teis pasaulį vadovaudamasis teisumu ir tautas vadovaudamasis ‡lygiateisiškumu.

99

8 O VIEŠPATIE, mūsų Dieve, tu jiems atsakei; jiems buvai atleidžiantis Dievas, nors ir *keršytojas už jų †veikas.

100

1 *Gyriaus psalmė.

* **97:10** „šventųjų“ – Arba „dievotųjų“. * **98:3** „“ – Arba „tiesą“, „patvarumą“, „tvirtumą“, „nekintamumą“. † **98:8** „tekrykštauja“ – Arba „tešūkauja džiaugsmingai“. ‡ **98:9** „lygiateisiškumu“ – Arba „bešališkumu“. * **99:8** „keršytojas“ – Arba „baudžiantis“, „atlyginantis bausme“. † **99:8** „“ – Arba „neteisingus darbus“, „veiksmus“, „poelgius“. * **100:1** „Gyriaus“ – Arba „Padėkos“. Hbr. žodžio šaknies reikšmė yra „girti“, bet žodis nusako ir padėką.

O †visos šalys, kelkite džiaugsmingą skambų garsą VIEŠPAČIUI! ² Tarnaukite VIEŠPAČIUI su džiaugsmu! Įeikite jo akivaizdon su krykštavimu! ³ Žinokite, kad VIEŠPATS, jis yra Dievas! Padarė mus jis, o ne mes patys; *mes esame* jo †tauta ir jo ganyklos avys. ⁴ Įeikite pro jo vartus su dėkojimu, į jo kiemus su gyriumi; dėkokite jam, laiminkite jo vardą. ⁵ Nes VIEŠPATS yra geras, jo gailestingumas yra amžinas, ir jo Štiesa išlieka kartų kartoms.

101

¹ Dovydo psalmė.

Apie gailestingumą ir teisingumą giedosiu; tau, o VIEŠPATIE, *kelsiu giesmę. ³ Aš nestatysiu sau prieš akis jokio †nedoro dalyko; nekenčiu veiklos tų, kurie nukrypsta į šalį; tai †nepagaus manęs!

102

¹¹ Mano dienos – kaip ištįsęs šešėlis, aš pats gi lyg žolė *vystu. ¹² Bet tu, VIEŠPATIE, pasi-
liksi per amžius ir tavo atminimas per visas kartas. ¹⁷ Jis atsižvelgs į nuskurdėlių maldą ir nepaniekins jų maldos. ²⁶ Jie †praeis, bet tu

† **100:1** „visos šalys“ – T. „visa žemė“, „visas krašte“, „visa salie“.

‡ **100:3** „tauta“ – Arba „žmonės“, „žmonių sambūris“. § **100:5** „tiesa“ – Arba „patvarumas“, „tvirtumas“, „nekintamumas“, „ištikimybė“. * **101:1** „kelsiu giesmę“ – Arba „giedosiu psalmę“ arba „giedosiu gyriaus giesmę“. † **101:3** „nedoro“ – Arba „beverčio“. ‡ **101:3** „nepagaus manęs“ – Arba „nepilips prie manęs“. * **102:11** „vystu“ – Arba „džiūstu“. † **102:26** „praeis“ – Arba „pražus“.

pasiliksi; taip, jie visi susidėvės kaip drabužis; kaip apdarą tu juos †pakeisi, ir jie Šbus pakeisti, ²⁷ bet tu esi *toks pat, ir tavo metai nesibaigs.

103

¹ Dovydo.

O mano siela, laimink VIEŠPATĮ, ir visa, kas manyje, laimink jo šventą vardą! ² O mano siela, laimink VIEŠPATĮ ir nepamiršk visų jo geradarysčių! ³ Jis – tas, kuris atleidžia visą tavo kaltę, kuris gydo visas tavo ligas, ⁴ kuris atperka tavo gyvybę iš *pražūties, kuris †apgaubia tave gailestingumu ir †apsčiu meilumu, ⁸ Gailestingas ir maloningas yra VIEŠPATS, lėtas pykti ir kupinas gailestingumo. ¹² Kaip toli rytai yra nuo vakarų, taip jis nuo mūsų atitolino mūsų nusižengimus. ¹³ Kaip tėvas gailisi savo vaikų, taip VIEŠPATS gailisi tų, kurie jo bijo. ¹⁵ Mirtingasis – jo dienos panašios į žolę, jis klesti taip, kaip lauko gėlė: ¹⁶ juk vėjas virš jos vos pučia, ir jos jau nebėra, ir Šjos vieta daugiau jos nebepažins. ¹⁷ Bet VIEŠPATIES gailestingumas būna nuo amžinybės iki amžinybės ant tų, kurie jo bijo, ir jo teisumas vaikų vaikams – ²⁰ Laiminkite

† **102:26** „pakeisti“ – Arba „pašalinsi“. § **102:26** „bus pakeisti“ – Arba „bus pašalinti“. * **102:27** „toks pat“ – Arba „tas pats“.
* **103:4** „pražūties“ – „duobės“. † **103:4** „apgaubia“ – Arba „vainikuoja“. † **103:4** „apstu meilumu“ t. dgs., „meilumais“; arba „apsčia atjauta“; t. y. giliausiais meilės, apsaugojimo ir palankumo jausmais. § **103:16** „jos vieta daugiau jos nebepažins“ – Plg. Job 7:10.

VIEŠPATĮ, jo angelai, jūs *veiksmingi galingieji, kurie vykdote jo žodį, klausydami jo žodžio †balso. ²¹ Laiminkite VIEŠPATĮ, jūs, visos jo kareivijos, jūs, jo tarnai, kurie vykdote †jo valią.

104

⁶ Tu ją apdengei gelme kaip drabužiu, vandenys stovėjo virš kalnų. ⁷ Tau barantis jie bėgo, nuo tavo griaustinio balso jie išskubėjo. ⁸ Kalnai pakilo, nusileido slėniai į vietą, į kurią jiems pastatei pamatą. ⁹ Tu nustatei ribą: jie negali peržengti, jie nebegali sugrįžti žemės apdengti. ¹⁹ Jis padarė mėnulį *laikams nustatyti; saulė †žino, kada nusileisti. ²⁴ Viešpatie, kokia daugybė tavo darbų! Savo išmintimi juos padarei! Tavo kūrinijų pilna žemė! ³¹ VIEŠPATIES šlovė †pasiliks per amžius, VIEŠPATS džiaugsis savo Šdarbais. ³³ Giedosiu VIEŠPAČIUI, kol gyvas būsiu, giedosiu gyrių savo Dievui, kol gyvuos manasis aš. ³⁴ Tebūna malonus mano apmąstymas apie jį, aš džiaugsiuosi VIEŠPAČIU.

105

¹ Dėkokite VIEŠPAČIUI, šaukitės jo vardo,

* **103:20** „veiksmingi galingieji“ – T. „stiprybės galingieji / didvyriai / karžygiai / stipruoliai“. † **103:20** „balso“ – Arba „garso“. † **103:21** „jo valią“ – Arba „tai, kas jam patinka“. * **104:19** „laikams nustatyti“ – Arba „nustatytiems laikams“, „laikams žymėti“. Hbr žodis, kuris čia išverstas „laikams nustatyti“ rodo į nustatytą vietą arba nustatytą laiką. † **104:19** „žino, kada nusileisti“ – Hbr. „savo nusileidimą“. † **104:31** „pasiliks“ – Arba „būna“. § **104:31** „darbais“ – Arba „kūriniais“.

skelbkite tautose jo darbus! ² Giedokite jam, giedokite jam psalmes; *apsakykite visus jo stebuklingus darbus. ⁴⁰ Jie prašė, ir jis atsiuntė putpelių ir pasotino juos duona iš dangaus. ⁴¹ Jis atvėrė uolą, ir ištryško †gausus vanduo, tekėjo per sausas vietas *lyg* upė. ⁴² Nes jis atsiminė savo šventąjį pažadą *ir* savo tarną Abraomą.

106

¹ *Girkite VIEŠPATĮ! Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo †gailestingumas *išlieka* per amžius! ⁴ Atsimink mane, o VIEŠPATIE, *rodydamas* palankumą savo tautai, atkreipk dėmesį į mane *įvykdydamas* savo išgelbėjimą, ⁵ kad matyčiau tavo išrinktųjų gerovę, kad džiaugčiausi tavo tautos džiaugsmu, kad didžiuočiausi kartu su tavo paveldu. ⁶ Mes nusidėjome su savo †tėvais, nusikaltome, nedorai elgėmės. ²⁴ Paskui jie paniekino puikųjį kraštą, netikėjo jo žodžiu, ²⁵ bet murmėjo savo palapinėse, neklausydami VIEŠPATIES balso. ⁴⁵ Jų labai jis atsiminė savo sandorą ir šatšaukė *baudimą* pagal savo gailestingumą gausybę.

107

¹ Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo

* **105:2** „apsakykite“ – Arba „apmąstykite“. † **105:41** „gausus vanduo“ – T. „vandenys“. * **106:1** „Girkite VIEŠPATĮ!“ – Hbr. „Aleliuja!“ † **106:1** „gailestingumas“ – Arba „geranoriškumas“, „palankumas“. † **106:6** „tėvais“ – Arba „protėvais“. § **106:45** „atšaukė *baudimą*“ – hbr. žodis kartais įvairiuose kontekstuose gali taip pat reikšti „galėtis“, „apsigalvoti“, „guosti“ ir t. t.

*galeistingumas *išlieka* per amžius! ⁸ Tegiria VIEŠPATĮ *už* jo galeistingumą ir *už* jo nuostabius darbus †žmonių palikuonims, ⁹ nes jis patenkina ištroškusią sielą ir išalkusią sielą pripildo gero! ²⁰ Jis siuntė savo žodį ir išgydė juos, ir iš didžio sukritimo juos išgelbėjo. ³⁰ Tada jie džiaugėsi, kad jos nurimo, ir jis juos nuvedė į jų geidžiamą uostą.

108

⁴ Nes *tavo galeistingumas *toks* didelis, *kad yra* aukščiau dangų, ir tavo †tiesa *siekia* debesis. ¹³ Su Dievu mes †narsiai nuveiksime, nes jis yra tas, kuris sutryps mūsų priešus.

109

³¹ Nes jis stovės vargšo dešinėje, kad *jį* išgelbėtų iš tų, kurie *smerkia jo sielą.

110

³ Tavo galybės dieną tavo tauta noriai pasisiūlys nuo ryto *išaušimo *turédama* apščią

* **107:1** „galeistingumas“ – Arba „geranoriškumas“, „palankumas“. † **107:8** „žmonių palikuonims“ – Arba „Adomo palikuonims“. * **108:4** „tavo galeistingumas *toks* didelis, *kad yra* aukščiau dangų“ t. „didelis virš daugaus (arba padangės) yra tavo galeistingumas“. † **108:4** „tiesa“ – Arba „patvarumas“, „tvirtumas“, „nekintamumas“, „ištikimybė“. † **108:13** „narsiai“ – Arba „galingai“. * **109:31** „smerkia jo sielą“ – Arba „traukia jo sielą į smerkiantį teismą“, „nuteisia jo sielą“. * **110:3** „išaušimo“ – T. „įsčių“. Gali reikšti prieš pradėdant auškėti, nes „iš motinos iščių“, atrodo, reikia prieš gimstant, ne tik nuo gimimo.

šventumo grožybę; tau *skirta* tavo jaunystės rasa.

111

⁵ Jis davė *maisto bijantiems jo; jis per amžius atsimins savo sandorą. ⁷ Jo rankų darbai – tiesa ir teisingumas, visi jo nurodymai – patikimi. ¹⁰ VIEŠPATIES baimė – išminties pradžia; †puikią išvalgą turi visi, kurie vykdo ‡*jo nurodymus*. Jo gyrius patvers amžinai.

112

¹ Girkite VIEŠPATĮ! Didžiai palaimintas žmogus, *kuris* bijo VIEŠPATIES, *kuris* labai gėrisi jo įsakymais.

⌘ *ālef*

⁷ Jis nebijo blogos žinios;

⌘ *bêt*

tvirta jo širdis, pasitikinti VIEŠPAČIU.

113

¹ *Girkite VIEŠPATĮ! Girkite, o VIEŠPATIES tarnai, girkite VIEŠPATIES vardą!

115

¹ Ne mums, VIEŠPATIE, ne mums, bet savo vardui teik šlovę dėl savo gailestingumo, dėl savo ištikimybės. ³ Bet mūsų Dievas *yra* danguose; jis

* **111:5** „maisto“ – arba „mėsos“, „laimikio“. † **111:10** „puikią išvalgą“ – arba „gerą (puikų) supratimą“. ‡ **111:10** „*jo nurodymus*“ – T. „juos“; įvardis rodo į 7-tos eilutės hbr. žodį, kuris išverstas „nurodymai“. * **113:1** „Girkite VIEŠPATĮ“ – hbr. „Aleliuja“.

daro visa, kas jam patinka. ¹¹ Jūs, kurie bijote VIEŠPATIES, pasitikėkite VIEŠPAČIU! Jis yra pagalba ir skydas tokiems. ¹³ Jis palaimins tuos, kurie bijo VIEŠPATIES, *ir mažus, ir didelius.

116

⁵ VIEŠPATS yra maloningas ir teišus, mūsų Dievas gailestingas. ⁶ VIEŠPATS apsaugo *paprastuosius: buvau susmukdytas, ir jis †mane išgelbėjo. ⁷ Sugrįžk, mano siela, į savo poilsį, nes VIEŠPATS dosniai padarė tau gera! ⁸ Nes tu išgelbėjai mano sielą nuo mirties, mano akis nuo ašarų, mano kojas nuo suklypimo. ¹² Kuo atlyginsiu VIEŠPAČIUI už visas jo geradarystes man? ¹⁵ VIEŠPATIES akyse jo šventųjų mirtis yra ‡brangiai vertinama. ¹⁷ Tau aukosiu padėkos auką ir Ššauksiuosi VIEŠPATIES vardo.

* **115:13** „ir mažus, ir didelius“ - T. „mažus kartu su dideliais“; gal „ir jaunus ir senus“. * **116:6** „paprastuosius“ - Hbr. žodis פֶּתִי (pėty) beveik visada rodo į žmogų, kuris yra naivus arba vaikiškai atviras. Kontekstas čia rodo, kad psalmistas nusižemino ir laikė save vaiku, nemokančiu gudriai išsisukti iš priešų. Vietoj to jis pasitikėjo Viešpačiu, kuris apsaugo būtent tokius žmones. Plg. Mt 18:3. Hbr. žodis yra vns. † **116:6** „mane išgelbėjo“ - Arba „man padėjo“, „užtikrino saugumą man“. ‡ **116:15** „brangiai vertinama“ - Arba „brangi“. Matthew Poole (1685 m.) parašė: „[Dievas] lengvai neduos jos [t. y. mirties] tiems, kurie gobščiai jos reikalauja, ir jeigu koks nors smurto sūnus pasieks tai, jis užtikrins, kad toks už ją sumokės labai labai brangiai [...]“. Plg. Ps 72:14. § **116:17** „šauksiuosi VIEŠPATIES vardo“ - „nukreipsiu savo šauksmą į VIEŠPATIES vardą“.

117

¹ Girkite VIEŠPATĮ, visos tautos! Išgarsinkite jį, visi žmonės! ² Nes Jo gailėstingas gerumas mums yra *didis ir VIEŠPATIES †tiesa yra amžina. Girkite VIEŠPATĮ!

118

¹ Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo *gailėstingumas išlieka per amžius! ⁶ †VIEŠPATS yra už mane – aš nebijosiu! Ką gali man padaryti žmogus? ²¹ Dėkosiu tau, nes mane išklausei ir man tapai išgelbėjimu. ²⁴ Šita yra diena, kurią VIEŠPATS padarė; ja džiūgaukime ir linksminkimės. ²⁵ O VIEŠPATIE, prašau tave, mus išgelbėk dabar! Meldžiu tave, O VIEŠPATIE, prašau tave, suteik mums ‡sėkmę dabar! ²⁶ Palaimintas, kuris ateina VIEŠPATIES vardu! Mes laiminome jus iš VIEŠPATIES namų.

119

⌘ Alef

¹ Kokie didžiai palaiminti yra *nepeiktino †kelio žmonės, kurie vaikščioja pagal VIEŠPATIES įstatymą! ² Kokie didžiai

* **117:2** „didis“ – Arba „pernelyg galingas“, „stipresnis“, „nugalintis“. † **117:2** „tiesa“ – Arba „patvarumas“, „tvirtumas“, „nekintamumas“, „ištikimybė“.

* **118:1** „gailėstingumas“ – Arba „geranoriškumas“, „palankumas“. † **118:6** „VIEŠPATS ...“ – žr. Hbr 13:6. ‡ **118:25** „sėkmę“ – Arba „pasisekimą“.

* **119:1** „nepeiktino“ – Arba „tobulo“, „vientiso“, t. y. kurie elgiasi pagal vieną gryną ir teisingą siekį. † **119:1** „kelio“ – T. y. elgesio.

palaiminti, kurie laikosi jo liudijimų, visa širdimi jo ieško; ³ jie ir nedaro neteisybės; jie vaikščioja jo keliais.

⁴ Tu pats įsakei stropiai vykdyti tavo nurodymus. ⁵ O, kad mano keliai būtų sutvirtinti tavo nuostatų laikytis! ⁶ Tada, paisydamas visų tavo įsakymų, nebūsiu sugėdintas.

⁷ Girsiu tave tiesia širdimi, mokydamasis tavo teisingų nuosprendžių. ⁸ Tavo nuostatų laikysiuosi – Šjokių būdu neapleisk manęs!

▢ Bet

⁹ Kaip jaunuolis savo gyvenimo kelią padarys tyrą? *Atidžiai budėdamas pagal tavo žodį.

¹⁰ Visa širdimi tavęs ieškojau, – neleisk man nuklysti nuo tavo įsakymų. ¹¹ Tavo žodį paslėpiau savo širdyje, kad tau nenusidėčiau.

¹² Tu esi palaimintas, o VIEŠPATIE! Mokyk mane savo nuostatų.

¹³ Savo lūpomis skelbiau visus tavo burnos šnuosprendžius. ¹⁴ Džiaugiasi tavo liudijimų keliu kaip visokiais turtais. ¹⁵ Mąstysiu apie tavo nurodymus ir paisysiu tavo *nustatytų* kelių. ¹⁶ Tavo nuostatais gėrėsiuosi, nepamiršiu tavo žodžio.

‡ **119:3** „neteisybės“ – Arba „blogybės“. § **119:8** „jokių būdu“ – Arba „labai, labai prašau:“, „didžiausias dalykas:“.

* **119:9** „Atidžiai budėdamas“ – Arba „Sergėdamas“, „Sutelkdamas dėmesį“, „Būdamas apdairus“. † **119:11** „paslėpiau savo širdyje“ – Arba „įdėjau kaip lobį į savo širdį“, „įdėjau į savo širdies lobyną“. ‡ **119:13** „skelbiau“ – Arba „atkartojau“.

§ **119:13** „nuosprendžius“ – Arba „sprendimus“. * **119:14** „tavo liudijimų keliu“ – T. y. „keliu (t. y. elgsena), kurį nurodo tavo liudijimai“.

‡ Gimel

17 Dosniai daryk *man*, savo tarnui, gera, *kad* gyvenčiau ir laikyčiausi tavo žodžio.

18 †Atverk man akis, kad ‡nuostabius dalykus iš tavo įstatymo išžiūrėčiau!

19 Aš svetimšalis žemėje, – neslėpk nuo manęs savo įsakymų.

20 Tavo nuosprendžių ilgesys visada prispaudžia mano sielą.

21 Tu Šsubarei išdidėlius – prakeiktuosius, kurie nuklysta nuo tavo įsakymų.

22 *Pašalink nuo manęs pajuoką ir †panieką, nes laikiausi tavo liudijimų.

23 ‡Nors Škunigaikščiai susėdę tarėsi prieš mane, tavo tarnas apmąstė tavo nuostatus. 24 Be to, tavo liudijimai – mano didžiulis pasigėrėjimas, mano patarėjai.

⌣ Dalet

25 Mano siela prikimba prie dulkių – atgaivink mane pagal savo žodį. 26 *Tau* papasakojau apie *savo kelius, ir tu išklausei mane. Mokyk mane savo įstatų!

27 †Duok man suprasti tavo nurodymų kelią, ir aš vis kalbėsiu apie tavo

† 119:18 „Atverk“ – Arba „Atidenk“, „Atmerk“. ‡ 119:18

„nuostabius“ – Arba „stebuklingus“. § 119:21 „subarei“ – Arba „sudraudei“.

* 119:22 „Pašalink“ – T. „Nurisk nuo ant manęs“.

Prašo, kad būtų nuimta nuo jo sunkią našą. † 119:22 „panieką“ – Arba „užgaule“.

‡ 119:23 „Nors“ – Arba „Net [...] bet“, „Ir [...] bet“.

§ 119:23 „kunigaikščiai“ – Arba „vadai“, „aukšti pareigūnai“, „viršininkai“, „valdovai“,

„valdininkai“.

* 119:26 „savo kelius“ – T. y. „kokius dalykus esu patyręs gyvenime“.

† 119:27 „Duok man“ t. y. „Įgalink mane“.

nuostabius darbus. ²⁸ Mano siela smunka iš sielvarto; sustiprink mane pagal savo žodį. ²⁹ Melo kelią pašalink nuo manęs, ir maloningai suteik man savo įstatymą.

³⁰ Pasirinkau #tiesos kelią; tavo Šnuosprendžius pasidėjau priešais save. ³¹ Tvirtai laikausi tavo liudijimų; o VIEŠPATIE, nesugėdink manęs. ³² Tavo įsakymų keliu bėgsiu, nes tu *prapleti mano širdį.

¶ Hė

³³ Mokyk mane, o VIEŠPATIE, savo nuostatų kelio, ir jo laikysiuosi iki galo. ³⁴ Daryk mane supratingą, †kad tavo įstatymą #saugočiau nepažeistą ir visa širdimi jo laikyčiausi.

³⁵ Švesk mane tavo įsakymų taku, nes juo *gėriuosi. ³⁶ Palenk mano širdį į savo liudijimus, o ne į †godumą. ³⁷ Nukreipk mano akis, kad nematytų tuštybių, †savo kelyje suteik man gyvy-

‡ **119:30** „tiesos“ – Arba „ištikimybės“. Hbr. žodis אֱמוּנָה (emunah) turi abi reikšmes; plg. Ps 36:5, 92:2, 98:3, 119:90, 143:1. § **119:30** „nuosprendžius“ – Arba „sprendimus“, „teisingus nuosprendžius“ (plg. Ps 37:38, hbr.), „teisingumą“ (plg. Ps 9:6, hbr.). * **119:32** „prapleti mano širdį“ – T. y. „duodi man širdį (suvokimą, valią, jausmus) kuri turi vietos tam, ką Tu sakai (liudijimus, įsakymus ir t. t.)“. † **119:34** „kad“ – Arba „ir“, „tai“ (su kitaip asmenuotais vksm.). ‡ **119:34** „saugočiau nepažeistą“ – Arba „išlaikyčiau“, „laikyčiausi“, „sergėčiau“. § **119:35** „Vesk mane savo įsakymų taku“ – Arba „Daryk taip, kad eičiau tavo įsakymų taku“. Plg. Ps 25:5. * **119:35** „gėriuosi“ – Žr. Ps 112:1, 119:16; Rom 7:22. † **119:36** „godumą“ – Arba „neteisų pelną“. ‡ **119:37** „savo kelyje suteik man gyvybingumą“ – Arba „duok man gyventi tavo kelyje“ t. y., pagal tavo norus; Dievo kelias čia = Dievo nustatyta gyvenšana.

bingumą. ³⁸ Šsavo tarnui sutvirtink savo žodį, kuris *puoselėja* baimę tavęs.

³⁹ Nukreipk nuo manęs užgauliojimą, kurio *bijausi, nes tavo †nuosprendžiai yra geri.

⁴⁰ Štai aš esu troškęs tavo nurodymų, atgaivink mane vadovaudamasis savo teisumu!

⁴² Tuomet turėsiu ką atsakyti tam, kuris †*kuriuo nors* Šžodžiu priekaištuoja man, nes pasitikiu tavo žodžiu. ⁴⁶ Be to, kalbėsiu apie tavo liudijimus karalių akivaizdoje ir *nesigėdinsiu.

⁴⁷ Mėgausiuosi tavo įsakymais, kuriuos myliu.

⁴⁸ Taip pat pakelsiu rankas į tavo įsakymus, kuriuos esu mylėjęs, ir mąstysiu apie tavo įsakus.

⁵⁰ Tai mano paguoda mano varge, kad tavo žodis mane atgaivino. ⁵⁴ Tavo nuostatai man yra giesmės mano laikinosios gyvenimo vietos namuose.

⁶⁴ Tavo gailestingumo, VIEŠPATIE, pilna žemė; mokyk mane savo nuostatų.

⁶⁷ Prieš patirdamas prispaudimą, aš paklysdavau, bet dabar laikausi tavo žodžio.

⁷¹ Gera man, kad buvau prispaustas, kad išmokčiau tavo nuostatų. ⁷⁷ Tepasiekia mane tavo apstus meilingumas, kad gyvenčiau, nes tavo įstatymas – mano didžiulis pasigėrėjimas!

§ 119:38 Eilutė – Arba „Sutvirtink savo žodį savo tarnui, kuris skirtas tavo baimei“ (plg. Mok 12:13). * 119:39 „bijausi“ – Gal „laukiu bijodamas“. † 119:39 „nuosprendžiai“ – Arba „sprendimai“, „teisingi nuosprendžiai“ (plg. Ps 37:38, hbr.). ‡ 119:42 „*kuriuo nors* žodžiu priekaištuoja man“ – Arba „kaišioja man priekaišto žodį“. § 119:42 „žodžiu“ – Arba „dalyku“, „reikalu“. * 119:46 „nesigėdinsiu“ – Arba „nebūsiu sugėdintas“.

78 Tesusigėsta išdidėliai, nes jie †per melą ‡elgėsi su manimi iškreiptai; *bet* aš mąstysiu apie tavo nurodymus.

80 Tegul mano širdis būna Šnepeiktinas tavo nuostatų atžvilgiu, kad nebūčiau sugėdintas.

▷ Kaf

81 Mano siela ilgisi tavo išgelbėjimo, tavo žodžiu užtikrintai viliuosi.

88 Pagal savo mielaširdystę atgaivink mane, kad vykdyčiau tavo burnos liudijimą.

↳ Lamed

89 Per amžius, o VIEŠPATIE, tavo žodis įtvirtintas danguje. 90 Per visas kartas *tveria* tavo ištikimybė; tu padėjai į vietą žemę, ir ji tebestovi. 91 Jie šiandien tebstovi pagal tavo *sprendimus, nes †visi daiktai *yra* tavo tarnai.

↳ Mem

97 O, kaip aš myliu tavo Įstatymą! ‡Mąstau apie jį visą dieną. 99 Turiu daugiau Šišminties už visus savo mokytojus, nes *apmąstau tavo

† 119:78 „per melą“ – Arba „apgaulingai“, „be priežasties“, „be pagrindo“. ‡ 119:78 „elgėsi su manimi iškreiptai“ – Arba „parvertė mane“, „apvertė mane aukštyn kojon“, „klaidino mane“. Hbr. žodis vartojamas Job 8:3, 19:6, 34:12; Ps 119:78, 146:9; Mok 1:15, 7:13, 12:3; Rd 3:36; Amos 8:5.

§ 119:80 „nepeiktinas“ – Arba „tobulas“, „vientisas“. * 119:91 „sprendimus“ – Arba „teisybę atitinkančius nuosprendžius“.

† 119:91 „visi daiktai“ – Arba „visuma“, „visatos dalys“.

‡ 119:97 „Mąstau apie jį visą dieną“ – T. „Jis mano apmąstymas visą dieną“.

§ 119:99 „išminties“ – Arba „įžvalgos“, „nuovokumo“. * 119:99 „apmąstau tavo liudijimus“ t. „tavo liudijimai *yra* mano apmąstymas“.

liudijimus. ¹⁰³ Kokie saldūs tavo †žodžiai mano gomuriui, *saldesni* už medų mano burnai!

‡ Nun

¹⁰⁵ Tavo žodis yra žibintas mano kojoms ir šviesa mano takui.

◊ Samech

¹¹³ Nekenčiu †tų, kurie daliniai pritaria *tavo žodžiui*, bet myliu tavo įstatymą. ¹¹⁴ Tu esi mano sléptuvė ir skydas, užtikrintai viliuosi tavo žodžiu. ¹¹⁶ Palaikyk mane pagal savo Šžodį, kad gyvenčiau; neleisk man gėdytis dėl mano vilties. ¹¹⁷ Palaikyk mane ir būsiu saugus; ir nuolat *atsižvelgsiu į tavo nuostatus. ¹²⁰ Mano kūnas dreba, bijodamas tavęs; ir aš bijau tavo †nuosprendžių. ¹²³ Mano akys nyksta *belaukdamos* tavo išgelbėjimo ir tavo teisumo žodžio. ¹²⁴ Elkis su savo tarnu pagal savo gailęstingumą ir mokyk mane savo nuostatų. ¹²⁸ Todėl visus *tavo* nurodymus *dėl* visų dalykų laikau teisingais, *ir* nekenčiu jokio melagingo kelio. ¹³⁰ Tavo žodžių atskleidimas apšviečia,

† **119:103** arba: pasakymai. ‡ **119:113** „tų, kurie *tik* dalinai pritaria *tavo žodžiui*“ – Arba „dvejojančių“; hbr. žodis vartojamas tik čia; t. y., „nesiryžiančių pasirinkti iš skirtingų minčių“, „besistengiančių laikytis prieštaraujančių minčių“, „besilaikančių nesutaikomų minčių“, „tų, kurie galvoja, kad bus ištikimi dviems priešybėms“, kaip aprašyta Mt 6:24; Lk 16:13; Jok 1:8, 4:8; panašus hbr. žodis vartojamas I Kar 18:21. § **119:116** „žodį“ – Arba „pasakymą“. * **119:117** „atsižvelgsiu į tavo įstatus“ – Arba „sukaupsiu dėmesį į tavo nuostatus“ arba „domėsiuosi tavo nuostatais“. † **119:120** „nuosprendžių“ t. y. Dievo išleistų sprendimų, nustatančių tai, kas yra teisinga.

‡doroviškai naiviems žmonėms suteikia supratimo. ¹³³ Šudėliok mano žingsnius savo žodžiu, ir neleisk jokiai nedorybei manęs užvaldyti. ¹³⁵ *Tešviečia tavo veidas tavo tarnui, ir mane mokyk savo nuostatų.

‡ *Cadi arba Cady arba Šadė*

¹³⁷ Teisus esi tu, VIEŠPATIE, ir tiesūs yra tavo †nuosprendžiai. ¹⁴⁴ Tavo liudijimai yra teisingi per amžius. Duok man išmanymo, ir aš gyvensiu. ¹⁴⁸ Mano akys užbėga ‡budėjimams už akių, kad mąstyčiau apie tavo žodį.

¹⁵² Apie tavo liudijimus seniai žinau, kad tu amžiams juos nustatei. ¹⁵⁶ Daug yra tavo

‡ **119:130** „doroviškai naiviems žmonėms“ – Hbr. žodis apibūdina žmogų, kuris lengvai traukiamas į blogį todėl, kad jis yra „atdaras“ vos ne viskam, imlūs visokioms mintims. Neįžvelgdamas esminių skirtumų, nenumatydamas pavojų ir pasekmių, toks mintyse suteikia „erdvės“ įvairioms pasaulėžiūroms, įskaitant pražūtingas. Šie žodžiai gali apibūdinti tokį žmogų: „atdarasis“, „naivuolis“, „nesusi-gaudantis žmogus“, „žmogus, nepasirinkęs pasaulėžiūros“, „neutralus žmogus, pasaulėžiūros atžvilgiu“, „pasižymintis atvirumu“, „žmogus, kuris atdaras bet kam“, „žmogus, kuris turi vietos nesuderinamoms pasaulėžiūroms“, „neapsisprendęs žmogus“, „neišmanėlis“, „žmogus, nepriėmęs pamokymo“, „neišmokytais“.

§ **119:133** „Sudėliuok“ – Arba „Sutvirtink“, „Nukreipk“.

* **119:135** „Tešviečia tavo veidas tavo tarnui“ t. „Padaryk taip, kad tavo veidas šviestų ant tavo tarno“.

† **119:137** „nuosprendžiai“ – Arba „sprendimai“. ‡ **119:148** „budėjimams“ – Arba „sargyboms“. Buvo budėjimo laikotarpiai (sargybos), ir psalmistas tvirtina, kad bent prieš jiems pasi-baigiant, jo akys jau buvo atvertos, nes pats meldėsi, garbino Dievą ar apmąstė Jo Žodį labai anksti.

Šgiliaširdiškų jausmų, o VIEŠPATIE; atgaivink mane pagal savo *nuosprendžius. ¹⁶⁰ Tavo †žodžio visuma yra tiesa, ir amžinas kiekvienas tavo teisingas nuosprendis.

☩, □ syn, šyn

¹⁶¹ †Kunigaikščiai persekiojo mane be priežasties, bet Šmano širdis drebėjo nuo tavo žodžių. ¹⁶² Aš džiaugiuosi tavo žodžiu kaip tas, kuris randa didelį grobį. ¹⁶³ Nekenčiu ir bjauriuosi melu, *bet* tavo įstatymą myliu. ¹⁶⁴ Septynis kartus per dieną tave giriu už tavo teisingus sprendimus. ¹⁶⁵ Didelė ramybė *atitenka* tiems, kurie myli tavo įstatymą ir *niekas negali jų suklypdyti. ¹⁶⁶ Aš laukiau viltingai tavo išgelbėjimo, VIEŠPATIE, ir tavo įsakymus vykdžiau. ¹⁶⁷ Mano siela laikėsi tavo liudijimų, ir juos labai labai myliu. ¹⁶⁸ Laikiausi tavo nurodymų ir tavo liudijimų, nes †visi mano keliai yra tavo akivaizdoje. ¹⁷⁵ Atgaivink mano sielą ir ji girs tave, tavo nuosprendžiai tepadedą

§ **119:156** „giliaširdiškų jausmų“ – Arba „apstaus meilumo“, „gailėsčių“, „gailėstingų jausmų“. * **119:156** „nuosprendžius“ – Arba „sprendimus“. † **119:160** „Tavo žodžio visuma yra tiesa“ – gal „Tavo žodis nuo pradžios yra tiesa“. † **119:161** „Kunigaikščiai“ – Gal „Valdovai“, „Didžiūnai“. § **119:161** „mano širdis drebėjo nuo tavo žodžių“ – T. y. mano širdies baimę sukėlė tavo žodžiai. * **119:165** „niekas negali jų suklypdyti“ – T. „jiems nėra suklypimo kliūties“; atsižvelgiant į NT, galima reikšmė: „niekas negali jų papiktinti *taip, kad* jie nupultų / pargriūtų“; žr. Mt 11:6 ir kt. † **119:168** „visi mano keliai yra tavo akivaizdoje“ t. y. tu matai kiekvieną mano elgesį (visa mano elgseną).

man.

121

¹ Giesmė užkopimui.

Aš pakelsiu savo akis į *kalnus. Iš kur ateina mano pagalba? ² Mano pagalba *ateina* iš VIEŠPATIES, kuris padarė dangų ir žemę. ³ Jis neleis svyruoti tavo kojai; nesnaus tas, kuris tave saugo. ⁴ Štai tas, kuris saugo Izraelį, nei snaus, nei miegos! ⁵ VIEŠPATS yra tas, kuris saugo tave, prie tavo dešinės rankos yra VIEŠPATS – tavo ūsmė. ⁶ Saulė nesmogs tavęs dieną, nè mėnulis naktį. ⁷ VIEŠPATS saugos tave nuo viso blogio; jis saugos tavo sielą. ⁸ VIEŠPATS saugos tavo išėjimą ir tavo įėjimą nuo dabar ir per amžius.

123

² Štai kaip tarnų akys *žvelgia* į jų valdovo ranką, kaip tarnaitės akys į jos valdovės ranką, taip mūsų akys *žvelgia* į VIEŠPATĮ, mūsų Dievą, kol jis *išlies mums malonės.

124

⁸ Mūsų pagalba **glūdi* VIEŠPATIES, kuris sukūrė dangus ir žemę, varde.

* **121:1** „kalnus“ – Gal turima omenyje Dievo „šventą kalną“, Jeruzalę, kurioje Dievo buvimas buvo ypatingas. Plg. Ps 2:6, 3:4, 15:1, 24:3, 43:3, 68:16, 99:9. * **123:2** „išlies mums malonės“ – Arba „mūsų pasigailės“ arba „parodys mums palankumą“ arba „suteiks mums malonę“. * **124:8** t. y. VIEŠPATS yra mūsų pagalba, nes Jo vardas = Jo mums atskleistų savybių visuma.

125

4 Daryk gera, o VIEŠPATIE, geriesiems ir tiesiaširdžiams.

126

2 Tada mūsų burna buvo pilna juoko, o mūsų liežuvis – *krykštavimo. Tada buvo kalbama tautose: „VIEŠPATS padarė jiems didžiųjų dalykų! 3 VIEŠPATS didžiųjų dalykų mums padarė, *todėl* mes linksmi. 5 Kurie sėja ašarodami, pjaus †džiaugsmingai šūkaudami. 6 Kas eite eina verkdamas, nešinas ‡brangia sėkla, eite pareis Škrykštaudamas, nešinas savo pėdais.

127

1 *Užkopimų giesmė Saliamonui.

Jeigu VIEŠPATS nestato namų, veltui triūsia jų statytojai; jeigu VIEŠPATS nesaugo miesto, veltui budi sargas. 2 Veltui jums anksti keltis, †vėlai eiti gulti, valgyti ‡sunkių darbu *įgytą* duoną – jis gi duoda miegą Štiems, kuriuos myli. 3 Štai vaikai yra paveldas *nuo* VIEŠPATIES, iščių vaisius –

* **126:2** „krykštavimo“ – Arba „džiaugsmingo sušukimo“.

† **126:5** „džiaugsmingai šūkaudami“ – Arba „krykštaudami“.

‡ **126:6** „brangia“ – Arba „sėtuve su sėkla“. § **126:6** „krykštaudamas“ – Arba „džiaugsmingai sušukdamas“.

* **127:1** „Užkopimų giesmė Saliamonui.“ – Arba „Užkopimų giesmė. Saliamono.“ † **127:2** „vėlai eiti gulti“ – T. „atidėti atsisėdimą“. ‡ **127:2** „sunkių darbu *įgytą* duoną“ – Arba „vargais *įgytą* duoną“; t. „vargų duoną“. § **127:2** „tiems, kuriuos myli“ – Hbr. forma yra vns. (savo mylimajam), bet turbūt kuopinis vns., todėl verčiamas čia kaip dgs.

atlygis *nuo jo*. ⁴ Kaip strėlės karžygio rankoje, taip jaunystės vaikai. ⁵ Kokie didžiai palaimintas žmogus, kuris turi jų pilną savo strėlinę! *Tokie nebus sugėdinti, †bet jie kalbės su priešais vartuose.

128

¹ Užkopimų giesmė.

Koks didžiai palaimintas kiekvienas, kuris bijo VIEŠPATIES ir vaikščioja jo keliais!

130

⁴ Bet atleidimas *yra* su tavimi, kad tavęs bijotų.

⁵ Laukiu VIEŠPATIES, laukia mano siela, aš gi užtikrintai viliosiu jo žodžiu. ⁷ Izraeli, *sudėk viltis į VIEŠPATĮ, nes †VIEŠPATIES žinioje *yra* gailestingumas, jo žinioje *yra* apstus išpirkimas.

131

¹ Užkopimų giesmė. Dovydo.

VIEŠPATIE, mano širdis nėra išpuikusi, nei mano akys *išdidžios, †nei užsiimu dideliais ar man per †aukštais dalykais. ² ŠTikrai aš nuraminau ir nutildžiau savo sielą, kaip pabaigęs žįsti

* **127:5** „Tokie“ – T. „jie“, t. y. „tėvai“. † **127:5** „bet“ – Arba „kai“; hbr. priešdėlis turi įvairias reikšmes, įskaitant „bet“, „kai“, „nors“, „jeigu“, „kadangi“, „nors“. * **130:7** „sudėk viltis į VIEŠPATĮ“ – Arba „užtikrintai lauk VIEŠPATIES“. † **130:7** „VIEŠPATIES žinioje“, „jo žinioje“ – T. „pas VIEŠPATĮ“, „pas jį“.
* **131:1** „išdidžios“ – T. „pakeltos“. † **131:1** „neužsiimu“ – T. „nevaikščioju“. † **131:1** „aukštais“ – Arba „nuostabiais“, „sunkiais“. § **131:2** „Tikrai“ – Arba „Priešingai“.

vaikas prie mamos; mano siela yra kaip pabaigęs žįsti vaikas prie manęs. ³ O Izraeli, sudėk viltis į VIEŠPATĮ nuo *šiol ir per amžius!

132

¹⁵ Laiminte laiminsiu jo maistą, jo neturtėlius pasotinsiu duona.

133

¹ Užkopimų giesmė. Dovydo.

Štai kaip gera ir kaip malonu, *kai* broliai gyvena vienybėje!

136

¹ Dėkokite VIEŠPAČIUI, nes jis geras, nes jo *gailėstingumas *išlieka* per amžius! ² Dėkokite dievų Dievui, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ³ Dėkokite viešpačių VIEŠPAČIUI, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁴ Tam, kuris vienas daro didelius stebuklus, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁵ Tam, kuris †supratingai padarė dangus, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁶ Tam, kuris ištiesė žemę ant vandenų, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁷ Tam, kuris padarė didelius šviesulius, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁸ Saulę, kad viešpatautų dienai, nes jo gailėstingumas *išlieka* per amžius! ⁹ Mėnulį ir žvaigždes, kad viešpatautų nakčiai, nes jo

* **131:3** „šiol“ – Arba „dabarties“. * **136:1** „gailėstingumas“ – Arba „geranoriškumas“, „palankumas“. † **136:5** „supratingai“ – Arba „išmaningai“.

galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁰ Tam, kuris ištiko Egiptą per †jo pirmagimius, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹¹ Ir išvedė Izraelį iš jų tarpo, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹² Stipria ranka ir ištiestu dilbiu, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹³ Tam, kuris pusiau padalijo Raudonąją jūrą, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁴ Ir pervedė Izraelį per jos vidurį, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁵ Bet sukratė faraoną ir jo kariuomenę į Raudonąją jūrą, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁶ Tam, kuris vedė savo tautą per dykumą, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁷ Tam, kuris sumušė didelius karalius, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁸ Ir užmušė didingus karalius, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ¹⁹ Sihoną, amoritų karalių, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²⁰ Ir Ogą, Bašano karalių, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²¹ Ir davė jų šalį kaip veldinį, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²² Kaip veldinį Izraeliui, savo tarnui, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²³ Kuris mus atsiminė, Škai buvome pažeminti, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²⁴ Ir mus išplėšė iš mūsų priešininkų, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²⁵ Kuris teikia maisto *kiekvienai kūną turinčiai būtybei, nes jo galeistingumas *išlieka* per amžius! ²⁶ Dėkokite dangaus Dievui, nes jo

† **136:10** „jo“ – T. „jų“. § **136:23** „kai buvome pažeminti“ t. „pažeminime“. * **136:25** „kiekvienai kūną turinčiai būtybei“ – T. „kiekvienam kūnui“.

gailestingumas *išlieka* per amžius!

138

² Aš nusilenksiu tavo šventos *buveinės link ir girsiu tavo vardą už tavo mielaširdystę ir tavo tiesą, nes tu išaukštinau savo žodį virš viso savo vardo. ³ Dieną, kurią šaukiausi, tu mane išklausei; †stiprindamas mano sielą *savo* galia, mane padrąsinai. ⁵ Jie ir giedos VIEŠPATIES keliuose, nes VIEŠPATIES šlovė yra didžiulė! ⁸ VIEŠPATS iki galo veiks mano labui. VIEŠPATIE, tavo gailestingumas amžinas! Neapleisk tų, kuriuos sukūrė tavo rankos.

139

¹ Vyriausiajam muzikui. Dovydo psalmė.

O VIEŠPATIE, tu mane ištyrei ir pažįsti. ² Tu žinai mano atsisėdimą ir mano atsistojimą, tu supranti mano mintis iš toli. ³ Tu *atskiri mano taką ir mano atsigulimą, ir esi susipažinęs su visais mano keliais. ⁴ Nes dar nėra žodžio ant mano liežuvio, *ir* štai tu, VIEŠPATIE, jį visiškai žinai. ⁷ Kur galėčiau eiti nuo tavo Dvasios ir kur bėgti nuo tavo veido? ⁸ Jeigu užkilčiau į dangų, ten *esi* tu! Ir *jeigu* „pasikločiau patalą“

* **138:2** „buveinės“ – Arba „šventyklos“, „šventovės“, „rūmų“, „namų“. Plg. Ps 5:7. † **138:3** „stiprindamas mano sielą *savo* galia, mane padrąsinai“ – Arba „mane padrąsinai sieloje su stiprybe“. * **139:3** „atskiri“ – Arba „vėtai“, t. y. atskiri mano elgesius tarsi grūdus nuo pelų į tai, kas vertinga ir kas nevertinga. Arba „aprepi“, t. y., niekas nelieka tau nežinoma.

pragare, štai ten esi tu! ⁹ Jeigu †pasiimčiau aušros sparnus ir apsigyvenčiau prie tolimiausio jūros galo, ¹⁰ net ten mane vedžios tavo ranka ir tvirtai mane laikys tavo dešinė. ¹¹ Jeigu sakyčiau: „Tamsa tikrai užguls mane, naktis aplinkui mane pavirs šviesa, ¹² net Štamsa nepaslepia nuo tavęs, bet naktis šviečia kaip diena; kaip tau šviesa, taip ir tamsa. ¹³ Nes sukūrei mano *giliausias dalis; tu mane †surezgei mano motinos iščiose. ¹⁷ Kokios brangios man yra tavo mintys, o Dieve! Koks didelis jų skaičius! ¹⁸ Jei jas skaičiuočiau, skaičiumi jų būtų daugiau negu smilčių! Kai atsibundu, aš tebesu su tavimi. ²² Nekenčiu jų visiška neapykanta, laikau juos savo priešais. ²³ Išstirk mane, o Dieve, ir pažink mano širdį, išmėgink mane ir pažink mano †mintis, ²⁴ ir pažiūrėk, Šar yra manyje kuris nors

† **139:9** „pasiimčiau“ – T. „pakelčiau“; čia vaizdingai kalbama apie tariamą kelionę nuo rytų (aušros) iki tolimiausio taško vakaruose; „sparnai“ galimai rodo į aušros spindulius. † **139:11** „užguls“ – Arba „apreps“, „pagriebs“, „triuškina“, „traiškys“.

§ **139:12** „tamsa nepaslepia nuo tavęs“ – hbr. „tamsa nesidaro per tamsi tau“. * **139:13** „giliausias dalis“ t. „inkstus“; gal „vidinę būtį“. Šis hbr. žodis vartojamas perkeltine prasme ir Job 19:27; Ps 7:9; Ps 16:7; Ps 26:2; Ps 73:21; Pat 23:16; Jer 11:20; Jer 12:2; Jer 17:10; Jer 20:12; Rd 3:13. Jis turbūt rodo į žmogaus vidinę esmę – į jo proto, jausmų ir valios centrą. † **139:13** „surezgei“ – Arba „suaudei“, „numezgei“, „apdengei“, „apsaugojai“; plg. Job 10:11. † **139:23** „mintis“ – Arba „nerimastingas mintis“, „susirūpinimo mintis“; hbr. žodis vartojamas tik čia ir Ps 94:19. § **139:24** „ar yra manyje kuris nors nedoras kelias“ – T. y. „ar koku nors atžvilgiu elgiuosi nedorai (arba, taip, kad sukelčiau skausmo, sielvarto)“.

*nedoras kelias, ir vesk mane amžinuoju keliu.

141

² Tebūna mano malda išstatyta prieš *tave *kaip* smilkalai, o mano rankų pakėlimas – *kaip* vakarinė auka! ⁸ Juk į tave, Viešpatie JEHOVA, žvelgia mano akys, †tavimi pasitikiu; †neatidenk mano sielos *pavojui*.

142

⁵ Šaukiausi tavęs, o VIEŠPATIE, sakiau: „Mano *prieglauda *ir* mano †dalis gyvųjų šalyje *esi tu!*“ ⁶ Atkreipk dėmesį į mano šauksmą, nes esu susmukdytas labai žemai! Išgelbėk mane nuo mano persekiotojų, nes jie yra stipresni už mane!

143

¹ Dovydo psalmė.

O VIEŠPATIE, išgirsk mano maldą, klausykis mano *maldavimų! Atsakyk man †vadovaudamasis savo ištikimumu *ir* savo teisumu! ² Ir neik į teismą su savo tarnu,

* **139:24** „nedoras“ – Arba „skausmo *keliantis*“, „sielvarto *keliantis*“. * **141:2** tave“ – Arba „tavo veidą“. † **141:8** „tavimi pasitikiu“ – Arba „pas tave bėgu prieglaudon“. † **141:8** „neatidenk mano sielos *pavojui*“ t. y. „nenustok apsaugoti mano sielos“. * **142:5** „prieglauda“ – Arba „prieğlobstis“. † **142:5** „dalis“ – T. y. brangus turtas, kuris užtikrina saugumą. * **143:1** „maldavimų“ – Arba „pagalbos šauksmų“; t. y. emociingas kreipimasis pagalbos. † **143:1** „vadovaudamasis savo ištikimu *ir* savo teisumu“ – Arba „dėl savo ištikimumo *ir* savo teisumo“.

nes †*kiekvienas iš gyvųjų yra neišteisintinas tavo akyse.* ⁸ Duok man jau rytmetį išgirsti tavo meilingumą, nes tavimi pasitikiu. Parodyk man kelią, kuriuo turiu eiti, nes Šį tave keliu savo sielą. ¹⁰ Mokyk mane vykdyti tavo valią, nes tu esi mano Dievas. Tavo geroji dvasia tegul veda mane į **teisumo kraštą.*

144

¹ Dovydo.

Tebūna palaimintas VIEŠPATS, mano **uola*, kuris lavina mano rankas kovai, mano pirštus karui, ² mano †*gerumas* ir mano tvirtovė, mano †*aukšta prieglauda* ir mano išvaduotojas, mano skydas ir tas, Škuriuo pasitikiu, kuris mano tautą padarė **man pavaldžia.* ¹⁵ Kokia didžiai palaiminta tauta, kuriai taip klostosi, palaiminta tauta, kurios Dievas yra VIEŠPATS!

145

¹ Dovydo *pareikštas* gyrius.

Tave vis išaukštinsiu, mano Dieve, o karaliau! Ir vis laiminsiu tavo vardą per amžių amžius! ² Kasdien laiminsiu tave ir girsiu tavo vardą per amžių amžius! ³ VIEŠPATS yra didis

‡ **143:2** „kiekvienas ...“ – Užuomina į šį tekstą yra Rom 3:20.

§ **143:8** „į tave keliu savo sielą“ – T. y. „trokštu tavęs“.

* **143:10** „teisumo“ – Arba „lygumo“. * **144:1** „uola“ – T. y. „stiprybė, patvarumas“. † **144:2** „gerumas“ – Arba „gailingumas“. ‡ **144:2** „aukšta prieglauda“ – Arba „pilis“.

§ **144:2** „kuriuo pasitikiu“ – Arba „pas kurį bėgu prieglaudon“.

* **144:2** „man“ – T. „po manimi“.

ir didžiai girtinas, ir jo didybė neištiriama. ⁸ VIEŠPATS yra maloningas ir kupinas gailesčio, lėtas pykti ir didžiai gailestingas. ⁹ VIEŠPATS *yra* geras visiems, *jam giliai rūpi visi jo kūriniai. ¹⁸ VIEŠPATS *yra* arti visų, kurie jo šaukiasi, visų, kurie jo šaukiasi reikšdami tiesą. ¹⁹ Jis †išpildys norą tų, kurie jo bijo; jis gi išgirs jų šauksmą ir juos išgelbės. ²⁰ VIEŠPATS visus jį mylinčius saugo, bet nedorėlius pražudys.

146

¹ Girkite VIEŠPATĮ! Girk VIEŠPATĮ, mano siela!
² Girsiu VIEŠPATĮ, kol gyvas būsiu, giedosiu gyrių savo Dievui, kol gyvas būsiu. ⁵ Laimingas *žmogus*, kurio pagalba – Jokūbo Dievas; jis viliasi VIEŠPAČIU, savo Dievu, ⁶ kuris sukūrė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas *yra* juose; kuris išsaugo tiesą per amžius;

147

¹ Girkite VIEŠPATĮ, nes gera giedoti gyrių mūsų Dievui, nes *tai* miela, ir gyrius pritinka. ³ Jis išgydo tuos, kurių širdis sudaužyta, ir *aptvarsto jų †žaizdas. ⁵ Didis *yra* mūsų Viešpats ir didžiajėgis, jo †supratimas *yra* begalinis.

* **145:9** „jam giliai rūpi visi jo kūriniai“ – T. „jo giliaširdiški jausmai / apstus rūpinimasis / apstus meilumas / gailestingumo išreiškimai *yra* virš visų jo kūrinių“. Plg. Ef 2:10, Mk 16:15, Kol 1:23. † **145:19** „išpildys“ – T. „įvykdys“. * **147:3** „aptvarsto“ – Arba „apriša“. † **147:3** „žaizdas“ t. „širdgėlą (dgs.)“ arba „sielvartą“ (dgs.). ‡ **147:5** „supratimas“ – Arba „sugebėjimas priimti geriausią sprendimą“.

⁷ Giedokite VIEŠPAČIUI dėkodami, skambinkite lyra mūsų Dievui! ¹¹ VIEŠPAČIUI patinka tie, kurie jo bijo, kurie viliasi jo Šgailestingumu.

148

¹ Girkite VIEŠPATĮ! Girkite VIEŠPATĮ iš dangų, girkite jį aukštybėse! ¹³ tegiria jie VIEŠPATIES vardą, nes išaukštintas jo vardas – vien tik jo; jo šlovė virš žemės ir dangaus.

149

⁴ nes *VIEŠPATS gėrisi savąja tauta, romiuosius jis papuoš išgelbėjimu.

150

¹ Girkite VIEŠPATĮ! Girkite VIEŠPATĮ jo šventykloje, girkite jį jo galybės skliautinėje platybėje! ² Girkite jį už jo galingus darbus, girkite jį, *kaip pritinka jo didybės apstumui! ³ Girkite jį *pučiamųjų* ragų gaudesiu, girkite jį arfa ir lyra! ⁴ Girkite jį †būgneliu ir šokdami ratelį, girkite jį styginiais instrumentais ir fleita! ⁵ Girkite jį skardumo lėkštėmis, girkite jį šūksnių lėkštėmis! ⁶ Visa, kas kvėpuoja, tegul giria VIEŠPATĮ! Girkite VIEŠPATĮ!

Š **147:11** „gailėstingumu“ – Arba „mielaširdyste“. * **149:4** „VIEŠPATS gėrisi savąja tauta“ – Arba „VIEŠPAČIUI patinka jo tauta“. * **150:2** „kaip pritinka jo didybės apstumui“ – Arba „pagal jo didybės apstumą“. † **150:4** „būgneliu“ – Galėjo būti su žvangučiais arba be jų.

Tikinčiųjų paveldo vertimas **The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage** **Translation**

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

FBV: this translation is directly from the Hebrew and Greek text. It is licensed under a Creative Commons Attribution Share-Alike 4.0 Unported License. The intent is to be as faithful as possible to the original meaning without being awkward or misleading. The style is contemporary English, avoiding slang or colloquialisms, speaking to our modern society in a way people will understand. The Free Bible Version is a project of Free Bible Ministry www.freebibleministry.org

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-26

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Apr 2023 from source files dated 27 Apr 2023

b15e8d71-7158-5778-8480-4f1da5eff2ca